

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 277

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 28 martie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
24.	— Lege privind ratificarea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale la București la 5 octombrie 2004	2–38
201.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale la București la 5 octombrie 2004	38
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
277.	— Decizie privind aprobarea Codului tehnic al gazelor naturale comprimate pentru vehicule	39–48

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale la București la 5 octombrie 2004****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică al șaptelea Protocol adițional la Constituția Uniunii Poștale Universale, adoptat de Congresul Uniunii Poștale Universale la București la 5 octombrie 2004, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se ratifică Convenția Poștală Universală și protocolul său final, adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale la București la 5 octombrie 2004, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se ratifică Regulamentul interior al congreselor, adoptat de Congresul Uniunii Poștale Universale la București la 5 octombrie 2004, prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se ratifică Regulamentul general al Uniunii Poștale Universale, adoptat de Congresul Uniunii Poștale

Universale la București la 5 octombrie 2004, prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 5. — Se ratifică Aranjamentul privind serviciile de plată ale poștei, adoptat de Congresul Uniunii Poștale Universale la București la 5 octombrie 2004, prevăzut în anexa nr. 5.

Art. 6. — Următoarele documente vor fi adoptate prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației:
— Regulamentul poștei de scrisori și protocolul său final;

— Regulamentul privind coletele poștale și protocolul său final;

— Regulamentul serviciilor de plată ale poștei.

Art. 7. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 23 februarie 2006.
Nr. 24.

NOTĂ:

Caracterele aldine care figurează în text marchează modificările decise în cadrul Congresului de la București comparativ cu textul care i-a fost supus spre aprobare în cursul Congresului Doc. 30 atașament 1 și Congres Doc. 30 atașament 1, corectura 1

ANEXA Nr. 1

AL ȘAPTELEA PROTOCOL ADIȚIONAL
la Constituția Uniunii Poștale Universale*)

Plenipotențiarilor guvernelor statelor membre ale Uniunii Poștale Universale, reuniți la București, în baza art. 30.2 din Constituția Uniunii Poștale Universale, semnată la Viena la 1 iulie 1964, au adoptat, sub rezerva ratificării, următoarele amendamente la această Constituție.

ARTICOLUL I

(preambul modificat)

În vederea dezvoltării comunicării între popoare printr-o funcționare eficientă a serviciilor poștale și pentru a contribui la realizarea scopurilor nobile ale colaborării

internațională în domeniul economic, social și cultural, plenipotențiarilor guvernelor statelor membre ale Uniunii Poștale Universale au adoptat, sub rezerva ratificării, următoarea Constituție.

Misiunea Uniunii este aceea de a stimula dezvoltarea durabilă a serviciilor poștale universale de calitate, eficiente și accesibile, cu scopul de a facilita comunicarea între locuitorii întregii lumi prin:

— **garantarea liberei circulații a trimiterilor poștale pe teritoriul poștal unic, compus din rețele interconectate;**
— **încurajarea adoptării de norme comune rezonabile și a utilizării tehnologiei;**

*) Traducere.

- asigurarea cooperării și interacțiunii între participanți;
- promovarea unei cooperări tehnice eficiente;
- satisfacerea nevoilor evolutive ale consumatorilor.

ARTICOLUL II

(Articolul 1 bis adăugat)

Definiții

1. Pentru scopul actelor Uniunii Poștale Universale, următorii termeni sunt definiți după cum urmează:

1.1. **serviciu poștal**: toate serviciile poștale al căror scop este fixat de către organele Uniunii.

Principalele obligații ale serviciilor poștale constau în îndeplinirea anumitor obiective sociale și economice ale statelor membre, prin asigurarea colectării, sortării, transmiterii și livrării de trimiteri poștale;

1.2. **stat membru**: un stat care îndeplinește condițiile menționate la art. 2 din Constituție;

1.3. **teritoriu poștal unic (unul și același teritoriu poștal)**: Obligația părților semnatare ale actelor UPU de a asigura schimbul reciproc de trimiteri ale poștei de scrisori, inclusiv libertatea de tranzit, și de a trata trimiterile poștale aflate în tranzit din alte state conform propriilor trimiteri poștale, fără discriminare;

1.4. **libertatea de tranzit**: principiu conform căruia o administrație poștală intermediară este obligată să transporte trimiterile poștale primite în tranzit de la altă administrație poștală UPU, asigurându-le un tratament similar celui acordat trimiterilor interne;

1.5. **trimiterea poștei de scrisori**: trimiteri definite în cadrul Convenției;

1.6. **serviciu poștal internațional**: operațiunile sau serviciile poștale reglementate de acte; o parte din aceste operațiuni sau servicii.

ARTICOLUL III

(Articolul 22 modificat)

Actele Uniunii

1. Constituția este Actul fundamental al Uniunii. Ea conține regulile organice ale Uniunii și **nu va putea face obiectul rezervelor.**

2. Regulamentul general conține dispozițiile care asigură aplicarea Constituției și funcționarea Uniunii. Este obligatorie pentru toate statele membre și **nu va putea face obiectul rezervelor.**

3. Convenția Poștală Universală, Regulamentul poștei de scrisori și Regulamentul referitor la coletele poștale conțin regulile comune aplicabile serviciului poștal internațional, precum și dispozițiile referitoare la serviciile poștei de scrisori și colete poștale. Aceste acte sunt obligatorii pentru toate statele membre.

4. Aranjamentele Uniunii și regulamentele lor de aplicare reglementează serviciile, altele decât poșta de scrisori și coletele poștale, între statele membre care sunt parte la aranjamentele respective. Acestea nu sunt obligatorii decât pentru aceste state.

5. Regulamentele care conțin măsurile de aplicare necesare implementării Convenției și aranjamentelor sunt adoptate de către Consiliul de Exploatare Poștală, ținând cont de deciziile luate de Congres.

6. Eventualele protocoale finale anexate actelor Uniunii, vizate la paragrafele 3, 4 și 5, conțin rezervele la aceste acte.

ARTICOLUL IV

(Articolul 30 modificat)

Modificarea Constituției

1. Pentru a fi adoptate, propunerile supuse Congresului și referitoare la prezenta Constituție trebuie aprobate de către cel puțin două treimi din numărul statelor membre ale Uniunii **cu drept de vot.**

2. Amendamentele adoptate de către un congres fac obiectul unui protocol adițional și, cu excepția cazului în care Congresul decide altfel, intră în vigoare în același timp cu actele reînnoite cu ocazia aceluiași congres. Ele sunt ratificate cât mai curând posibil de către statele membre și instrumentele acestei ratificări sunt tratate conform procedurilor menționate la art. 26.

ARTICOLUL V

(Articolul 31 modificat)

Modificarea Regulamentului general, a Convenției și aranjamentelor

1. Regulamentul general, Convenția și aranjamentele fixează condițiile ce trebuie îndeplinite pentru aprobarea propunerilor ce le revin.

2. **Convenția și aranjamentele** intră în vigoare simultan și au aceeași durată. Din ziua fixată de către Congres pentru punerea în aplicare a acestor acte, actele corespunzătoare Congresului precedent sunt abrogate.

ARTICOLUL VI

Aderarea la protocolul adițional și la celelalte acte ale Uniunii

1. Țările membre ce nu au semnat prezentul protocol pot să adere în orice moment.

2. Țările membre care apar în calitate de părți în cadrul actelor reînnoite de către Congres, dar care nu le-au semnat, sunt obligate să adere în cel mai scurt timp posibil.

3. Documentele de aderare referitoare la cazurile prezentate la paragrafele 1 și 2 trebuie să fie adresate directorului general al Biroului Internațional. Acesta notifică această depunere guvernelor statelor membre.

ARTICOLUL VII

Aplicarea și durata protocolului adițional la Constituția Uniunii Poștale Universale

Prezentul protocol adițional va intra în vigoare la **1 ianuarie 2006** și va rămâne în vigoare pe o durată nedeterminată.

Motiv pentru care plenipotențiarilor guvernelor țărilor membre au redactat prezentul protocol adițional, protocol care va avea aceeași forță și valoare ca și cum prevederile sale ar fi fost introduse în textul aceleiași constituții, și au semnat prezentul protocol adițional într-un singur exemplar original care va fi depus la directorul general al Biroului Internațional. O copie va fi eliberată fiecărei părți de către **Biroul Internațional al Uniunii Poștale Universale.**

Întocmit la **București la 5 octombrie 2004.**

CONVENȚIA POȘTALĂ UNIVERSALĂ*)

Subsemnații, plenipotențari ai guvernelor statelor membre ale Uniunii, conform art. 22.3 al Constituției Uniunii Poștale Universale, adoptată la Viena la 10 iulie 1964, au hotărât, de comun acord și sub rezerva art. 25.4 din cadrul Constituției menționate mai sus, în prezenta Convenție, regulile aplicabile serviciului poștal internațional.

PARTEA I

Reguli comune aplicabile serviciului poștal internațional

CAPITOL UNIC

Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Definiții

1. Pentru scopurile Convenției Poștale Universale, următorii termeni sunt definiți după cum urmează:

1.1. serviciu poștal universal: furnizarea permanentă către clienți de servicii poștale pe bază de calitate, în orice punct de pe teritoriul unei țări, la prețuri accesibile;

1.2. depeșa închisă: sac sau ansamblu de saci ori alți recipienți etichetați, sigilați cu plumb sau casete, conținând trimiteri poștale;

1.3. tranzit deschis: tranzit, printr-o țară intermediară, de trimiteri al căror număr sau greutate nu justifică confecționarea unei depeșe închise pentru țara de destinație;

1.4. trimitere poștală: termen generic ce desemnează fiecare dintre expedițiile efectuate de către poștă (trimiterea poștei de scrisori, colet poștal, mandat poștal etc.);

1.5. taxe finale: remunerație datorată administrației poștale de destinație de către administrația poștală expeditoare drept compensație pentru cheltuielile legate de prelucrarea trimiterilor poștei de scrisori primite în țara de destinație;

1.6. taxe de tranzit: remunerație pentru prestațiile efectuate de către un organism transportator al țării tranzitate (administrație poștală, alt serviciu sau combinarea celor două) privind tranzitul teritorial, maritim și/sau aerian al depeșelor;

1.7. cota-parte teritorială de sosire: remunerație datorată administrației poștale de destinație de către administrația poștală expeditoare, cu titlu de compensare a cheltuielilor de prelucrare a unui colet poștal în țara de destinație;

1.8. cota-parte teritorială de tranzit: remunerație datorată pentru prestațiile efectuate de un organism transportator în țara tranzitată (administrație poștală, un alt serviciu sau combinarea celor două) privind tranzitul teritorial, maritim și/sau aerian, pentru îndrumarea unui colet poștal pe teritoriul său;

1.9. cota-parte maritimă: remunerație datorată pentru prestațiile efectuate de un organism transportator (administrație poștală, alt serviciu sau combinarea celor două) care participă la transportul maritim al unui colet poștal.

ARTICOLUL 2

Desemnarea entității sau entităților responsabile de îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din aderarea la Convenție

1. Țările membre notifică Biroului Internațional, în termen de 6 luni de la încheierea Congresului, numele și adresa organismului guvernamental însărcinat să supervizeze activitatea poștală. În plus, în termen de 6 luni de la încheierea Congresului, țările membre vor comunica Biroului Internațional numele și adresa operatorului sau operatorilor oficial desemnați să asigure exploatarea serviciilor poștale și să îndeplinească pe teritoriul sau pe teritoriile lor obligațiile rezultate din actele Uniunii. Între două congrese, orice modificare referitoare la organismele guvernamentale și la operatorii desemnați oficial trebuie să fie notificată Biroului Internațional cât mai repede posibil.

ARTICOLUL 3

Serviciul poștal universal

1. Pentru a întări conceptul de unicitate a teritoriului poștal al Uniunii, statele membre veghează ca toți utilizatorii clienții să se bucure de dreptul la un serviciu poștal universal care corespunde unei oferte de servicii poștale de bază de calitate, furnizate în mod permanent în orice punct de pe teritoriul lor, la tarife accesibile.

2. În acest scop, statele membre stabilesc, în cadrul legislației lor poștale naționale sau prin alte mijloace obișnuite, dimensiunea serviciilor poștale corespunzătoare, precum și condițiile de calitate și tarife accesibile, ținând seama în același timp de nevoile populației și de condițiile lor naționale.

3. Statele membre veghează ca oferta de servicii poștale și normele de calitate să fie respectate de către operatorii însărcinați să asigure serviciul poștal universal.

4. Statele membre veghează ca furnizarea serviciului poștal universal să fie asigurată într-o manieră viabilă, garantându-se astfel continuitatea lui.

ARTICOLUL 4

Libertatea de tranzit

1. Principiul libertății de tranzit este enunțat în primul articol al Constituției. El antrenează obligația, pentru fiecare administrație poștală, de a îndruma mereu, pe căile cele mai rapide și prin mijloacele cele mai sigure pe care le utilizează pentru propriile trimiteri, depeșele închise și trimiterile poștei de scrisori în tranzit deschis care îi sunt predate de către o altă administrație poștală. **Acest principiu se aplică, de asemenea, trimiterilor sau depeșelor îndrumate greșit.**

2. Statele membre care nu participă la schimbul de scrisori conținând materii biologice perisabile sau materii radioactive au posibilitatea să nu admită aceste trimiteri în tranzit deschis pe teritoriul lor. Același lucru este valabil și pentru trimiterile poștei de scrisori, altele decât scrisorile, cărțile poștale și cecograme. **Aceasta se aplică, de asemenea, imprimatelor, periodicelor, revistelor, pachetelor mici și sacilor M al căror conținut nu îndeplinește dispozițiile legale care reglementează condițiile publicării lor sau circulației lor în țara traversată.**

*) Traducere.

3. Libertatea de tranzit a coletelor poștale de îndrumat pe căi terestre și maritime este limitată în cadrul teritoriului țărilor care participă la acest serviciu.

4. Libertatea de tranzit a coletelor-avion este garantată pe întreg teritoriul Uniunii. Totuși, statele membre care nu participă la serviciul de colete poștale nu pot fi obligate să asigure îndrumarea, pe cale de suprafață, a coletelor-avion.

5. Dacă un stat membru nu respectă dispozițiile referitoare la libertatea de tranzit, celelalte state membre au dreptul să suprimă serviciul poștal cu această țară.

ARTICOLUL 5

Apartenența trimerilor poștale. Retragerea. Modificarea sau corectarea adresei. Reexpedierea. Returnarea către expeditor a trimerilor ce nu au fost distribuite

1. Orice trimitere poștală aparține expeditorului atâta timp cât nu a fost distribuită celui în drept, cu excepția cazului în care trimiterea a fost reținută prin aplicarea legislației țării **de origine sau destinație și, în cazul aplicării art. 15.2.1.1 sau 15.3, în conformitate cu legislația țării de tranzit.**

2. Expeditorul unei trimiteri poștale poate să o retragă din serviciu sau poate să modifice ori să corecteze adresa. Taxele și celelalte condiții sunt prevăzute în regulamente.

3. Statele membre vor asigura redirecționarea trimerilor poștale, în cazul în care adresa destinatarului s-a schimbat, și returnarea către expeditor a trimerilor ce nu au fost distribuite. Taxele și celelalte condiții sunt prevăzute în regulamente.

ARTICOLUL 6

Taxe

1. Taxele referitoare la diferitele servicii poștale internaționale și serviciile speciale sunt fixate de către administrațiile poștale, în conformitate cu principiile enunțate în Convenție și în regulamente. Ele trebuie, în principiu, să fie corelate cu costurile aferente furnizării acestor servicii.

2. Administrația de origine fixează taxele de francare pentru transportul trimerilor poștei de scrisori și **a coletelor poștale.** Taxele de francare cuprind distribuirea trimerilor la domiciliul destinatarilor, dacă acest serviciu de distribuire este organizat în țara de destinație pentru trimerile despre care este vorba.

3. Taxele aplicate, inclusiv cele menționate cu titlu indicativ în acte, trebuie să fie cel puțin egale cu cele aplicate trimerilor din regimul intern care prezintă aceleași caracteristici (categorie, cantitate, timp de îndrumare etc.).

4. Administrațiile poștale sunt autorizate să depășească toate taxele **indicative** care figurează în **acte.**

5. Peste limita minimă a taxelor fixate în paragraful 3, administrațiile poștale au posibilitatea de a acorda taxe reduse, bazate pe legislația lor internă, pentru trimerile din categoria poștei de scrisori și **pentru coletele poștale** depuse în țara lor. Au mai ales posibilitatea de a acorda tarife preferențiale clienților lor care au un trafic poștal important.

6. Este interzis să se perceapă de la clienți taxe poștale indiferent de ce natură, altele decât cele care sunt prevăzute în acte.

7. În afara cazurilor prevăzute în acte, fiecare administrație poștală păstrează taxele pe care le-a perceput.

ARTICOLUL 7

Scutirea de taxe poștale

1. Principiu

1.1. Cazurile de scutire de taxe **poștale, ca scutire de la plata francării, sunt prevăzute în mod expres** de către Convenție. Cu toate acestea, regulamentele pot fixa dispoziții care să prevadă **atât scutirea de la plata francării, cât și scutirea de la plata taxelor de tranzit, a taxelor terminale și a cotelor-părți de sosire pentru trimerile poștei de scrisori și colete poștale,** referitoare la serviciul poștal, trimise de către administrațiile poștale și uniunile restrânse. În plus, trimerile poștei de scrisori și colete poștale expediate de către Biroul Internațional al UPU cu destinația către uniunile restrânse și administrațiile poștale sunt considerate ca trimeri referitoare la serviciul poștal și sunt scutite de toate taxele poștale. Totuși, administrația de origine are posibilitatea de a percepe suprataxe aeriene pentru aceste ultime trimeri.

2. Prizonieri de război și internații civili

2.1. Sunt scutite de toate taxele poștale, cu excepția suprataxelor aeriene, trimerile poștei de scrisori, coletele poștale și trimerile serviciilor financiare poștale adresate prizonierilor de război sau expediate de către aceștia, fie direct, fie prin intermediul birourilor menționate **în regulamentele Convenției și Acordului privind serviciile de plată ale poștei.** Beligeranții primiți și internații într-o țară neutră sunt asimilați prizonierilor de război propriu-ziși în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor precedente.

2.2. Dispozițiile prevăzute la pct. 2.1 se aplică și trimerilor poștei de scrisori, coletelor poștale și trimerilor serviciilor financiare poștale provenind din alte țări, adresate persoanelor civile internate prevăzute de Convenția de la Geneva din data de 12 august 1949 referitoare la protecția persoanelor civile în timp de război sau expediate de către ele fie direct, fie prin intermediul birourilor menționate **în regulamentele Convenției și Aranjamentului privind serviciile de plată ale poștei.**

2.3. Birourile menționate în regulamentele Convenției și Aranjamentului privind serviciile de plată ale poștei beneficiază și de scutire de taxe poștale pentru trimerile poștei de scrisori, coletelor poștale și trimerilor serviciilor financiare poștale în ceea ce privește persoanele vizate la paragrafele 2.1 și 2.2, pe care le expediază sau le primesc, fie direct, fie cu titlu de intermediari.

2.4. Coletele sunt admise cu scutire de taxe poștale până la greutatea de 5 kg. Limita de greutate este extinsă la 10 kg pentru trimerile al căror conținut este indivizibil și pentru cele care sunt adresate unui lagăr sau oamenilor săi de încredere pentru a fi distribuite prizonierilor.

2.5. În cadrul reglării conturilor dintre administrațiile poștale, coletele de serviciu și coletele pentru prizonierii de război și internații civil nu determină alocarea vreunei cote-părți, excepție făcând taxele de transport aplicabile coletelor-avion.

3. Cecograme

3.1. Cecogramele sunt scutite de toate taxele poștale, cu excepția suprataxelor aeriene.

ARTICOLUL 8

Timbre poștale

1. Termenul „timbru poștal” este protejat în virtutea prezentei Convenții și este rezervat exclusiv timbrei ce îndeplinesc condițiile acestui articol și ale regulamentelor.

2. Timbrul poștal:

2.1. este emis exclusiv de către o autoritate emitentă competentă, în conformitate cu actele UPU; emiterea de timbre poștale include și punerea lor în circulație;

2.2. este un atribut al suveranității și constituie:

2.2.1. o dovadă a plății francării corespunzătoare valorii sale intrinseci, atunci când el este aplicat pe o trimitere poștală conform actelor Uniunii;

2.2.2. o sursă de venituri suplimentare pentru administrațiile poștale, ca obiect filatelic;

2.3. trebuie pus în circulație pe teritoriul de origine al administrației poștale emitente pentru o utilizare în scopul francării poștale sau în scop filatelic.

3. Ca atribut al suveranității, timbrul poștal poate conține:

3.1. numele țării membre sau teritoriului de care aparține administrația poștală emitentă, în caractere latine;

3.1.1. facultativ, stema oficială a țării membre de care aparține administrația poștală emitentă;

3.1.2. în principiu, valoarea sa facială în caractere latine sau în cifre arabe;

3.1.3. facultativ, cuvântul „Poștă“ în caractere latine sau altele.

4. Stemele de stat, semnele oficiale de control și emblemele organizațiilor interguvernamentale care figurează pe timbrele poștale sunt protejate conform Convenției de la Paris pentru protecția proprietății intelectuale.

5. Subiectele și motivele timbrurilor poștale trebuie:

5.1. să fie în conformitate și în spiritul preambulului Constituției UPU și a deciziilor luate de către organele Uniunii;

5.2. să fie în strânsă legătură cu identitatea culturală a țării administrației poștale emitente sau să contribuie la promovarea culturii ori la menținerea păcii;

5.3. să aibă, în cazul comemorării personalităților sau evenimentelor străine în țara ori pe teritoriul administrației poștale emitente, o legătură directă cu respectiva țară sau teritoriu;

5.4. să fie lipsite de caracter politic sau ofensator pentru o personalitate ori o țară;

5.5. să aibă o semnificație majoră pentru țara de care aparține administrația poștală emitentă sau pentru aceasta din urmă.

6. Ca subiect al dreptului de proprietate intelectuală timbrul poștal poate conține:

6.1. indicația dreptului administrației poștale emitente de a utiliza drepturile de proprietate respective, de exemplu:

6.1.1. drepturile de autor, prin aplicarea siglei de drepturi de autor ©, indicarea proprietarului drepturilor de autor și menționarea anului de emiter;

6.1.2. marca înregistrată pe teritoriul țării membre de care aparține administrația poștală emitentă, prin aplicarea siglei de înregistrare a mărcii ® după numele mărcii;

6.2. numele artistului;

6.3. numele tipografului.

7. Mărcile francării poștale, amprente de mașini de francare și amprente de preselor de tipografie sau a altor procedee tipografice ori de timbrare conforme cu actele UPU nu pot fi utilizate decât cu autorizația administrației poștale.

ARTICOLUL 9

Securitate poștală

1. Statele membre adoptă și pun în aplicare o strategie de acțiune în domeniul securității, la toate nivelurile exploatarea poștale, pentru a păstra și a crește încrederea publicului în serviciile poștale și în interesul tuturor agenților implicați. O astfel de strategie va trebui să implice schimbul de informații referitoare la menținerea siguranței și securității transportului și tranzitului depeșelor între statele membre.

ARTICOLUL 10

Mediu

Statele membre trebuie să adopte și să pună în practică o strategie de mediu dinamică la toate nivelurile de exploatare poștală și să promoveze sensibilizarea față de problemele de mediu în cadrul serviciilor poștale.

ARTICOLUL 11

Infrațiuni

1. Trimiteri poștale

1.1. Statele membre se angajează să ia toate măsurile necesare pentru a preveni actele de mai jos și pentru a-i urmări și a-i pedepsi pe autorii lor:

1.1.1. introducerea în trimerile poștale de stupefiante, substanțe psihotrope sau materiale explozibile, inflamabile ori alte substanțe periculoase, neautorizate în mod expres de Convenție;

1.1.2. introducerea în trimerile poștale de obiecte cu caracter pedofil sau pornografic reprezentând copii.

2. Francarea în general și modalitățile de francare în particular

2.1. Statele membre se angajează să ia toate măsurile necesare pentru a preveni, reprimă și pedepsi infrațiunile referitoare la modurile de francare prevăzute în prezenta Convenție, respectiv:

2.1.1. timbrele poștale, în circulație sau retrase din circulație;

2.1.2. mărcile de francare;

2.1.3. amprente de mașinilor de francare sau preselor de tipografie;

2.1.4. cupoanele-răspuns internaționale.

2.2. În scopurile prezentei Convenții, prin infrațiune referitoare la mijloacele de francare se înțelege unul dintre actele de mai jos, comis cu intenția de a obține un câștig ilegal pentru autorul actului sau pentru o terță persoană. Trebuie pedepsite:

2.2.1. falsificarea, imitarea ori contrafacerea mijloacelor de francare sau orice alt act ilicit ori care constituie un delict legat de fabricarea lor neautorizată;

2.2.2. utilizarea, punerea în circulație, comercializarea, distribuirea, difuzarea, transportul, prezentarea sau expunerea, inclusiv în scopuri publicitare, de mijloace de francare falsificate, imitate ori contrafăcute;

2.2.3. utilizarea sau punerea în circulație în scopuri poștale de mijloace de francare deja utilizate;

2.2.4. tentativele care vizează comiterea uneia dintre infrațiunile prezentate mai sus.

3. Reciprocitate

3.1. În ceea ce privește sancțiunile, nici o distincție nu va fi făcută între actele prevăzute la paragraful 2, fie că este vorba despre mijloace de francare naționale sau străine; această dispoziție nu poate fi supusă nici unei condiții de reciprocitate legale sau convenționale.

PARTEA a II-a
Reguli aplicabile poștei de scrisori
și coletelor poștale

CAPITOLUL I
Oferta de servicii

ARTICOLUL 12
Servicii de bază

1. Statele membre asigură admiterea, prelucrarea, transportul și distribuția trimiterilor poștei de scrisori.

2. Trimiterile poștei de scrisori cuprind:

2.1. trimiteri prioritare și nonprioritare, până la 2 kg;

2.2. scrisori, cărți poștale, imprimare și pachete mici, până la 2 kg;

2.3. cecograme, până la 7 kg;

2.4. saci speciali conținând ziare, periodice, cărți și documente tipărite similar, pe adresa aceleiași destinatar și aceleiași destinații, denumiți „saci M”, până la 30 kg.

3. Trimiterile poștei de scrisori sunt clasificate în funcție de rapiditatea prelucrării lor sau în funcție de conținutul lor, conform Regulamentului poștei de scrisori.

4. Limite de greutate superioare celor indicate în paragraful 2 se aplică facultativ anumitor categorii de trimiteri ale poștei de scrisori, în condițiile specificate de Regulamentul poștei de scrisori.

5. Statele membre asigură și admiterea, prelucrarea, transportul și distribuția coletelor poștale până la 20 kg, fie conform dispozițiilor Convenției, fie, în cazul coletelor pe care le expediază, și după un acord bilateral, utilizând orice alt mijloc mai avantajos pentru clientul lor.

6. Limite de greutate superioară a 20 kg se aplică facultativ anumitor categorii de colete poștale, în condițiile specificate de Regulamentul privind coletele poștale.

7. Orice stat ale cărui administrații poștale nu oferă serviciul de transport de colete are libertatea să execute clauzele Convenției utilizând întreprinderile de transport. În același timp poate limita acest serviciu la coletele ce provin sau care sunt destinate localităților deservite de aceste întreprinderi.

8. Prin derogare de la dispozițiile prevăzute în paragraful 5, țările care, înainte de 1 ianuarie 2001, nu făceau parte din Acordul cu privire la coletele poștale nu sunt obligate să asigure serviciul de colete poștale.

ARTICOLUL 13
Servicii suplimentare

1. Statele membre asigură următoarele servicii suplimentare obligatorii:

1.1. serviciu de recomandare pentru trimiterile-avion și trimiterile prioritare pe care le expediază în cadrul poștei de scrisori;

1.2. serviciu de recomandare pentru trimiterile poștei de scrisori nonprioritare și de suprafață către destinații pentru care nu este prevăzut nici un serviciu prioritar sau de curier-avion;

1.3. serviciu de recomandare pentru toate trimiterile poștei de scrisori care sosesc.

2. Furnizarea unui serviciu de recomandare pentru trimiterile nonprioritare și de suprafață ale poștei de scrisori pentru destinații pentru care un serviciu prioritar sau de curierat par avion este asigurat este facultativă.

3. Statele membre pot asigura următoarele servicii suplimentare facultative în cadrul relațiilor dintre acele administrații care au convenit să asigure aceste servicii:

3.1. serviciul de trimiteri cu valoare declarată pentru trimiterile poștei de scrisori și colete;

3.2. serviciul de trimiteri cu predare garantată pentru trimiterile poștei de scrisori;

3.3. serviciul de trimiteri cu plata la primire pentru trimiterile poștei de scrisori și colete;

3.4. serviciul de trimiteri expres pentru trimiterile poștei de scrisori și colete;

3.5. serviciul de predare la destinatar pentru trimiterile poștei de scrisori recomandate, cu predare garantată sau cu valoare declarată;

3.6. serviciul de trimiteri scutite de taxe și drepturi pentru trimiterile poștei de scrisori și colete;

3.7. serviciul de colete fragile și colete voluminoase;

3.8. serviciul din lotul „de depunere” pentru trimiterile grupate de la un singur expeditor, destinate străinătății.

4. Următoarele trei servicii suplimentare au și aspecte obligatorii și facultative:

4.1. serviciul de corespondență comercială — răspuns internațional (C.C.R.I.), care este, în special, facultativ; dar toate administrațiile sunt obligate a asigura serviciul de retur pentru trimiterile CCRI;

4.2. serviciul de cupoane-răspuns internaționale; aceste cupoane pot fi schimbate în orice stat membru, dar vânzarea lor este facultativă;

4.3. confirmarea de primire pentru trimiterile poștei de scrisori recomandate sau cu livrare atestată, pentru colete și trimiterile cu valoare declarată; toate administrațiile poștale acceptă confirmările de primire pentru trimiterile care sosesc; totuși, prestarea unui serviciu de confirmare de primire pentru trimiterile care pleacă este facultativă.

5. Aceste servicii și taxele corespunzătoare sunt descrise în regulamente.

6. Dacă elementele de serviciu indicate mai jos fac obiectul unor taxe speciale în regim intern, administrațiile poștale sunt autorizate să perceapă aceleași taxe pentru trimiterile internaționale, în condițiile descrise în cadrul regulamentelor:

6.1. distribuția pachetelor mici cântărind peste 500 g;

6.2. depunerea de trimiteri ale poștei de scrisori după ultima limită de oră;

6.3. depunerea de trimiteri în afara orelor normale de deschidere a ghișeelor;

6.4. colectarea la domiciliul expeditorului;

6.5. retragerea unei trimiteri a poștei de scrisori în afara orelor normale de deschidere a ghișeelor;

6.6. post restant;

6.7. magazinul trimiterilor poștei de scrisori cântărind mai mult de 500 g și al coletelor poștale;

6.8. livrarea coletelor ca răspuns la avizul de sosire;

6.9. asigurarea împotriva riscurilor de forță majoră.

ARTICOLUL 14

Curier electronic, EMS, **logistică integrată** și noi servicii

1. Administrațiile poștale pot conveni între ele să participe la următoarele servicii, care sunt descrise în regulamente:

1.1. curier electronic, care este un serviciu ce implică transmiterea electronică a mesajelor;

1.2. EMS, care este **un serviciu poștal expres destinat documentelor și mărfurilor și care constituie, pe cât este posibil, cel mai rapid dintre serviciile poștale prin mijloace fizice; administrațiile poștale au posibilitatea de a furniza**

acest serviciu pe baza Acordului Standard EMS multilateral sau pe baza acordurilor bilaterale;

1.3. serviciul de logistică integrată, care răspunde pe deplin nevoilor clienților în materie de logistică și cuprinde etapele care preced și care urmează transmiterii fizice de mărfuri și documente;

1.4. marca poștală electronică, care atestă în mod probatoriu realitatea unui fapt electronic, într-o formă dată, la un moment dat, și la care au luat parte una sau mai multe părți.

2. Administrațiile poștale pot, de comun acord, să creeze un serviciu nou, care nu este prevăzut în mod expres în actele Uniunii. Taxele referitoare la noul serviciu sunt stabilite de către fiecare administrație interesată, ținând seama de cheltuielile de exploatare a serviciului.

ARTICOLUL 15

Trimiteri neadmise. Interdicții

1. Dispoziții generale

1.1. Trimiterile care nu îndeplinesc condițiile cerute prin Convenție și regulamente nu sunt admise. De asemenea, nu sunt admise trimiterile expediate în vederea unui act fraudulos sau cu intenția de neplată integrală a sumelor datorate.

1.2. Excepțiile de la interdicțiile anunțate de prezentul articol sunt prevăzute în regulamente.

1.3. Toate administrațiile poștale au posibilitatea extinderii interdicțiilor enunțate în prezentul articol, care pot fi aplicate imediat după includerea lor în culegerea de acte corespunzătoare.

2. Interdicții care vizează toate categoriile de trimiteri

2.1. Introducerea obiectelor menționate mai jos este interzisă în toate categoriile de trimiteri:

2.1.1. stupefiantele și substanțe psihotrope;

2.1.2. obiectele obscene sau imorale;

2.1.3. obiectele al căror import sau circulație este interzisă în țara de destinație;

2.1.4. obiectele care, prin natura lor sau a ambalajului lor, pot prezenta pericol pentru agenți ori marele public, pot păta sau deteriora celelalte trimiteri, echipamentul poștal ori bunurile care aparțin terților;

2.1.5. documentele ce au caracter de corespondență actuală și personală schimbate între persoane, altele decât expeditorul și destinatarul sau persoanele care locuiesc cu aceștia.

3. Materiale explozibile, inflamabile sau radioactive și alte substanțe periculoase

3.1. Introducerea de materiale explozibile, inflamabile sau radioactive și alte substanțe periculoase, precum și de materiale radioactive este interzisă în toate categoriile de trimiteri.

3.2. În mod excepțional, următoarele substanțe și materiale sunt admise:

3.2.1. materialele radioactive expediate în trimiterile poștei de scrisori și colete poștale menționate la art. 16.1;

3.2.2. substanțele biologice expediate în trimiterile poștei de scrisori menționate la art. 16.2.

4. Animale vii

4.1. Introducerea de animale vii este interzisă în toate categoriile de trimiteri.

4.2. În mod excepțional, animalele de mai jos sunt admise în trimiterile poștei de scrisori, altele decât trimiterile cu valoare declarată:

4.2.1. albinele, lipitorile și viermii de mătase;

4.2.2. paraziții și distrugătorii de insecte nocive, destinați controlului acestor insecte și schimbului dintre instituțiile oficial recunoscute;

4.2.3. muștele din familia Drosophilidae utilizate pentru cercetarea biomedicală și schimbate între instituții recunoscute oficial.

4.3. În mod excepțional, următoarele animale vor fi admise în colete:

4.3.1. animalele vii al căror transport prin poștă este autorizat prin regulamentele poștale ale țărilor interesate.

5. Introducerea corespondenței în colete:

5.1. Introducerea obiectelor menționate mai jos este interzisă în coletele poștale:

5.1.1. documentele ce au caracter de corespondență actuală și personală;

5.1.2. corespondența de orice natură schimbată între persoane, altele decât expeditorul și destinatarul sau persoanele care locuiesc cu aceștia.

6. Monede, cecuri de bancă și alte obiecte de valoare

6.1. Este interzisă introducerea de monede, cecuri de bancă, bancnote sau valori la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur sau argint, prelucrate ori nu, pietre prețioase, bijuterii și alte obiecte prețioase;

6.1.1. în trimiterile poștei de scrisori fără valoare declarată;

6.1.1.1. totuși, dacă legislația internă a țării de origine și de destinație permite, aceste obiecte pot fi expediate într-un plic închis ca trimiteri recomandate;

6.1.2. în coletele fără valoare declarată, cu excepția cazului în care legislația internă a țărilor de origine și de destinație permite;

6.1.3. în coletele fără valoare declarată schimbate între două țări care admit declarația de valoare;

6.1.3.1. în plus, fiecare administrație are dreptul să interzică introducerea de lingouri de aur în coletele cu sau fără valoare declarată, care provin din sau au ca destinație teritoriul său ori sunt transmise în tranzit prin teritoriul său; ea poate limita valoarea reală a acestor trimiteri.

7. Imprimare și cecograme

7.1. Imprimarele și cecogramele:

7.1.1. nu pot purta nici o adnotație și nici să conțină vreun element de corespondență;

7.1.2. nu pot conține nici un timbru poștal, nici o formulă de francare, obliterate sau nu, nici o hârtie reprezentând o valoare, exceptând cazul în care trimiterea include o carte poștală, un plic sau o bandă prefrancată pentru returnul său și pe care este imprimată adresa expeditorului trimiterii sau a agentului său în țara de depunere ori de destinație a trimiterii originale.

8. Prelucrarea trimiterilor admise din greșeală

8.1. Prelucrarea trimiterilor admise din greșeală este prevăzută în regulamente. Totuși, trimiterile care conțin obiectele menționate la paragrafele 2.1.1, 2.1.2 și 3.1 nu sunt în nici un caz îndrumate la destinație, nici distribuite destinatarilor, nici returnate la origine. Dacă obiectele menționate la paragrafele 2.1.1 și 3.1 sunt descoperite între trimiterile în tranzit, acestea din urmă vor fi prelucrate în concordanță cu legislația națională a țării de tranzit.

ARTICOLUL 16

Materiale radioactive și materiale biologice admise

1. Materialele radioactive sunt admise în trimiterile poștei de scrisori și în coletele poștale în cadrul relațiilor dintre administrațiile poștale care s-au declarat de acord cu admiterea acestor trimiteri fie în relațiile lor reciproce, fie într-un singur sens, în următoarele condiții:

1.1. materialele radioactive sunt condiționate și ambalate în conformitate cu dispozițiile respective din regulamente;

1.2. atunci când sunt expediate în trimerile poștei de scrisori, ele sunt supuse tarifului trimiterilor prioritare sau tarifului de scrisori și de recomandare;

1.3. materialele radioactive conținute în trimerile poștei de scrisori sau în coletele poștale trebuie să fie îndrumate pe calea cea mai rapidă, în mod normal pe cale aeriană, sub rezerva achitării suprataxelor aeriene corespunzătoare;

1.4.1. materialele radioactive nu pot fi depuse decât de expeditori autorizați corespunzător.

2. Materialele biologice sunt admise în trimerile poștei de scrisori în următoarele condiții:

2.1. materialele biologice perisabile, substanțele infecțioase și gazul carbonic solid (zăpada carbonică), atunci când este folosit pentru înghețarea substanțelor infecțioase, nu pot fi trimise prin curierat decât în cadrul schimburilor dintre laboratoarele calificate, oficial recunoscute. Aceste mărfuri periculoase pot fi acceptate prin curier în vederea trimiterii lor par avion, cu condiția ca legislația națională, instrucțiunile tehnice în vigoare ale Organizației aviației civile internaționale (OACI) și reglementările IATA cu privire la mărfurile periculoase să permită acest lucru;

2.2. materialele biologice perisabile și substanțele infecțioase condiționate și ambalate conform dispozițiilor respective din Regulament sunt supuse tarifului de trimeri prioritare sau tarifului de scrisoare și de recomandare. Este permisă supunerea la tratamentul poștal a acestor trimiteri, cu achitarea unei suprataxe;

2.3. admiterea de materiale biologice perisabile și de substanțe infecțioase este limitată la statele membre ale căror administrații poștale s-au declarat de acord să accepte aceste trimiteri fie în relațiile lor reciproce, fie într-un singur sens;

2.4. aceste substanțe sau materii sunt trimise pe calea cea mai rapidă, în mod normal pe cale aeriană, sub rezerva achitării suprataxelor aeriene corespunzătoare și beneficiind de prioritate la distribuire.

ARTICOLUL 17

Reclamații

1. Fiecare administrație poștală este obligată să accepte reclamațiile referitoare la o trimer depusă în serviciul său sau în cadrul unei alte administrații poștale, cu condiția ca aceste reclamații să fie prezentate într-un interval de 6 luni începând cu ziua a doua de la data de depunere a trimiterii. Perioada de 6 luni privește relațiile dintre reclamanti și administrațiile poștale și nu include transmiterea reclamațiilor între administrațiile poștale.

1.1. **Totuși, acceptarea reclamațiilor privind neprimirea unei trimiteri a poștei de scrisori simple nu este obligatorie. Astfel, administrațiile poștale care acceptă reclamații referitoare la neprimirea unei trimiteri a poștei de scrisori simple au dreptul de a limita anchetele lor în cadrul cercetărilor privind serviciul de rebuturi.**

2. Reclamațiile sunt admise în condițiile prevăzute de regulamente.

3. Prelucrarea reclamațiilor este gratuită. Totuși, cheltuielile suplimentare ocazionate de o cerere de transmisie prin serviciul EMS sunt, în principiu, în sarcina solicitantului.

ARTICOLUL 18

Control vamal. Drepturi vamale și alte drepturi

1. Administrația poștală a țării de origine și cea a țării de destinație sunt autorizate să supună trimerile controlului vamal, conform legislației din aceste țări.

2. Trimerile supuse controlului vamal pot fi supuse, cu titlu poștal, unei taxe de prezentare la vamă a cărei valoare **indicativă** este fixată prin regulamente. Această taxă nu este percepută decât cu titlu de prezentare la vamă și de vămuire a trimiterilor care au fost supuse drepturilor vamale sau oricărui alt drept de aceeași natură.

3. Administrațiile poștale care au obținut autorizația de a efectua vămuirea în numele clienților lor sunt autorizate să perceapă de la aceștia o taxă bazată pe costurile reale ale operației.

4. Administrațiile poștale sunt autorizate să perceapă de la expeditorii sau destinatarii trimiterilor, după caz, drepturile vamale și orice alte eventuale drepturi.

ARTICOLUL 19

Schimbul de depeșe închise cu unitățile militare

1. Depeșele închise ale poștei de scrisori pot fi schimbate prin intermediul serviciilor teritoriale, maritime sau aeriene ale altor țări:

1.1. între oficiile poștale ale unuia dintre statele membre și comandanții unităților militare puse la dispoziție Organizației Națiunilor Unite;

1.2. între comandanții acestor unități militare;

1.3. între oficiile poștale ale unuia dintre statele membre și comandanții diviziilor navale, aeriene **sau terestre**, de nave de război sau de avioane militare ale aceleiași țări, staționate în străinătate;

1.4. între comandanții de divizii navale, aeriene sau terestre, de nave de război ori de avioane militare ale aceleiași țări.

2. Trimerile poștei de scrisori cuprinse în depeșele vizate la paragraful 1 trebuie să fie exclusiv pe adresa sau provenite de la membrii unităților militare sau ai statelor majore și echipajelor de vapoare ori avioane de destinație sau expeditori ai depeșelor. Tarifele și condițiile de expediere la care sunt supuse sunt determinate, conform propriei reglementări, de către administrația poștală a țării care a pus la dispoziție unitatea militară sau căreia îi aparțin navele ori avioanele.

3. Cu excepția unei înțelegeri speciale, administrația poștală a țării care a pus la dispoziție unitatea militară sau căreia îi aparțin vapoarele de război ori avioanele militare este datoare, față de administrațiile implicate, pentru taxele de tranzit al depeșelor, taxele terminale și taxele de transport aerian.

ARTICOLUL 20

Norme și obiective în materie de calitate a serviciului

1. Administrațiile trebuie să fixeze și să **publice normele și obiectivele lor în materie de distribuire** a trimiterilor poștei de scrisori și **coletelor sosite**.

2. **Aceste norme și obiective, mărite cu timpul cerut în mod normal pentru vămuire, nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât cele aplicate trimiterilor comparabile din serviciul lor intern.**

3. Administrațiile de origine trebuie, **de asemenea, să fixeze și să publice normele în totalitate pentru trimerile prioritare și trimerile par avion ale poștei de scrisori, precum și pentru coletele și coletele economice/de suprafață.**

4. Administrațiile poștale evaluează **aplicarea normelor privind calitatea serviciului.**

CAPITOLUL 2 Responsabilitate

ARTICOLUL 21

Responsabilitatea administrațiilor poștale. Despăgubiri

1. Generalități

1.1. În afara cazurilor prevăzute la art. 22, administrațiile poștale răspund pentru:

1.1.1. pierderea, spolierea sau avarierea trimiterilor recomandate, a coletelor simple și a trimiterilor cu valoare declarată;

1.1.2. pierderea trimiterilor cu predare atestată;

1.1.3. returnarea unui colet al cărui motiv de nedistribuire nu a fost precizat;

1.2. administrațiile poștale nu își asumă responsabilitatea dacă este vorba de alte trimiteri decât cele menționate la paragrafele 1.1.1. și 1.1.2;

1.3. în toate cazurile ce nu au fost prevăzute de prezenta convenție, administrațiile poștale nu își asumă responsabilitatea.

1.4. Atunci când pierderea sau avaria totală a unei trimiteri recomandate, a unui colet simplu sau a unei trimiteri cu valoare declarată ce rezultă dintr-un caz de forță majoră care nu permite despăgubiri, expeditorul are dreptul la restituirea taxelor achitate, cu excepția taxei de asigurare.

1.5. Sumele de despăgubire ce trebuie plătite nu pot fi superioare sumelor menționate în Regulamentul poștei de scrisori și în Regulamentul privind coletele poștale.

1.6. În caz de responsabilitate, pierderile indirecte sau beneficiile nerealizate nu sunt luate în considerare în suma despăgubirii ce trebuie plătită.

1.7. Toate dispozițiile legate de responsabilitatea administrațiilor poștale sunt stricte, obligatorii și complete. Administrațiile poștale nu își asumă în nici un caz responsabilitatea — chiar în caz de greșală gravă (de eroare gravă) — în afara limitelor stabilite în cadrul Convenției și a regulamentelor.

2. Trimiteri recomandate

2.1. În caz de pierdere, de spoliere totală sau de avariere totală a unei trimiteri recomandate, expeditorul are dreptul la o despăgubire stabilită prin Regulamentul poștei de scrisori. Dacă expeditorul reclamă o sumă inferioară celei fixate prin Regulamentul poștei de scrisori, administrațiile au posibilitatea de a plăti această sumă mai mică și de a fi rambursate pe această bază de către celelalte administrații eventual implicate.

2.2. În caz de spoliere parțială sau de avariere parțială a unei trimiteri recomandate, expeditorul are dreptul la o despăgubire care corespunde, în principiu, valorii reale a spoliei sau **avariei.**

3. Trimiteri cu predare atestată

3.1. În caz de pierdere, de spoliere totală sau de avariere totală a unei trimiteri cu predare atestată, expeditorul are dreptul **numai** la restituirea taxelor achitate.

4. Colete simple

4.1. În caz de pierdere, de spoliere totală sau de avariere totală a unui colet simplu, expeditorul are dreptul la o despăgubire fixată prin Regulamentul privind coletele poștale. **Dacă expeditorul reclamă o sumă inferioară celei fixate în Regulamentul privind coletele poștale, administrațiile poștale au posibilitatea de a plăti această**

sumă mai mică și de a fi rambursate pe această bază de către celelalte administrații eventual implicate.

4.2. În caz de spoliere parțială sau de avariere parțială a unui colet simplu, expeditorul are dreptul la o despăgubire care corespunde, în principiu, valorii reale a spoliei sau avariei.

4.3. Administrațiile poștale pot conveni să aplice în relațiile lor reciproce valoarea per colet fixată prin Regulamentul privind coletele poștale, fără să ia în considerare greutatea coletului.

5. Trimiteri cu valoare declarată

5.1. În caz de pierdere, de spoliere totală sau de avariere totală a unei trimiteri cu valoare declarată, expeditorul are dreptul la o despăgubire ce corespunde, în principiu, sumei în DST, a valorii declarate.

5.2. În caz de spoliere parțială sau de avariere parțială a unei trimiteri cu valoare declarată, expeditorul are dreptul la o despăgubire ce corespunde, în principiu, valorii reale a spoliei sau avarierii. Ea nu poate totuși în nici un caz să depășească suma în DST a valorii **declarate.**

6. În cazurile vizate de paragrafele 4 și 5, despăgubirea este calculată în funcție de prețul curent, convertit în DST, al obiectelor sau mărfurilor de aceeași natură, în momentul și în locul în care trimiterea a fost acceptată pentru transport. În absența prețului curent, despăgubirea este calculată în funcție de valoarea normală a obiectelor sau mărfurilor evaluate pe aceeași bază.

7. Când o despăgubire este datorată pentru pierderea, spolierea totală sau avarierea totală a unei trimiteri recomandate, a unui colet simplu ori a unei trimiteri cu valoare declarată, expeditorul sau, după caz, destinatarul are dreptul, în plus, la restituirea taxelor și drepturilor achitate, cu excepția taxei de recomandare ori de asigurare. La fel se procedează și pentru trimiterile recomandate, coletele simple sau trimiterile cu valoare declarată refuzate de către destinatari din cauza stării proaste, dacă acest fapt este imputabil serviciului poștal și angajează responsabilitatea acestuia.

8. Prin derogare de la dispozițiile prevăzute la paragrafele 2, 4 și 5, destinatarul are dreptul la o despăgubire după ce a primit o trimitere recomandată, un colet simplu sau o trimitere cu valoare declarată, spoliat ori avariat.

9. Administrația **poștală** de origine are posibilitatea de a plăti expeditorilor din țara sa despăgubirile prevăzute de legislația sa internă pentru trimiterile recomandate și coletele fără valoare declarată, cu condiția ca ele să nu fie inferioare celor care sunt fixate la paragrafele 2.1 și 4.1. **Se aplică aceleași prevederi și în cazul administrației poștale de destinație, atunci când despăgubirea este plătită destinatarului.** Sumele fixate la paragrafele 2.1 și 4.1 rămân totuși aplicabile:

9.1. în caz de recurs împotriva administrației responsabile;

9.2. dacă expeditorul renunță la drepturile sale în favoarea destinatarului sau invers.

10. Nici o rezervă privind plata despăgubirilor către administrațiile poștale, cu excepția unui acord bilateral, nu poate fi aplicabilă acestui articol.

ARTICOLUL 22

Cazuri de neangajare a răspunderii administrațiilor poștale

1. Administrațiile poștale încetează să fie responsabile pentru trimiterile recomandate, trimiterile cu predare atestată, coletele și trimiterile cu valoare declarată cărora le-a făcut livrarea în condițiile prevăzute de reglementarea

lor pentru trimerile de aceeași natură. Responsabilitatea este totuși menținută:

1.1. atunci când o spoliere sau avarie se constată fie înainte de livrare, fie în timpul livrării trimiterii;

1.2. atunci când, dacă reglementările interne o permit, destinatarul, eventual expeditorul, dacă este cazul unui retur la origine, formulează rezerve la preluarea unei trimiteri spolierte sau avariate;

1.3. atunci când, dacă reglementările interne o permit, trimiterea recomandată a fost distribuită într-o cutie poștală și când destinatarul reclamă că nu a primit-o;

1.4. când destinatarul sau, în caz de retur la origine, expeditorul unui colet sau al unei trimiteri cu valoare declarată, în ciuda predării făcute în mod reglementar, declară fără întârziere administrației care i-a livrat trimiterea că a constat o pagubă; el trebuie să aducă dovada că spolierea sau avarierea nu s-a produs după livrarea trimiterii; **termenul „fără întârziere“ este interpretat conform legislației naționale.**

2. Administrațiile poștale nu sunt responsabile:

2.1. în caz de forță majoră, **sub rezerva** art. 13.6.9;

2.2. când proba responsabilității lor nefiind administrată altfel, ele nu pot să își dea seama de trimiteri, ca urmare a distrugerii documentelor de serviciu ca rezultat al unui caz de forță majoră;

2.3. când paguba a fost cauzată din greșeala sau neglijența expeditorului ori provine de la natura conținutului;

2.4. când este vorba de trimiteri care intră sub incidența interdicțiilor prevăzute la art. 15;

2.5. în caz de reținere, în virtutea legislației țării de destinație, conform notificării administrației acestei țări;

2.6. când este vorba de trimiteri cu valoare declarată care fac obiectul unei declarații frauduloase declarând valori superioare în raport cu valoarea reală a conținutului;

2.7. când expeditorul nu a formulat nici o reclamație în termen de 6 luni începând cu ziua a doua după depunerea trimiterii;

2.8. când este vorba de colete ale prizonierilor de război și ale internaților civili;

2.9. **când se bănuiește că expeditorul a acționat cu intenții frauduloase în scopul de a primi o despăgubire.**

3. Administrațiile poștale nu își asumă nici o răspundere cu privire la declarațiile vamale, indiferent sub ce formă ar fi făcute, și de deciziile luate de serviciile vamale cu ocazia verificării trimiterilor supuse controlului vamal.

ARTICOLUL 23

Responsabilitatea expeditorului

1. Expeditorul unei trimiteri este responsabil pentru **prejudiciile corporale suportate de agenții poștali** și pentru toate pagubele cauzate celorlalte trimiteri poștale, precum și echipamentului poștal ca urmare a expedierii de obiecte neadmise în cadrul transportului sau al nerespectării condițiilor de admitere.

2. **În caz de pagube cauzate altor trimiteri poștale, expeditorul** este responsabil în aceleași limite ca și administrațiile poștale **pentru fiecare trimitere avariata.**

3. Expeditorul rămâne responsabil chiar dacă oficiul de depunere a acceptat o astfel de trimitere.

4. **În schimb, când condițiile de acceptare au fost respectate de către expeditor,** acesta nu este responsabil **în măsura în care** a existat o greșeală sau neglijență a administrațiilor poștale sau a transportatorilor **în prelucrarea trimiterilor după ce au fost acceptate.**

ARTICOLUL 24

Plata despăgubirii

1. Sub rezerva dreptului de recurs împotriva administrației responsabile, obligația de a plăti despăgubirea și de a restitui taxele și drepturile revine, după caz, administrației de origine sau administrației de destinație.

2. Expeditorul are posibilitatea să renunțe la drepturile sale de despăgubire în favoarea destinatarului. Invers, destinatarul are posibilitatea de a renunța la drepturile sale în favoarea expeditorului. Expeditorul sau destinatarul poate autoriza o terță persoană să primească despăgubirea dacă legislația internă permite acest lucru.

ARTICOLUL 25

Recuperarea eventuală a despăgubirii de la expeditor sau de la destinatar

1. Dacă, după plata despăgubirii, o trimitere recomandată, un colet sau o trimitere cu valoare declarată ori o parte a conținutului considerat anterior ca fiind pierdut a fost regăsit, expeditorul sau, după caz, destinatarul este avizat că trimiterea este ținută la dispoziția sa o perioadă de 3 luni, contra rambursării valorii despăgubirii plătite. În același timp este întrebât cui trebuie să fie predată trimiterea. În caz de refuz sau în lipsa răspunsului în termenul prevăzut, același demers este efectuat pe lângă destinatar sau expeditor, după caz, **acordându-i aceeași perioadă de răspuns.**

2. Dacă expeditorul și destinatarul renunță să preia trimiterea **sau nu răspund în limitele de timp fixate în paragraful 1,** aceasta devine proprietatea administrației sau, dacă este cazul, a administrațiilor care au suportat paguba.

3. În caz de descoperire ulterioară a unei trimiteri cu valoare declarată, al cărei conținut este recunoscut ca fiind de valoare inferioară în raport cu suma despăgubirii plătite, expeditorul sau destinatarul, după caz, trebuie să ramburseze suma acestei despăgubiri contra preluării trimiterii, fără prejudicierea consecințelor care decurg din declararea frauduloasă a valorii.

ARTICOLUL 26

Reciprocitate aplicabilă rezervelor privind responsabilitatea

1. Prin derogare de la dispozițiile art. 22—25, orice stat membru care își rezervă dreptul de-a nu plăti despăgubiri cu titlu de responsabilitate nu are drept la o despăgubire de această natură de la alt stat membru care acceptă să își asume responsabilitatea conform dispozițiilor articolelor sus-menționate.

CAPITOLUL 3

Dispoziții particulare referitoare la poșta de scrisori

ARTICOLUL 27

Depunerea în străinătate a trimiterilor poștei de scrisori

1. Nici un stat membru nu este obligat să îndrume nici să distribuie destinatarilor trimiterile poștei de scrisori pe care expeditorii rezidenți pe teritoriul lor le depun sau fac să fie depuse într-o țară străină, cu scopul de a beneficia de condițiile tarifare mai favorabile, care sunt aplicabile acolo.

2. Dispozițiile prevăzute la paragraful 1 se aplică fără distincție fie trimiterilor poștei de scrisori pregătite în țara de rezidență a expeditorului și transportate apoi de-a lungul

frontierei, fie trimerilor poștei de scrisori confecționate într-o țară străină.

3. Administrația de destinație are dreptul să solicite expeditorului și, în lipsa acestuia, administrației de depunere, plata tarifelor sale interne. Dacă nici expeditorul nici administrația de depunere nu acceptă să plătească aceste tarife într-un termen fixat de către administrația de destinație, aceasta poate fie să returneze trimerile administrației de depunere, având dreptul să fie rambursată cu cheltuielile de retur, fie să le trateze conform propriei legislații.

4. Nici un stat membru nu este obligat nici să îndrume, nici să distribuie destinatarilor trimerile poștei de scrisori pe care expeditorii le-au depus sau au făcut să fie depuse în cantitate mare în altă țară decât cea în care sunt rezidenți, dacă valoarea taxelor terminale de încasat se dovedește mai mică decât cea care ar fi trebuit încasată în cazul în care trimerile ar fi fost depuse în țara de rezidență a expeditorului. Administrațiile de destinație au dreptul de a cere administrației de depunere o remunerație în raport cu costurile suportate, ce nu va putea fi superioară valorii celei mai ridicate din următoarele două formule: fie 80% din tariful intern aplicabil trimerilor echivalente, fie 0,14 DST per trimitere plus 1 DST per kilogram. Dacă administrația de depunere nu acceptă să plătească suma reclamată, într-un termen fixat de administrația de destinație, aceasta poate fie să returneze trimerile administrației de depunere, având dreptul să fie rambursată pentru cheltuielile de retur, fie să le trateze conform propriei legislații.

PARTEA a III-a Remunerație

CAPITOLUL I

Dispoziții specifice poștei de scrisori

ARTICOLUL 28

Cheltuieli terminale. Dispoziții generale

1. Sub rezerva excepțiilor prevăzute în regulamente, fiecare administrație care primește de la o altă administrație trimeri din categoria poștei de scrisori are dreptul de a percepe de la administrația expeditoare o remunerație pentru cheltuielile ocazionate de curierul internațional primit.

2. Pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la plata taxelor terminale, administrațiile poștale sunt clasificate ca țări și teritorii din sistemul vizat sau **țări și teritorii îndreptățite să facă parte din sistemul tranzitoriu**, conform listei stabilite pentru acest scop de Congres **prin Rezoluția sa C 12/2004. În dispozițiile referitoare la cheltuielile terminale, țările și teritoriile sunt denumite „țări“.**

3. Dispozițiile prezentei convenții, referitoare la plata cheltuielilor terminale, constituie măsuri tranzitorii ce conduc la adoptarea unui sistem de plăți care ține seama de elementele proprii ale fiecărei țări.

4. Accesul la regimul intern

4.1. Fiecare administrație pune la dispoziție celorlalte administrații ansamblul de tarife, termeni și condiții pe care le oferă în regimul său intern, în condiții identice, clienților săi naționali.

4.2. O administrație expeditoare poate, în condiții comparabile, să solicite administrației de destinație a sistemului vizat să beneficieze de aceleași condiții pe care

aceasta din urmă le-a prevăzut pentru clienții săi naționali pentru trimeri echivalente.

4.3. Administrațiile din **sistemul tranzitoriu** trebuie să indice dacă ele autorizează accesul în condițiile menționate în paragraful 4.1.

4.3.1. Atunci când administrația unei țări **din sistemul tranzitoriu** declară că autorizează accesul la condițiile oferite în regimul său intern, această autorizație se aplică ansamblului administrațiilor Uniunii într-o manieră nediscriminatorie.

4.4. Administrației de destinație îi revine sarcina de a decide dacă condițiile de acces la regimul său intern sunt îndeplinite de către administrația de origine.

5. Taxele cheltuielilor terminale corespunzătoare curierului în număr nu trebuie să fie superioare taxelor celor mai avantajoase aplicate de către administrația de destinație în virtutea acordurilor bilaterale sau multilaterale referitoare la cheltuielile terminale. Administrației de destinație îi revine sarcina de a decide dacă administrația de origine a îndeplinit sau nu condițiile de acces.

6. Remunerația pentru cheltuielile terminale se va baza pe performanțele de calitate ale serviciului în țara de destinație. De aceea, Consiliul de Exploatare Poștală va fi autorizat să acorde prime la remunerația indicată în art. 29 și 30, cu scopul de a încuraja participarea la sistemul de control și pentru a recompensa administrațiile care își ating obiectivul lor de calitate. Consiliul de Exploatare Poștală poate, de asemenea, să fixeze penalități în cazul unei calități insuficiente, dar remunerația nu poate să fie sub remunerația minimală indicată în art. 29 și 30.

7. Orice administrație poate renunța total sau parțial la remunerația prevăzută la paragraful 1.

8. Administrațiile interesate pot, prin acorduri bilaterale sau multilaterale, să aplice alte sisteme de remunerare pentru reglarea conturilor cu titlu de cheltuieli terminale.

ARTICOLUL 29

Cheltuieli terminale. Dispoziții aplicabile schimburilor dintre țările din sistemul vizat

1. Remunerația pentru trimerile poștei de scrisori, inclusiv curierul în număr, cu excepția sacilor M, este stabilită în funcție de aplicarea taxelor per trimitere și per kilogram, care reflectă costurile de prelucrare în țara de destinație; aceste costuri trebuie să fie în relație cu tarifele interne. Calculul taxelor se efectuează conform condițiilor precizate în Regulamentul poștei de scrisori.

2. Taxele per trimitere și per kilogram **sunt** calculate pornind **de la un procent** din taxa unei scrisori **prioritare** de 20 g din regimul intern, după cum urmează:

2.1. pentru 2006: 62%

2.2. pentru 2007: 64%

2.3. pentru 2008: 66%

2.4. pentru 2009: 68%

3. Taxele nu vor putea depăși:

3.1. pentru 2006: 0,226 DST per trimitere și 1,768 DST per kilogram;

3.2. pentru 2007: 0,231 DST per trimitere și 1,812 DST per kilogram;

3.3. pentru 2008: 0,237 DST per trimitere și 1,858 DST per kilogram;

3.4. pentru 2009: 0,243 DST per trimitere și 1,904 DST per kilogram.

4. Pentru perioada **2006—2009** taxele ce vor fi aplicate nu vor putea fi inferioare a 0,147 DST per trimitere și 1,491 DST per kilogram. **Cu condiția ca majorarea taxelor să nu depășească 100% din taxa unei scrisori prioritare de**

20 g în regimul intern al țării respective, taxele minime vor atinge următoarele valori:

- 4.1. pentru 2006: 0,151 DST per trimitere și 1,536 DST per kilogram;
- 4.2. pentru 2007: 0,154 DST per trimitere și 1,566 DST per kilogram;
- 4.3. pentru 2008: 0,158 DST per trimitere și 1,598 DST per kilogram;
- 4.4. pentru 2009: 0,161 DST per trimitere și 1,630 DST per kilogram.

5. Pentru sacii M, taxa de aplicat este de 0,793 DST per kilogram.

5.1. Sacii M cântărind mai puțin de 5 kg sunt considerați ca având 5 kg pentru remunerarea cheltuielilor finale.

6. O remunerație suplimentară de 0,5 DST per trimitere este prevăzută pentru trimiterile recomandate și o remunerație suplimentară de 1 DST per trimitere este prevăzută pentru trimiterile cu valoare declarată.

7. Dispozițiile prevăzute între țările din sistemul vizat se aplică oricărei țări din sistemul tranzitoriu care declară că dorește să se alăture sistemului vizat. Consiliul de Exploatare Poștală poate fixa măsurile tranzitorii în cadrul Regulamentului poștei de scrisori.

8. Nici o rezervă, cu excepția cazului unui acord bilateral, nu este aplicabilă acestui articol.

ARTICOLUL 30

Cheltuieli terminale. Dispoziții aplicabile fluxului de curierat spre, de la și între țările aflate în sistemul de tranzit

1. Remunerația

1.1. Remunerația pentru trimiterile poștei de scrisori, cu excepția sacilor M, este de 0,147 DST per trimitere și 1,491 DST per kilogram.

1.1.1. Pentru fluxurile inferioare a 100 tone per an, cele două componente sunt convertite într-o taxă totală de 3,727 DST per kilogram, pe baza unui număr mediu mondial de 15,21 trimiteri per kilogram.

1.1.2. Pentru fluxurile superioare a 100 tone per an, taxa totală de 3,727 DST per kilogram este aplicată dacă nici administrația de destinație, nici administrația de origine nu cere o revizuire a taxelor pe baza numărului real de trimiteri per kilogram pentru fluxul în cauză. În plus, această taxă se aplică atunci când numărul real de trimiteri per kilogram este situat între 13 și 17.

1.1.3. Când una dintre administrații solicită aplicarea numărului real de trimiteri per kilogram, calculul remunerației fluxului în cauză este efectuat conform mecanismului de revizuire prevăzut în Regulamentul poștei de scrisori.

1.1.4. Revizuirea diminuării taxei totale indicate la paragraful 1.1.2 nu poate fi invocată de o țară din sistemul vizat împotriva unei țări din sistemul tranzitoriu, cu condiția ca aceasta din urmă să nu ceară o revizuire în sens invers.

1.2. Pentru sacii M, taxa de aplicat este de 0,793 DST per kilogram.

1.2.1. Sacii M cântărind mai puțin de 5 kg sunt considerați ca având o greutate de 5 kg pentru remunerarea cheltuielilor terminale.

1.3. O remunerație suplimentară de 0,5 DST per trimitere este prevăzută pentru trimiterile recomandate și o remunerație suplimentară de 1 DST per trimitere este prevăzută pentru trimiterile cu valoare declarată.

2. Mecanismul de armonizare a sistemelor

2.1. Atunci când o administrație din sistemul vizat destinată a unui flux de curier mai mare de 50 tone pe an constată că greutatea anuală a acestui flux depășește pragul calculat conform condițiilor precizate în Regulamentul poștei de scrisori, ea poate aplica curierului care depășește acest prag sistemul de remunerație prevăzut la art. 29, cu condiția să nu fi aplicat mecanismul de revizuire.

2.2. Atunci când o administrație din sistemul tranzitoriu, care primește într-un an un flux de curier mai mare de 50 tone de la altă țară din sistemul tranzitoriu, stabilește că greutatea anuală a acestui flux depășește pragul calculat conform condițiilor precizate în Regulamentul poștei de scrisori, poate aplica curierului care depășește acest prag suplimentul de remunerație prevăzut în cadrul art. 31, cu condiția ca ea să nu fi aplicat mecanismul de revizuire.

3. Curierul în număr

3.1. Remunerația pentru curierul în număr în țările din sistemul vizat este stabilită ca urmare a aplicării taxelor per trimitere și per kilogram prevăzute la art. 29.

3.2. Administrațiile din sistemul tranzitoriu pot solicita pentru curierul în număr primit o remunerație de 0,147 DST per trimitere și 1,491 DST per kilogram.

4. Nici o rezervă, excepție fiind în cazul unui acord bilateral, nu este aplicabilă acestui articol.

ARTICOLUL 31

Fondul pentru ameliorarea calității serviciului

1. Cu excepția sacilor M și trimiterilor în număr, cheltuielile terminale plătibile de către toate țările și teritoriile țărilor clasate de către Consiliul Economic și Social în categoria țărilor cel mai puțin dezvoltate fac obiectul unei majorări ce corespunde la 16,5% din taxa de 3,727 DST per kilogram indicată la art. 30, pentru alimentarea Fondului pentru ameliorarea calității serviciului în țările cel mai puțin dezvoltate. Nici o plată de această natură nu are loc între țările cel mai puțin dezvoltate.

2. Țările membre UPU și teritoriile cuprinse în Uniune au posibilitatea de a depune în cadrul Consiliului de administrație o cerere justificată pentru ca țările și teritoriile lor să fie considerate că au nevoie de resurse suplimentare. Țările clasate MCARB 1 (fostele țări în curs de dezvoltare) au posibilitatea de a prezenta o cerere Consiliului de administrație pentru a beneficia de Fondul pentru ameliorarea calității serviciului în aceleași condiții ca și țările cel mai puțin dezvoltate.

În plus, țările clasate de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare ca fiind în categoria țărilor ce contribuie net au posibilitatea de a prezenta o cerere Consiliului de administrație pentru a beneficia de Fondul pentru ameliorarea calității serviciului în aceleași condiții ca țările eligibile în MCARB 1. Cererile acceptate ca fiind favorabile în virtutea prezentului articol au efect în prima zi a anului civil următor după decizia Consiliului de administrație. Consiliul de administrație evaluează cererea și decide, pe baza unor criterii de apreciere severe, dacă o țară poate sau nu fi considerată ca țară mai puțin dezvoltată sau eligibilă în cadrul MCARB 1, în funcție de caz, în ceea ce privește Fondul pentru ameliorarea calității serviciului. Consiliul de administrație revizuieste și actualizează în fiecare an lista țărilor membre UPU și a teritoriilor cuprinse în cadrul Uniunii.

3. Cu excepția sacilor M și a trimiterilor în număr, cheltuielile terminale plătibile de către țările și teritoriile clasificate de Congres în categoria țărilor industrializate în

scopul remunerării cheltuielilor terminale către țările și teritoriile clasificate de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare în categoria țărilor altele decât țările cel mai puțin dezvoltate care pot beneficia de resurse MCARB 1 fac obiectul unei majorări ce corespunde la 8% din taxa de 3,727 DST per kilogram indicată în art. 30, cu titlu de alimentare a respectivului fond pentru ameliorarea calității serviciului în țările din această ultimă categorie.

4. Cu excepția sacilor M și a trimiterilor în număr, cheltuielile terminale plătibile de către țările și teritoriile clasificate de Congres în categoria țărilor industrializate în scopul remunerării cheltuielilor terminale către țările și teritoriile clasificate de același congres în categoria țărilor în curs de dezvoltare altele decât cele indicate la paragrafele 1 și 2 fac obiectul unei majorări ce corespunde la 1% din taxa de 3,727 DST per kilogram indicată în art. 30, cu titlu de alimentare a respectivului fond pentru ameliorarea calității serviciului.

5. Țările și teritoriile abilitate să beneficieze de resursele MCARB 1 pot căuta să-și îmbunătățească calitatea serviciului lor prin intermediul proiectelor regionale sau multinaționale în favoarea țărilor cel mai puțin dezvoltate și a țărilor cu venit scăzut. Aceste proiecte vor fi profitabile direct tuturor părților care contribuie la finanțarea lor prin intermediul Fondului pentru ameliorarea calității serviciului.

6. Proiectele regionale ar trebui în special să favorizeze concretizarea programelor UPU de îmbunătățire a calității serviciului și de punere în practică a sistemelor de contabilitate analitică în țările în curs de dezvoltare. Consiliul de Exploatare Poștală va adopta în anul 2006, cel mai târziu, proceduri adaptate pentru finanțarea acestor proiecte.

ARTICOLUL 32

Cheltuieli de tranzit

1. Depeșele închise și trimiterile în tranzit deschis, schimbate între două administrații sau între două birouri ale aceleiași țări prin intermediul serviciilor uneia sau mai multor administrații (servicii terțe), sunt supuse plății cheltuielilor de tranzit. Acestea constituie o remunerație pentru prestațiile privind tranzitul teritorial, tranzitul maritim și tranzitul aerian.

CAPITOLUL 2

Alte dispoziții

ARTICOLUL 33

Taxe de bază și dispoziții privind cheltuielile de transport aerian

1. Taxa de bază ce va fi aplicată în reglarea conturilor dintre administrațiile pentru transporturi aeriene este aprobată de Consiliul de Exploatare Poștală. Ea este calculată de către Biroul internațional conform unei formule specificate în Regulamentul poștei de scrisori.

2. Calculul cheltuielilor de transport aerian al depeșelor închise, al trimiterilor prioritare, al trimiterilor par avion și al coletelor par avion în tranzit deschis, precum și metodele de decontare aferente sunt descrise în Regulamentul poștei de scrisori și în Regulamentul privind coletele poștale.

3. Cheltuielile de transport pentru tot parcursul aerian sunt:

3.1. în cazul depeșelor închise, în sarcina administrației țării de origine, inclusiv atunci când aceste depeșeză tranzitează una sau mai multe administrații poștale intermediare;

3.2. în cazul trimiterilor prioritare și al trimiterilor par avion în tranzit deschis, inclusiv cele care sunt greșit îndrumate, în sarcina administrației care predă trimiterile unei alte administrații.

4. Aceleași reguli sunt aplicabile trimiterilor scutite de cheltuieli de tranzit teritorial și maritim, dacă sunt îndrumate par avion.

5. Fiecare administrație de destinație care asigură transportul aerian al curierului internațional în interiorul țării sale are dreptul la rambursarea costurilor suplimentare ocazionate de acest transport, cu condiția ca distanța medie ponderată a parcursurilor efectuate să depășească 300 km. **Consiliul de Exploatare Poștală poate înlocui distanța medie ponderată prin alt criteriu pertinent.** În afara unui acord prealabil privind gratuitatea, cheltuielile trebuie să fie uniforme pentru toate depeșele prioritare și depeșele par avion care provin din străinătate, fie că acest curier este reîndrumat sau nu pe cale aeriană.

6. Totuși, când compensarea cheltuielilor terminale percepute de administrația de destinație este bazată în special pe costurile sau pe tarifele interne, nu se efectuează nici o rambursare suplimentară pentru cheltuielile de transport aerian intern.

7. Administrația de destinație exclude, în vederea calculării distanței medii ponderate, greutatea tuturor depeșelor pentru care calculul compensării cheltuielilor terminale se bazează în special pe costurile sau tarifele interne ale administrației de destinație.

ARTICOLUL 34

Cote-părți teritoriale și maritime ale coletelor poștale

1. Coletele schimbate între două administrații poștale sunt supuse cotelor-părți teritoriale de sosire, calculate prin combinarea taxei de bază per colet și a taxei de bază per kilogram, stabilite prin Regulament.

1.1. Ținând cont de taxele de bază de mai sus, administrațiile poștale pot, în plus, să fie autorizate să beneficieze de taxe suplimentare per colet și per kilogram, conform dispozițiilor prevăzute în Regulament.

1.2. Cotele-părți vizate la paragrafele 1 și 1.1 sunt în sarcina administrației țării de origine doar dacă Regulamentul privind coletele poștale nu prevede derogări de la acest principiu.

1.3. Cotele-părți teritoriale de sosire trebuie să fie uniforme pentru ansamblul teritoriului fiecărei țări.

2. Coletele schimbate între două administrații sau între două birouri ale aceleiași țări prin intermediul serviciilor terestre ale uneia sau mai multor administrații sunt supuse, în profitul țărilor ale căror servicii participă la transportul teritorial, la cotele-părți teritoriale de tranzit fixate prin Regulament, conform treptei de distanță.

2.1. Pentru coletele în tranzit deschis, administrațiile intermediare sunt autorizate să reclame cota-parte forfetară per trimiteri fixată prin Regulament.

2.2. Cotele-părți teritoriale de tranzit sunt în sarcina administrației țării de origine doar dacă Regulamentul privind coletele poștale nu prevede derogări de la acest principiu.

3. Fiecare țară ale cărei servicii participă la transportul maritim al coletelor este autorizată să solicite cotele-părți maritime. Aceste cote-părți sunt în sarcina administrației țării de origine doar dacă Regulamentul privind coletele poștale nu prevede derogări de la acest principiu.

3.1. Pentru fiecare serviciu maritim utilizat, cota-parte maritimă este stabilită prin Regulamentul privind coletele poștale conform treptei de distanță.

3.2. Administrațiile poștale au dreptul de a majora cu maximum 50% cota-parte maritimă calculată conform paragrafului 3.1. Dimpotrivă, o pot reduce cât doresc.

ARTICOLUL 35

Competența Consiliului de Exploatare Poștală de a fixa taxe și cote-părți

1. Consiliul de Exploatare Poștală are autoritatea de a fixa următoarele taxe și cote-părți, care trebuie plătite de către administrațiile poștale conform condițiilor enunțate în regulamente:

1.1. cheltuieli de tranzit pentru prelucrarea și transportul deșeurilor poștale de scrisori de către cel puțin o țară terță;

1.2. taxa de bază și cheltuielile de transport aerian aplicabile curierului-avion;

1.3. cotele-părți teritoriale de sosire pentru prelucrarea coletelor sosite;

1.4. cotele-părți teritoriale de tranzit pentru prelucrarea și transportul coletelor de către țara terță;

1.5. cotele-părți maritime pentru transportul maritim al coletelor.

2. Revizuirea, care va putea fi făcută grație unei metodologii care asigură o remunerație echitabilă administrațiilor care efectuează serviciile, va trebui să se bazeze pe date economice și financiare fiabile și reprezentative. Eventuala modificare care ar putea fi decisă va intra în vigoare la o dată stabilită de către Consiliul de Exploatare Poștală.

PARTEA a IV-a Dispoziții finale

ARTICOLUL 36

Condiții de aprobare a propunerilor privind Convenția și regulamentele

1. Pentru a deveni executorii, propunerile supuse Congresului și referitoare la prezenta Convenție trebuie să fie aprobate de către majoritatea statelor membre prezente și votante care **au dreptul la vot**. Cel puțin jumătate din statele membre reprezentate în Congres care au dreptul la vot trebuie să fie prezente în momentul votului.

2. Pentru a deveni executorii, propunerile referitoare la Regulamentul poștei de scrisori și la Regulamentul privind coletele poștale trebuie să fie aprobate de către majoritatea membrilor Consiliului de Exploatare Poștală **care au drept de vot**.

3. Pentru a deveni executorii, propunerile introduse între două congrese și referitoare la prezenta Convenție și la protocolul său final trebuie să reunească:

3.1. două treimi din voturi, cel puțin jumătate din statele membre ale Uniunii **care au drept de vot și au participat la votare**, dacă este vorba despre modificări;

3.2. majoritatea voturilor, dacă este vorba despre interpretarea dispozițiilor.

4. Contrar dispozițiilor prevăzute la paragraful 3.1., orice stat-membru a cărui legislație națională este încă incompatibilă cu modificarea propusă are posibilitatea să facă o declarație scrisă directorului general al Biroului internațional, în care să indice faptul că nu este posibil să accepte această modificare, în 90 de zile începând din ziua notificării acesteia.

ARTICOLUL 37

Rezerve prezentate în timpul Congresului

1. Orice rezervă incompatibilă cu obiectul și scopul Uniunii nu va fi autorizată.

2. Ca regulă generală, țările membre care nu pot să împărtășească punctul lor de vedere celorlalte țări membre trebuie să facă eforturi, în măsura posibilului, să se alature opiniei majorității. Rezerva trebuie să se facă în caz de necesitate absolută și să fie motivată în mod corespunzător.

3. Rezerva cu privire la articolele prezentei convenții trebuie să fie supusă Congresului sub forma unei propuneri scrise, în una dintre limbile de lucru ale Biroului Internațional, conform dispozițiilor referitoare la acest lucru ale Regulamentului intern al Congresului.

4. Ca să devină efectivă, rezerva supusă Congresului trebuie să fie aprobată de majoritatea cerută în acest caz pentru modificarea articolului la care se referă rezerva.

5. În principiu, rezerva este aplicabilă pe o bază de reciprocitate între țara membră care a emis-o și celelalte țări membre.

6. Rezerva la prezenta convenție va fi introdusă în protocolul final, pe baza propunerii aprobate de Congres.

ARTICOLUL 38

Punerea în aplicare și durata Convenției

1. Prezenta Convenție va fi pusă în aplicare la **1 ianuarie 2006** și va rămâne în vigoare până la punerea în aplicare a actelor următorului congres.

Drept care, plenipotențiarilor guvernelor statelor membre au semnat prezenta Convenție într-un exemplar, care este depus la directorul general al Biroului Internațional. O copie va fi predată fiecărei părți de **către Biroul Internațional al Uniunii Poștale Universale**.

Întocmit la **București la 5 octombrie 2004**.

PROTOCOLUL FINAL AL CONVENȚIEI POȘTALE UNIVERSALE*)

În momentul semnării Convenției Poștale Universale încheiate astăzi, subsemnații plenipotențiarilor au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL I

Apartenența trimiterilor poștale. Retragerea.

Modificarea sau corectarea adresei

1. Dispozițiile art. 5.1 și 2 nu se aplică pentru Antigua și Barbuda, Bahrain (Regat), Barbados, Belize, Botswana,

Brunei Darussalam, Canada, Hong Kong, China, Dominica, Egipt, Fidji, Gambia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Teritoriile de peste mare dependente de Marea Britanie, Grenada, Guiana, Irlanda, Jamaica, Kenya, Kiribati, Kuwait, Lesoto, Malaiezia, Malawi, Mauritius, Nauru, Nigeria, Noua Zeelandă, Papua-Noua Guinee, Saint-Cristophe-et-Nevis, St. Lucia, St. Vincent și Grenadine, Insulele Solomon, Samoa, Seychelles, Sierra Leone,

*) Traducere.

Singapore, Swaziland, Tanzania (Rep. Unită), Trinidad-Tobago, Tuvalu, Uganda, Vanuatu și Zambia.

2. Dispozițiile art. 5.1 și 2 nu se aplică nici pentru **Austria**, Danemarca și **Iran** (Rep. Islamică), a căror **legislație** nu **permite** retragerea sau modificarea adresei trimiterilor poștei de scrisori la solicitarea expeditorului, începând din momentul în care destinatarul a fost informat de sosirea unei trimiteri pe adresa sa.

3. Art. 5.1 nu se aplică pentru Australia, Ghana și Zimbabwe.

4. Art. 5.2 nu se aplică pentru Bahamas, Irak, Myanmar și Republica Populară Democrată Coreeană, ale căror legislații nu permit retragerea sau modificarea adresei trimiterilor poștei de scrisori la cererea expeditorului.

5. **Art. 5.2 nu se aplică în America (Statele Unite).**

6. Art. 5.2 se aplică Australiei în măsura în care este compatibil cu legislația internă a acestei țări.

7. Prin derogare de la art. 5.2, El Salvador, Panama (Rep.), Filipine, **Rep. Dem. Congo și Venezuela** sunt autorizate să nu returneze coletele poștale după ce destinatarul a cerut vămuirea lor, dat fiind că legislația lor vamală se opune acestui lucru.

ARTICOLUL II

Taxe

1. Prin derogare de la art. 6, **administrațiile poștale din Australia, Canada și Noua Zeelandă sunt autorizate** să perceapă taxe poștale, altele decât cele prevăzute în regulamente, atunci când taxele respective sunt admisibile conform legislației **țării lor**.

ARTICOLUL III

Excepție de la **scutirea de taxe poștale** în favoarea cecogramelor

1. Prin derogare de la art. 7, administrațiile poștale din **Indonezia**, Saint Vincent și Grenadine și Turcia, care nu acordă în serviciul lor intern scutirea de francare poștală a cecogramelor, au posibilitatea de a percepe taxele de francare și taxele pentru serviciile speciale, care nu pot fi totuși superioare celor din serviciul lor intern.

2. Prin derogare de la art. 7, administrațiile poștale din Germania, America (Statele Unite), **Australia**, Austria, Canada, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Japonia și Elveția au posibilitatea de a percepe taxele pentru serviciile speciale care sunt aplicate cecogramelor în serviciul lor intern.

ARTICOLUL IV

Servicii de bază

1. Contrar dispozițiilor art. 12, Australia nu aprobă extinderea serviciilor de bază la coletele poștale.

2. **Dispozițiile art. 12.2.4 nu se aplică Marii Britanii, a cărei legislație națională impune o limită de greutate inferioară. Legislația referitoare la sănătate și securitate limitează la 20 kg greutatea sacilor de curier.**

ARTICOLUL V

Pachete mici

1. **Prin derogare de la art. 12 al Convenției, administrația poștală din Afganistan este autorizată să limiteze la 1 kg greutatea maximă pentru pachetele mici care sosesc și pleacă.**

ARTICOLUL VI

Confirmarea de primire

1. Administrația poștală din Canada este autorizată să nu aplice art. 13.1.1 în ceea ce privește coletele, dat fiind că ea nu oferă serviciul de confirmare de primire pentru colete în regimul său intern.

ARTICOLUL VII

Serviciul de corespondență comercială — răspuns internațional (CCRI)

1. Prin derogare de la art. 13.4.1, administrația poștală din Bulgaria (Rep.) asigură serviciul CCRI după o negociere cu administrația poștală interesată.

ARTICOLUL VIII

Interdicții (poșta de scrisori)

1. În mod excepțional, administrațiile poștale din Liban și Republica Populară Democrată Coreeană nu acceptă trimiteri recomandate care conțin monede ori bancnote sau orice valoare la purtător ori cecuri de călătorie sau platină, aur ori argint, prelucrate sau nu, pietre prețioase, bijuterii și alte obiecte prețioase. Ele nu sunt obligate prin dispozițiile Regulamentului poștei de scrisori, într-un mod riguros, în ceea ce privește responsabilitatea lor în caz de spoliere sau de avarie a trimiterilor recomandate, la fel și pentru trimiterile care conțin obiecte din sticlă sau fragile.

2. Cu titlu excepțional, administrațiile poștale din Arabia Saudită, Bolivia, China (Rep. Pop.), cu excepția regiunii administrative speciale Hong Kong, Irak, Nepal, Pakistan, Sudan și Vietnam nu acceptă trimiteri recomandate conținând monede, bilete de bancă, bancnote sau valori la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur, argint, prelucrate ori nu, pietre prețioase, bijuterii și alte obiecte prețioase.

3. Administrația poștală din Myanmar își rezervă dreptul de a nu accepta trimiteri cu valoare declarată conținând obiectele prețioase menționate la art. 15.5, pentru că legislația sa internă se opune admiterii acestui gen de trimiteri.

4. Administrația poștală din Nepal nu acceptă trimiteri recomandate sau cu valoare declarată conținând monede ori bancnote, fără un acord special încheiat în acest caz.

5. Administrația poștală din Uzbekistan nu acceptă trimiteri recomandate sau cu valoare declarată care conțin monede, bancnote, cecuri, timbre poștale ori monede străine și își declină orice responsabilitate în caz de pierdere sau de avarie a acestui gen de trimiteri.

5. Administrația poștală din Iran (Republica Islamică) nu acceptă trimiteri care conțin obiecte ce contravin religiei islamice.

7. Administrația poștală din Filipine își rezervă dreptul de a nu accepta trimiteri din poșta de scrisori (simple, recomandate sau cu valoare declarată) care conțin monede, bancnote sau orice valoare la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur ori argint, prelucrate sau nu, pietre prețioase ori alte obiecte prețioase.

8. Administrația poștală din Australia nu acceptă nici o trimitere poștală care conține lingouri sau bilete de bancă. În plus, ea nu acceptă trimiterile recomandate având ca destinație Australia, nici trimiterile în tranzit deschis care conțin obiecte de valoare, precum bijuterii, metale prețioase, pietre prețioase sau semiprețioase, titluri, monede ori alte efecte negociabile. Ea își declină orice responsabilitate în ceea ce privește trimiterile depuse și care violează prezenta rezervă.

9. Administrația poștală din China (Rep. Pop.), exceptând Regiunea administrativă specială Hong Kong, nu acceptă trimiteri cu valoare declarată care conțin monede, bancnote, bilete de bancă, valori la purtător sau cecuri de călătorie, în conformitate cu reglementările sale interne.

10. Administrațiile poștale din Letonia și Mongolia își rezervă dreptul de a nu accepta trimiteri simple, recomandate sau cu valoare declarată, care conțin monede, bancnote, valori la purtător și cecuri de călătorie, dat fiind că legislația lor națională se opune acestui lucru.

11. Administrația poștală din Brazilia își rezervă dreptul de a nu accepta curierul simplu, recomandat sau cu valoare declarată, ce conține monede, bancnote în circulație și orice valori la purtător.

12. Administrația poștală din Vietnam își rezervă dreptul de a nu accepta scrisori conținând obiecte și mărfuri.

ARTICOLUL IX

Interdicții (colete poștale)

1. Administrațiile poștale din Myanmar și Zambia sunt autorizate să nu accepte colete cu valoare declarată, ce conțin obiectele prețioase menționate la art. 15.6.1.3.1, dat fiind că reglementările lor interne se opun acestui lucru.

2. În mod excepțional, administrațiile poștale din Liban și Sudan nu acceptă colete care conțin monede, bancnote și orice tip de valori la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur sau argint, prelucrate ori nu, pietre prețioase și alte obiecte prețioase, ori care conțin lichide și elemente ușor lichefiabile sau obiecte din sticlă ori asemănătoare sau fragile. Ele nu sunt obligate să respecte dispozițiile respective din Regulamentul privind coletele poștale.

3. Administrația poștală din Brazilia este autorizată să nu accepte colete cu valoare declarată, care conțin monede și bancnote în circulație, precum și orice valoare la purtător, dat fiind că reglementările sale interne se opun acestui lucru.

4. Administrația poștală din Ghana este autorizată să nu accepte colete cu valoare declarată, care conțin monede sau bancnote în circulație, dat fiind că reglementările sale interne se opun acestui lucru.

5. În plus față de obiectele menționate la art. 15, administrația poștală din Arabia Saudită nu acceptă colete care conțin monede, bancnote sau valori la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur ori argint, prelucrate sau nu, pietre și alte obiecte prețioase. Ea nu acceptă nici colete care conțin medicamente de orice fel, decât dacă sunt însoțite de o rețetă medicală emisă de o autoritate oficială competentă; nu acceptă nici produse destinate stingerii focului, lichide chimice sau obiecte care contravin principiilor religiei islamice.

6. În afara obiectelor citate la art. 15, administrația poștală din Oman nu acceptă colete ce conțin:

6.1. medicamente de orice tip, decât dacă ele sunt însoțite de o rețetă medicală emisă de o autoritate medicală competentă;

6.2. produse destinate stingerii focului și lichide chimice;

6.3. obiecte ce contravin principiilor religiei islamice.

7. În afară de obiectele citate la art. 15, administrația poștală din Iran (Republica Islamică) este autorizată să nu accepte colete ce conțin obiectele care contravin principiilor religiei islamice.

8. Administrația poștală din Filipine este autorizată să nu accepte coletele care conțin monede, bancnote sau orice valoare la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur ori argint, prelucrate sau nu, pietre prețioase ori alte obiecte prețioase sau care conțin lichide și elemente ușor lichefiabile ori obiecte din sticlă sau asimilabile ori fragile.

9. Administrația poștală din Australia nu acceptă nici o trimitere poștală conținând lingouri sau bilete de bancă.

10. Administrația poștală din China (Rep. Pop.) nu acceptă coletele simple care conțin monede, bancnote sau valori la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur ori argint, prelucrate sau nu, pietre prețioase ori alte obiecte prețioase. În plus, mai puțin în ceea ce privește Regiunea administrativă specială Hong Kong, coletele cu valoare declarată ce conțin monede, bancnote, valori la purtător sau cecuri de călătorie nu sunt nici ele acceptate.

11. Administrația poștală din Mongolia își rezervă dreptul de a nu accepta, potrivit legislației sale naționale, colete ce conțin monede, bancnote, titluri la vedere și cecuri de călătorie.

12. Administrația poștală din Letonia nu acceptă nici colete simple, nici colete cu valoare declarată, ce conțin monede, bancnote, valori la purtător (cecuri) sau devize străine, și își declină orice responsabilitate în caz de pierdere sau de avariere a acestor trimiteri.

ARTICOLUL X

Obiecte pasibile de drepturi vamale

1. Cu referire la art. 15, administrațiile poștale din țările următoare nu acceptă trimiteri cu valoare declarată, ce conțin obiecte pasibile de drepturi vamale: Bangladesh și Salvador.

2. Cu referire la art. 15, administrațiile poștale din țările următoare nu acceptă scrisori simple și recomandate, ce conțin obiecte pasibile de drepturi vamale: Afganistan, Albania, Azerbaidjan, Belarus, Cambogia, Chile, Columbia, Cuba, El Salvador, Estonia, Italia, Letonia, Nepal, Uzbekistan, Peru, Rep. Pop. Dem. Coreeană, San Marino, Turkmenistan, Ucraina, Venezuela.

3. Cu referire la art. 15, administrațiile poștale din următoarele țări nu acceptă scrisori simple ce conțin obiecte pasibile de drepturi vamale: Benin, Burkina Faso, Coasta de Fildeș (Rep.), Djibouti, Mali și **Mauritania**.

4. Contrar dispozițiilor prevăzute la paragrafele 1—3, trimiterea de seruri, vaccinuri, precum și medicamente de necesitate urgentă care sunt dificil de procurat sunt admise în toate cazurile.

ARTICOLUL XI

Reclamații

1. Prin derogare de la art. 17.3, administrațiile poștale din Arabia Saudită, **Bulgaria (Rep.)**, Cap Verde, Egipt, Gabon, Teritoriile de dincolo de mare dependente de Regatul Unit, Grecia, Iran (Rep. Islamică), **Kirghizistan**, Mongolia, Myanmar, Uzbekistan, Filipine, Rep. Pop. Dem. Coreeană, Sudan, Siria (Rep. Arabă), Ciad, **Turkmenistan**, Ucraina și Zambia își rezervă dreptul de a percepe o taxă de reclamație de la clienții lor pentru trimiterile poștei de scrisori.

2. Prin derogare de la art. 17.3, administrațiile poștale din Argentina, Austria, Azerbaidjan, Slovacia și Cehia (Rep.) își rezervă dreptul de a percepe o taxă specială atunci când, cu ocazia unor demersuri întreprinse ca urmare a unei reclamații, se dovedește că aceasta a fost neîntemeiată.

3. Administrațiile poștale din Afganistan, Arabia Saudită, Bulgaria (Rep.), Cap Verde, Congo (Rep.), Egipt, Gabon, Iran (Rep. Islamică), **Kirghizistan**, Mongolia, Myanmar, **Uzbekistan**, Sudan, Surinam, Siria (Rep. Arabă), Turkmenistan, Ucraina și Zambia își rezervă dreptul de a percepe o taxă de reclamație de la clienții lor pentru colete.

4. Prin derogare de la art. 17.3, administrațiile poștale din America (Statele Unite), Brazilia și Panama își rezervă dreptul de a percepe de la clienții lor o taxă de reclamație pentru trimerile poștei de scrisori și colete poștale depuse în țările care aplică acest fel de taxe în concordanță cu dispozițiile paragrafelor 1—3 din cadrul acestui articol.

ARTICOLUL XII

Taxe de prezentare la vamă

1. Administrația poștală din Gabon își rezervă dreptul de a percepe o taxă de prezentare în vamă de la clienții săi.

2. Administrațiile poștale din Congo (Rep.) și Zambia își rezervă dreptul de a percepe o taxă de prezentare în vamă de la clienții lor, pentru colete.

ARTICOLUL XIII

Depunerea în străinătate a trimerilor poștei de scrisori

1. Administrațiile poștale din America (Statele Unite), Australia, Austria, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Grecia și Noua Zeelandă își rezervă dreptul de a percepe o taxă, în raport cu costurile de muncă ocazionate, de la toate administrațiile poștale care, în virtutea art. 27.4, le returnează obiecte care, la origine, nu au fost expediate ca trimeri poștale de către serviciile lor.

2. Prin derogare de la art. 27.4, administrația poștală din Canada își rezervă dreptul de a percepe de la administrația de origine o remunerație care să îi permită să recupereze cel puțin costurile care i-au fost ocazionate de prelucrarea unor astfel de trimeri.

3. Art. 27.4 autorizează administrația poștală de destinație să reclame administrației de depunere o remunerație corespunzătoare pentru distribuirea de trimeri din poșta de scrisori depuse în străinătate în cantitate mare. Australia și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord își rezervă dreptul de a limita această plată la suma corespunzătoare tarifului intern al țării de destinație, aplicabil trimerilor echivalente.

4. Art. 27.4 autorizează administrația poștală de destinație să reclame administrației de depunere o remunerație corespunzătoare pentru distribuirea trimerilor poștei de scrisori depuse în străinătate în cantitate mare. Următoarele țări își rezervă dreptul să limiteze această plată la limitele autorizate în Regulament pentru curierul în număr: America (Statele Unite), Bahamas, Barbados, Brunei Darussalam, China (Rep. Pop.), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Teritoriile de dincolo de mare dependente de Regatul Unit, Grenada, Guiana, India, Malaezia, Nepal, Noua Zeelandă, Olanda, Antilele

Olandeze și Aruba, St. Lucia, Saint-Vincent și Grenadine, Singapore, Sri Lanka, Surinam și Tailanda.

5. Contrar rezervelor de la paragraful 4, următoarele țări își rezervă dreptul de a aplica integral dispozițiile art. 27 al Convenției curierului primit din țările membre ale Uniunii: Germania, Arabia Saudită, Argentina, Austria, Benin, Brazilia, Burkina Faso, Camerun, Cipru, Coasta de Fildeș (Rep.), Danemarca, Egipt, Franța, Grecia, Guineea, Israel, Italia, Japonia, Iordania, Liban, Luxemburg, Mali, Maroc, Mauritania, Monaco, Norvegia, Portugalia, Senegal, Siria (Rep. Arabă) și Togo.

6. În scopul aplicării art. 27.4, administrația poștală din Germania își rezervă dreptul de a solicita administrației poștale din țara de depunere a trimerilor o remunerație cu o valoare echivalentă celei pe care ea ar primi-o de la administrația poștală a țării în care este rezident expeditorul.

7. În ciuda rezervelor făcute la art. XIII, China (Rep. Pop.) își rezervă dreptul de a limita orice plată pentru distribuția trimerilor poștei de scrisori depuse în străinătate în cantitate mare, la limitele autorizate de Convenția UPU și Regulamentul poștei de scrisori pentru curierul în număr.

ARTICOLUL XIV

Cote-părți teritoriale de sosire excepționale

1. Prin derogare de la art. 34, administrația poștală din Afganistan își rezervă dreptul de a percepe 7,50 DST drept cotă-parte teritorială de sosire excepțională, suplimentară per colet.

ARTICOLUL XV

Tarife speciale

1. Administrațiile poștale din America (Statele Unite), Belgia și Norvegia au posibilitatea de a percepe pentru coletele par avion cote-părți teritoriale mai ridicate decât pentru coletele de suprafață.

2. Administrația poștală din Liban este autorizată să perceapă pentru colete până la 1 kg taxa aplicabilă coletelor cântărind peste 1 până la 3 kg.

3. Administrația poștală din Panama (Rep.) este autorizată să perceapă 0,20 DST per kilogram pentru colete de suprafață transportate pe cale aeriană (S.A.L.) în tranzit.

Drept care plenipotențiarilor de mai jos au redactat prezentul protocol, care va avea aceeași forță și aceeași valoare ca și cum dispozițiile sale ar fi fost incluse în cadrul textului Convenției, și l-au semnat într-un exemplar, care este depus la directorul general al Biroului Internațional. O copie va fi predată fiecărei părți de către Biroul Internațional al Uniunii Poștale Universale.

Întocmit la București la 5 octombrie 2004.

ANEXA Nr. 3

REGULAMENTUL INTERIOR AL CONGRESSELOR*)

ARTICOLUL 1

Dispoziții generale

Prezentul regulament interior, denumit în continuare „Regulament”, este stabilit prin aplicarea actelor Uniunii și le este subordonat. În caz de divergențe între una dintre

dispozițiile sale și o dispoziție a actelor, aceasta din urmă are autoritate.

ARTICOLUL 2

Delegații

1. Prin termenul „delegație” se înțelege persoana sau ansamblul de persoane desemnat de un stat membru

*) Traducere.

pentru a participa la Congres. Delegația se compune dintr-un șef de delegație și, dacă este cazul, dintr-un adjunct al șefului de delegație, din unul sau mai mulți delegați și, eventual, din unul sau mai mulți funcționari atașați (inclusiv experți, secretari etc.).

2. Șefii de delegație, adjuncții lor, precum și delegații sunt reprezentanți ai statelor membre conform art. 14.2 din Constituție, dacă ei au puteri care să răspundă condițiilor fixate în cadrul art. 3 din prezentul regulament.

3. Funcționarii atașați sunt admiși la ședințe și au dreptul de a participa la deliberări, dar nu au, în principiu, drept de vot. Totuși, ei pot să fie autorizați de către șeful lor de delegație să voteze în numele țării lor în ședințele comisiilor. Asemenea autorizații trebuie să fie înaintate în scris președintelui Comisiei interesate înainte de începerea ședinței.

ARTICOLUL 3

Puterile delegațiilor

1. Împuternicirile delegațiilor trebuie să fie semnate de șeful statului, de șeful guvernului sau de Ministerul Afacerilor Externe din țara interesată. Ele trebuie să fie redactate în forma corectă. Împuternicirile delegațiilor abilitate să semneze actele (plenipotențiarilor) trebuie să indice puterea acestei semnături (semnătura sub rezerva ratificării sau aprobării, semnătură „ad referendum”, semnătura definitivă). În absența unei astfel de precizări, semnătura este considerată ca supusă ratificării sau aprobării. Împuternicirile care autorizează semnarea actelor în mod implicit trebuie să cuprindă dreptul de a decide și dreptul de vot. Delegații cărora autoritățile competente le-au încredințat depline puteri fără să precizeze nivelul acestor puteri sunt autorizați să delibereze, să voteze și să semneze acte numai dacă din textul prin care se acordă împuternicirile nu rezultă contrariul.

2. Împuternicirile trebuie să fie depuse încă de la deschiderea Congresului pe lângă autoritatea desemnată în acest scop.

3. Delegații care nu au împuterniciri sau care și-au depus împuternicirile lor pot, dacă guvernul lor a anunțat guvernul țării gazdă, să ia parte la deliberări și să voteze în momentul în care încep să participe la lucrările Congresului. Același lucru va fi valabil și pentru cei ale căror împuterniciri prezintă nereguli. Acești delegați nu vor mai fi autorizați să voteze începând din momentul în care Congresul a aprobat ultimul raport al Comisiei de verificare a puterilor, care constată ca împuternicirile lor sunt greșite sau prezintă nereguli, atât timp cât situația nu este regularizată (ultimul raport trebuie să fie aprobat de Congres înainte de alegeri, altele decât cea a președintelui Congresului, și înainte de aprobarea proiectelor cu privire la acte).

4. Împuternicirile unui stat membru care este reprezentat la Congres de către delegația unui alt stat membru (procură) va prezenta aceeași formă cu cele menționate în paragraful 1.

5. Împuternicirile și procurile adresate prin telegramă nu sunt admise. În schimb, vor fi acceptate telegramele care răspund unei cereri de informare cu privire la o problemă ce ține de împuterniciri.

6. Delegația care, după ce și-a depus puterile, este împiedicată să asiste la una sau mai multe ședințe are dreptul să fie reprezentată de către delegația unei alte țări, cu condiția să îl informeze în scris pe președintele reuniunii. Totuși, o delegație poate reprezenta doar o singură țară, alta decât a sa.

7. Delegații statelor membre care nu sunt parte la acord pot lua parte, fără drept de vot, la deliberările Congresului referitoare la acel acord.

ARTICOLUL 4

Ordinea de aranjare

1. La ședințele Congresului și comisiilor, delegațiile sunt aranjate în ordinea alfabetică franceză a statelor membre reprezentate.

2. Președintele Consiliului de administrație trage la sorți, la momentul oportun, numele statului care va ocupa primul loc în fața tribunei prezidențiale cu ocazia ședințelor Congresului și comisiilor.

ARTICOLUL 5

Observatorii de drept

1. Reprezentanții Organizației Națiunilor Unite sunt admiși în calitate de observator la lucrările Congresului.

2. Uniunile restrânse sunt admise în calitate de observator la ședințele Congresului și în cadrul comisiilor sale.

3. Liga Statelor Arabe și Uniunea Africană (UA) sunt admise ca observatori la ședințele Congresului și în cadrul comisiilor sale.

4. Membrii Comitetului consultativ vor fi admiși ca observatori la ședințele Congresului și în cadrul comisiilor sale.

5. Observatorii menționați la paragrafele 1—4 nu vor putea vota, dar pot lua cuvântul cu permisiunea președintelui reuniunii.

6. În situații excepționale, dreptul observatorilor menționați la paragraful 4 de a participa la anumite reuniuni sau părți din cadrul reuniunilor poate fi limitat dacă este necesar să se păstreze confidențialitatea cu privire la subiectul reuniunii. Aceștia vor fi informați în acest sens în cel mai scurt timp posibil. Această restricție poate fi decisă de la caz la caz de oricare organ interesat sau de președintele acestuia. Aceste decizii vor fi examinate de Biroul Congresului, care este abilitat să confirme sau să infirme aceste decizii printr-un vot cu majoritate simplă.

ARTICOLUL 6

Invitații

1. Reprezentanții agențiilor specializate ale Națiunilor Unite și organizațiile interguvernamentale vor fi desemnate de Consiliul de administrație să ia parte la anumite întâlniri ale Congresului și comisiilor sale atunci când sunt discutate puncte de interes pentru acestea.

2. Reprezentanții oricărui organism internațional, ai oricărei asociații ori unități sau orice persoană calificată, desemnați de Consiliul de administrație, vor fi admiși la anumite întruniri ale Congresului sau ale comisiilor sale.

3. Invitații la care se referă paragrafele 1 și 2 nu vor putea vota, dar vor putea lua cuvântul cu permisiunea președintelui reuniunii.

ARTICOLUL 7

Decanul Congresului

1. Administrația poștală a țării gazdă a Congresului va sugera desemnarea decanului Congresului în acord cu Biroul Internațional. Consiliul de administrație va aproba această numire în timpul necesar.

2. La deschiderea primei ședințe plenare a fiecărui Congres, decanul va prezida Congresul până când acesta

își alege președintele. El va exercita funcțiile care îi sunt atribuite de prezentul regulament.

ARTICOLUL 8

Președinții și vicepreședinții Congresului și ai comisiilor

1. În prima sa adunare plenară, Congresul va alege, la propunerea decanului, președintele Congresului, apoi va aproba, la propunerea Consiliului de administrație, desemnarea statelor membre care își vor asuma vicepreședinția Congresului, precum și președinția și vicepreședinția comisiilor. Aceste funcții sunt atribuite ținându-se seama, pe cât este posibil, de repartitia geografică echitabilă a statelor membre.

2. Președinții deschid și închid ședințele pe care le prezidează, conduc discuțiile, dau cuvântul oratorilor, supun la vot propunerile și anunță ce majoritate este necesară pentru adoptarea lor, proclamă deciziile și, sub rezerva aprobării Congresului, dau eventual o interpretare acestor decizii.

3. Președinții vor veghea la respectarea prezentului regulament și la menținerea ordinii în cursul ședințelor.

4. Orice delegație poate să facă apel, în fața Congresului sau a Comisiei, împotriva unei decizii luate de către președintele acestora, pe baza unei dispoziții din Regulament sau a unei interpretări din cadrul acestuia; decizia președintelui va rămâne, totuși, valabilă doar dacă ea nu este anulată de majoritatea membrilor prezenți care votează.

5. Dacă un stat membru însărcinat cu președinția nu mai este în măsură să își asume această funcție, unul dintre vicepreședinți va fi desemnat de Congres sau de Comisie să îl înlocuiască.

ARTICOLUL 9

Biroul Congresului

1. Biroul este organul central însărcinat să conducă lucrările Congresului. El este compus din președintele și vicepreședinții Congresului, precum și din președinții comisiilor. El se reunește periodic pentru a examina derularea lucrărilor Congresului și a comisiilor acestuia și pentru a formula recomandări care să favorizeze această desfășurare. El îl ajută pe președinte să elaboreze ordinea de zi a fiecărei ședințe plenare și să coordoneze lucrările comisiilor. El face recomandări referitoare la închiderea Congresului.

2. Secretarul general al Congresului și secretarul general adjunct menționați la art. 12.1 asistă la reuniunile Biroului.

ARTICOLUL 10

Membrii comisiilor

1. Statele membre reprezentate în Congres sunt de drept membre ale comisiilor însărcinate cu examinarea propunerilor referitoare la Constituție, Regulamentul general și Convenție.

2. Statele membre reprezentate în Congres care fac parte din unul sau mai multe acorduri facultative sunt de drept membre ale Comisiei și/sau comisiilor însărcinate cu revizuirea acestor acorduri. Dreptul de vot al membrilor acestei sau acestor comisii este limitat la acordul ori acordurile la care sunt parte.

3. Delegațiile care nu sunt membre ale comisiilor care se ocupă cu acordurile au posibilitatea să asiste la ședințele acestor comisii și să ia parte la deliberări fără drept de vot.

ARTICOLUL 11

Grupele de lucru

Congresul și fiecare comisie pot constitui grupe de lucru pentru studiul problemelor speciale.

ARTICOLUL 12

Secretariatul Congresului și al comisiilor

1. Directorul general și directorul general adjunct al Biroului Internațional îndeplinesc funcțiile de secretar general și de secretar general adjunct în cadrul Congresului.

2. Secretarul general și secretarul general adjunct asistă la ședințele Congresului și Biroului Congresului, luând parte la deliberări fără drept de vot. De asemenea, ei pot, în aceleași condiții, să asiste la ședințele comisiilor sau să fie reprezentați în cadrul lor de către un funcționar (oficial) superior al Biroului Internațional.

3. Lucrările secretariatului Congresului, Biroului Congresului și comisiilor sunt asigurate de personalul Biroului Internațional, în colaborare cu administrația poștală a țării gazdă.

4. Funcționarii superiori ai Biroului Internațional îndeplinesc funcțiile de secretar al Congresului, al Biroului Congresului și al comisiilor. Ei îl asistă pe președinte în timpul ședințelor și sunt responsabili cu redactarea rapoartelor.

5. Secretarii Congresului și comisiilor sunt asistați de secretari adjuncți.

ARTICOLUL 13

Limbile de deliberare

1. Sub rezerva dispozițiilor prevăzute la paragraful 2, limbile franceză, engleză, spaniolă și rusă sunt admise pentru deliberări, prin intermediul unui sistem de interpretare simultană sau consecutivă.

2. Deliberările Comisiei de redactare se desfășoară în limba franceză.

3. Sunt autorizate și celelalte limbi pentru deliberările indicate în paragraful 1. Limba țării gazdă are drept de prioritate în această privință. Delegațiile care utilizează alte limbi asigură interpretarea simultană în una dintre limbile menționate la paragraful 1, fie prin sistemul de interpretare simultană, când pot fi aduse modificări de ordin tehnic, fie prin interpreți particulari.

4. Cheltuielile de instalare și de întreținere a echipamentului tehnic sunt în sarcina Uniunii.

5. Cheltuielile serviciilor de interpretare sunt repartizate între statele membre care utilizează aceeași limbă, proporțional cu contribuția lor la cheltuielile Uniunii.

ARTICOLUL 14

Limbile de redactare a documentelor Congresului

1. Documentele elaborate în timpul Congresului, inclusiv proiectele de hotărâri supuse aprobării Congresului, sunt publicate în limba franceză de secretariatul Congresului.

2. În acest scop, documentele care provin de la delegațiile statelor membre trebuie să fie prezentate în limba franceză, fie direct, fie prin intermediul serviciilor de traducere atașate secretariatului Congresului.

3. Aceste servicii, organizate pe cheltuielile lor de către grupurile lingvistice constituite conform dispozițiilor corespunzătoare din Regulamentul general, pot, de asemenea, să traducă documente ale Congresului în limbile lor respective.

ARTICOLUL 15

Propuneri

1. Toate problemele aduse în fața Congresului fac obiectul unor propuneri.

2. Toate propunerile publicate de Biroul Internațional înainte de deschiderea Congresului sunt considerate ca supuse Congresului.

3. Cu două luni înainte de deschiderea Congresului, nici o propunere nu va fi luată în considerație, în afara celor care sunt supuse amendamentelor propunerilor anterioare.

4. Se consideră amendament orice propunere de modificare care, fără să modifice fondul propunerii, comportă o suprimare, o adăugare la o parte a propunerii originale sau revizuirea unei părți a acestei propuneri. Nici o propunere de modificare nu va fi considerată ca amendament dacă ea este incompatibilă cu sensul sau intenția propunerii originale. În cazuri îndoielnice, tranșarea problemei îi revine Congresului sau Comisiei.

5. Amendamentele prezentate în Congres, referitoare la propuneri deja făcute, trebuie să fie înaintate în scris, în limba franceză, la secretariat, înainte de ora 12,00 a zilei anterioare în raport cu ziua aleasă pentru deliberarea lor, pentru a fi distribuite în aceeași zi delegaților. Acest termen nu se aplică amendamentelor ce rezultă direct din discuțiile în cadrul Congresului sau în Comisie. În acest ultim caz, dacă se solicită, autorul amendamentului trebuie să prezinte textul în scris în limba franceză sau, în caz de dificultate, în orice limbă aleasă pentru dezbateri. Președintele interesat va citi sau va prezenta spre citire textul.

6. Procedura prevăzută la paragraful 5 se aplică și în prezentarea propunerilor care nu vizează modificarea textului actelor (proiecte de rezoluție, de recomandări, legăminte etc.).

7. Orice propunere sau amendament trebuie să primească forma definitivă a textului care va fi introdus în actele Uniunii, sub rezerva revizuirii de către Comisia de redactare.

ARTICOLUL 16

Examinarea propunerilor în Congres și în comisii

1. Propunerile de ordin redacțional (al căror număr este urmat de litera R) sunt atribuite Comisiei de redactare fie direct, dacă din partea Biroului Internațional nu există nici o îndoială privind natura lor (o listă a lor este stabilită de Biroul Internațional în atenția Comisiei de redactare), fie dacă, conform avizului Biroului Internațional, există îndoieli privind natura lor, după ce celelalte comisii au confirmat natura lor pur redacțională (o listă a lor este redactată în atenția comisiilor interesate). Totuși, dacă asemenea propuneri sunt legate de alte propuneri de fond ce trebuie evaluate de Congres sau de alte comisii, Comisia de redactare nu le studiază decât după ce Congresul sau celelalte comisii s-au pronunțat față de propunerile de fond corespunzătoare. Propunerile al căror număr nu este urmat de litera R dar care, după părerea Biroului Internațional, sunt propuneri de ordin redacțional sunt repartizate direct comisiilor care se ocupă de propunerile de fond corespunzătoare. Aceste comisii decid încă de la începerea lucrărilor care dintre aceste propuneri vor fi atribuite direct Comisiei de redactare. O listă a acestor propuneri este redactată de Biroul Internațional în atenția comisiilor în cauză.

2. Dacă aceeași problemă face obiectul mai multor propuneri, președintele hotărăște ordinea lor pentru a fi

discutate, începând, în principiu, cu propunerea care se abate cel mai mult de la textul de bază și care comportă cea mai profundă schimbare față de status quo.

3. Dacă o propunere poate fi subdivizată în mai multe părți, fiecare dintre ele poate, cu acordul autorului propunerii sau al adunării, să fie examinată și supusă separat votului.

4. Orice propunere retrasă din cadrul Congresului sau în Comisie de autorul său poate fi reluată de către delegația altui stat membru. De asemenea, dacă un amendament la o propunere este acceptat de către autorul acesteia, o altă delegație poate relua propunerea originală neamendată.

5. Orice amendament la o propunere, acceptat de către delegația care prezintă această propunere, este imediat încorporat în textul propunerii. Dacă autorul propunerii originale nu acceptă un amendament, președintele hotărăște dacă trebuie să se voteze mai întâi asupra amendamentului ori asupra propunerii, plecând de la redactarea care se abate cel mai mult de la sensul sau intenția textului de bază și care produce schimbarea cea mai profundă față de status quo.

6. Procedura descrisă în paragraful 5 se aplică și atunci când sunt prezentate mai multe amendamente pentru aceeași propunere.

7. Președintele Congresului și președinții comisiilor trimit Comisiei de redactare, după fiecare ședință, textul scris al propunerilor, amendamentelor sau hotărârilor adoptate.

ARTICOLUL 17

Deliberări

1. Delegații nu pot lua cuvântul decât după ce au fost autorizați de președintele reuniunii. El le recomandă să vorbească lent și distinct. Președintele trebuie să acorde delegaților posibilitatea de a-și exprima liber și în totalitate părerea lor asupra subiectului în discuție, atât timp cât exprimarea este compatibilă cu derularea normală a deliberărilor.

2. În afara unei decizii contrare luate de majoritatea membrilor prezenți și votanți, discursurile nu pot să depășească 5 minute. Președintele este autorizat să întrerupă orice persoană care ia cuvântul și care depășește timpul acordat luării de cuvânt. De asemenea, el poate să invite delegatul să nu se îndepărteze de la subiect.

3. În cursul unei debateri, președintele poate, cu acordul majorității membrilor prezenți și votanți, să declare închisă lista oratorilor după ce i-a dat citire. Când lista este terminată, el declară dezbaterile închise, sub rezerva de a acorda autorului propunerii în discuție, chiar după închiderea listei, dreptul de a răspunde oricărui discurs pronunțat.

4. De asemenea, președintele poate, cu acordul majorității membrilor prezenți și votanți, să limiteze numărul de intervenții al uneia din cadrul aceleiași delegații asupra unei propuneri sau unui grup de propuneri determinat, acordând totuși posibilitatea autorului propunerii de a o prezenta și de a interveni ulterior, dacă solicită, pentru a aduce elemente noi ca răspuns la intervențiile altor delegații, în așa fel încât să poată avea ultimul cuvânt dacă solicită acest lucru.

5. Cu acordul majorității membrilor prezenți și votanți, președintele poate limita numărul intervențiilor asupra unei propuneri sau a unui grup de propuneri determinat; această limitare nu poate fi mai mică de 5 pentru și împotriva propunerii în discuție.

ARTICOLUL 18

Moțiuni de ordine și moțiuni de procedură

1. În cursul discuției oricărei probleme și chiar, dacă este cazul, după încheierea votului, o delegație poate să înainteze o moțiune de ordine pentru a cere:

- lămuriri asupra derulării dezbaterilor;
- respectarea Regulamentului interior;
- modificarea ordinii sugerate de președinte pentru discutarea propunerilor.

Moțiunea de ordine are prioritate asupra tuturor problemelor, inclusiv a moțiunilor de procedură menționate în paragraful 3.

2. Președintele face imediat precizările dorite sau ia decizia pe care o consideră necesară cu privire la moțiunea de ordine. În caz de obiecții, hotărârea președintelui este imediat supusă votului.

3. În plus, în cursul discutării unei probleme, o delegație poate introduce o moțiune de procedură având ca obiect propunerea pentru:

- a) suspendarea ședinței;
- b) închiderea ședinței;
- c) amânarea dezbaterilor asupra problemei în discuție;
- d) închiderea dezbaterilor asupra problemei în discuție.

Moțiunile de procedură au prioritate, în ordinea stabilită mai sus, asupra tuturor celorlalte propuneri, în afara moțiunilor de ordine menționate în paragraful 1.

4. Moțiunile referitoare la suspendarea sau ridicarea ședinței nu sunt discutate, fiind supuse imediat la vot.

5. Când o delegație propune amânarea sau închiderea dezbaterilor asupra unei probleme în discuție, cuvântul este acordat doar pentru două persoane care se opun amânării sau închiderii dezbaterii, după care moțiunea este supusă la vot.

6. Delegația care prezintă o moțiune de ordine sau de procedură nu poate, în intervenția sa, să trateze fondul problemei în discuție. Autorul unei moțiuni de procedură poate să o retragă înainte ca ea să fie supusă la vot și orice moțiune asemănătoare, amendată sau nu, care este retrasă poate fi reluată de către o altă delegație.

ARTICOLUL 19

Cvorum

1. Sub rezerva paragrafelor 2 și 3, cvorumul necesar pentru deschiderea ședințelor și pentru votare este constituit din jumătate din numărul statelor membre reprezentate în Congres și care au drept de vot.

2. În momentul votării modificării Constituției și a Regulamentului general, cvorumul necesar este constituit din două treimi din numărul statelor membre ale Uniunii **cu drept de vot**.

3. În ceea ce privește acordurile, cvorumul necesar pentru deschiderea ședințelor și pentru votare este constituit din jumătate din numărul statelor membre reprezentate în Congres, care sunt parte la acord și care au drept de vot.

4. Delegațiile prezente, care nu participă la un vot determinat sau care declară că nu vor să participe la el, nu sunt considerate ca absente în vederea determinării cvorumului solicitat în cadrul paragrafelor 1, 2 și 3.

ARTICOLUL 20

Principiul și procedura de vot

1. Problemele care nu pot fi reglate de comun acord sunt tranșate prin vot.

2. Votul se desfășoară prin sistemul tradițional sau prin intermediul dispozitivului electronic de votare. În principiu, votul se desfășoară prin intermediul dispozitivului electronic, atunci când acesta este la dispoziția adunării. Totuși, pentru votul secret, recurgerea la sistemul tradițional poate avea loc dacă cererea prezentată în acest sens de către o delegație este sprijinită de majoritatea delegațiilor prezente și cu drept de vot.

3. Pentru sistemul tradițional, procedura de votare este următoarea:

a) prin ridicarea mâinii: dacă rezultatul unei astfel de votări produce îndoieli, președintele poate, în cazul în care dorește sau la cererea unei delegații, să procedeze imediat la votarea prin apel nominal cu privire la aceeași problemă;

b) prin apel nominal: la cererea unei delegații sau la dorința președintelui. Apelul se face în ordinea alfabetică franceză a statelor membre reprezentate, începând cu statul al cărui nume a fost tras la sorți de către președinte. Rezultatul votului, cu lista statelor în funcție de natura votului, este consemnat **în raportul ședinței**;

c) prin scrutin secret, folosind buletinul de vot, la cererea a două delegații; în acest caz, președintele reuniunii desemnează 3 persoane care să numere voturile și ia măsurile necesare pentru a asigura secretul votului.

4. Prin intermediul dispozitivului electronic, procedura de votare este următoarea:

a) vot neînregistrat: înlocuiește un vot prin ridicarea mâinii;

b) vot înregistrat: înlocuiește un vot prin apel nominal; totuși, nu se procedează la apelul nominal al țărilor decât dacă o delegație solicită acest lucru și dacă propunerea este sprijinită de majoritatea delegațiilor prezente și cu drept de vot;

c) vot secret: înlocuiește un vot secret prin buletin de vot.

5. Oricare ar fi sistemul utilizat, votarea prin scrutin secret are prioritate asupra oricărei alte proceduri de votare.

6. Când începe votarea, nici o delegație nu poate să o întrerupă, decât dacă este vorba de o moțiune de ordine referitoare la modalitatea conform căreia se efectuează votarea.

7. După votare, președintele poate autoriza delegațiile să își explice votul.

ARTICOLUL 21

Condiții de aprobare a propunerilor

1. Pentru a fi adoptate, propunerile referitoare la modificarea actelor trebuie să fie aprobate:

a) pentru Constituție: de către cel puțin două treimi din numărul statelor membre ale Uniunii **cu drept de vot**;

b) pentru Regulamentul general: de către majoritatea statelor membre reprezentate în Congres **cu drept de vot**;

c) pentru Convenție: de către majoritatea statelor membre prezente **și cu drept de vot**;

d) pentru acorduri: de către majoritatea statelor membre prezente și cu drept de vot, care sunt părți la acorduri.

2. Problemele de procedură care nu pot fi rezolvate de comun acord sunt hotărâte de majoritatea statelor membre prezente care **au drept de vot**. Același lucru este valabil și pentru deciziile care nu privesc modificarea actelor, cu condiția ca în Congres majoritatea statelor membre prezente și **cu drept de vot** să nu decidă altfel.

3. Sub rezerva dispozițiilor prevăzute în paragraful 5, prin „State membre prezente și cu drept de vot” trebuie să se înțeleagă statele membre **cu drept de vot** care

votază „pentru“ sau „împotriva“, abținerile nefiind luate în considerare la calculul voturilor necesare pentru constituirea majorității, la fel și buletinele albe sau nule în caz de vot prin scrutin secret.

4. În caz de egalitate de sufragii, propunerea este considerată respinsă.

5. Când numărul de abțineri și de buletine albe sau nule depășește jumătate din numărul sufragiilor exprimate (pentru, împotriva, abțineri), examinarea problemei este amânată pentru o ședință ulterioară în cursul căreia abținerile, precum și buletinele albe sau nule nu vor mai fi luate în considerare.

ARTICOLUL 22

Alegerea membrilor Consiliului de administrație și ai Consiliului de Exploatare Poștală

Pentru departajarea țărilor care au obținut același număr de voturi în alegerea membrilor Consiliului de administrație și ai Consiliului de Exploatare Poștală, președintele procedează prin tragere la sorți.

ARTICOLUL 23

Alegerea directorului general și a directorului general adjunct ai Biroului Internațional

1. Alegerea directorului general și a directorului general adjunct ai Biroului Internațional au loc prin scrutin secret, succesiv, în una sau mai multe ședințe ținute în aceeași zi. Este ales candidatul care obține majoritatea sufragiilor exprimate de către statele membre prezente și cu drept de vot. Se organizează atâtea scrutine câte sunt necesare pentru ca un candidat să obțină această majoritate.

2. Sunt considerate „state membre prezente și cu drept de vot“ cele care votează pentru unul dintre candidații anunțați în mod regulamentar, abținerile și buletinele necompletate sau nule nefiind luate în considerare la calculul voturilor necesare pentru constituirea majorității.

3. Dacă numărul de abțineri și de buletine necompletate sau nule și cele anulate depășește jumătate din numărul de sufragii exprimate conform dispozițiilor paragrafului 2, alegerea este amânată pentru o ședință ulterioară, în cursul căreia abținerile și buletinele necompletate sau nule și cele anulate nu mai sunt luate în considerare.

4. Candidatul care la un tur de scrutin a obținut cele mai puține voturi este eliminat.

5. În caz de egalitate de voturi se realizează un scrutin suplimentar ori un al doilea scrutin suplimentar, pentru a departaja candidații, votarea executându-se doar pentru acești candidați. Dacă rezultatul nu este concludent, se decide prin tragere la sorți, de către președinte.

ARTICOLUL 24

Rapoarte

1. Rapoartele ședințelor plenare ale Congresului reproduc demersul ședințelor, prezintă pe scurt intervențiile, menționează propunerile și rezultatul deliberărilor.

2. Deliberările ședințelor comisiilor fac obiectul rapoartelor adresate Congresului.

Ca regulă generală, grupurile de lucru redactează un raport în atenția organelor care le-au creat.

3. Totuși, fiecare delegat are dreptul să solicite introducerea analitică sau *in extenso* cu privire la rapoartele oricărei declarații făcute de el, cu condiția să depună textul în limba franceză sau engleză, la secretariat, în cel târziu două ore de la sfârșitul ședinței.

4. Din momentul în care au fost distribuite proiectele de **rapoarte**, delegații dispun de un termen de 24 de ore pentru a prezenta observațiile lor secretariatului care, eventual, este intermediar între persoana interesată și președintele ședinței respective.

5. În general și sub rezerva dispozițiilor paragrafului 4, la începutul fiecărei ședințe a Congresului, președintele supune aprobării **raportul** ședinței precedente. Același lucru este valabil și pentru rapoartele comisiilor. Rapoartele ultimelor ședințe care nu ar putea fi aprobate în cadrul Congresului sau în comisie sunt aprobate de președinții respectivi ai acestor reuniuni. Biroul Internațional va ține seama și de eventualele observații pe care delegații statelor membre le comunică în termen de patruzeci de zile de la trimiterea respectivelor **rapoarte**.

6. Biroul Internațional este autorizat să rectifice în rapoartele ședințelor Congresului și comisiilor erorile materiale care nu au putut fi evidențiate cu ocazia aprobării lor conform dispozițiilor paragrafului 5.

ARTICOLUL 25

Apelul împotriva deciziilor adoptate de comisii și de Congres

1. Orice delegație poate formula un apel împotriva deciziei referitoare la propuneri (acte, rezoluții etc.) care au fost aprobate sau respinse în cadrul comisiei. Notificarea cu privire la apel va fi înmănată în scris președintelui Congresului, în 48 de ore de la încheierea ședinței comisiei în care propunerea a fost aprobată sau respinsă. Apelul va fi discutat în următoarea ședință plenară.

2. Atunci când o propunere a fost adoptată sau respinsă de Congres, aceasta poate fi reexaminată de către același congres numai dacă apelul este sprijinit de cel puțin 10 delegații. Acest apel trebuie acceptat cu o majoritate de două treimi din numărul membrilor prezenți și votanți cu drept de vot. Această posibilitate va fi limitată la acele propuneri înaintate direct în ședințele plenare, înțelegându-se faptul că o singură întrebare nu poate conduce la mai mult de un apel.

ARTICOLUL 26

Aprobarea de către Congres a proiectelor de hotărâri (acte, rezoluții etc.)

1. În general, fiecare proiect de acte prezentat de către Comisia de redactare este examinat articol cu articol. **Președintele poate, cu acordul majorității, să folosească o procedură mai rapidă, de exemplu capitol cu capitol.** Fiecare act va putea fi considerat ca adoptat numai după un vot de ansamblu favorabil. Articolul **21.1** este aplicabil acestui vot.

2. Biroul Internațional este autorizat să rectifice în actele definitive erorile materiale care nu au putut fi evidențiate cu ocazia examinării proiectelor de acte, numerotarea articolelor și a paragrafelor, precum și referințele.

3. Proiectele de decizii, altele decât cele care modifică actele, prezentate de către Comisia de redactare, sunt în general examinate în mod global. Dispozițiile paragrafului **2 sunt aplicabile** și proiectelor acestor decizii.

ARTICOLUL 27

Atribuirea de studii Consiliului de administrație și Consiliului de Exploatare Poștală

La recomandarea biroului său, Congresul atribuie studii Consiliului de administrație și Consiliului de Exploatare Poștală, conform alcătuirii și competențelor respective ale

acestor două organe, așa cum sunt ele descrise în art. 102 și 104 din Regulamentul general.

ARTICOLUL 28 Rezervele actelor

1. Rezervele trebuie să fie prezentate secretariatului sub forma unei propuneri scrise în una dintre limbile de lucru ale Biroului Internațional (propuneri privind protocolul final), în cel mai scurt timp posibil după adoptarea propunerii privind articolul la care se referă rezerva.

2. Pentru ca propunerile privind rezervele să poată fi distribuite tuturor statelor membre înaintea adoptării protocolului final de către Congres, Secretariatul Congresului va fixa un termen limită pentru prezentarea rezervelor și îl va aduce la cunoștință statelor membre.

3. Rezervele la actele Uniunii, prezentate după acest termen limită fixat de secretariat, nu vor fi luate în considerare nici de secretariat, nici de Congres.

ARTICOLUL 29 Semnarea actelor

Actele aprobate definitiv de către Congres sunt supuse semnării plenipotențiarilor.

ARTICOLUL 30 Modificarea regulamentului

1. Fiecare congres poate modifica Regulamentul interior. Pentru a fi supuse deliberărilor, propunerile de modificare a prezentului regulament, cu condiția ca ele să nu fie prezentate de către un organ al UPU abilitat să introducă propuneri, trebuie să fie sprijinite în Congres de cel puțin 10 delegații.

2. Pentru a fi adoptate, propunerile de modificare a prezentului regulament trebuie să fie aprobate de cel puțin două treimi din numărul statelor membre reprezentate în Congres și care au drept de vot.

ANEXA Nr. 4

REGULAMENTUL GENERAL AL UNIUNII POȘTALE UNIVERSALE*)

Subsemnații, plenipotențiarilor ai guvernelor statelor membre ale Uniunii, în virtutea art. 22.2 din Constituția Uniunii Poștale Universale, adoptată la Viena la 10 iulie 1964, au hotărât de comun acord și sub rezerva art. 25.4 din sus-numita Constituție, în prezentul Regulament general, următoarele dispoziții care asigură aplicarea Constituției și funcționarea Uniunii.

CAPITOLUL I Funcționarea organelor Uniunii

ARTICOLUL 101

Organizarea și convocarea congreselor și congreselor extraordinare (Const. 14 și 15)

1. Reprezentanții statelor membre se reunesc în Congres nu mai târziu de **4 ani** de la sfârșitul anului în cursul căruia precedentul congres a avut loc.

2. Fiecare stat membru este reprezentat la Congres de unul sau mai mulți plenipotențiarilor însărcinați de către guvernul lor cu puterile necesare. El poate, la nevoie, să fie reprezentat de către delegația unui alt stat membru. Totuși, se înțelege că o delegație nu poate reprezenta decât un singur stat membru, altul decât al său.

3. În deliberări fiecare stat membru dispune de un vot, sub rezerva sancțiunilor prevăzute la art. 129.

4. În principiu, fiecare congres desemnează țara în care va avea loc congresul următor. Dacă această desemnare este inaplicabilă, Consiliul de administrație este autorizat să desemneze țara în care va avea loc Congresul, după consultarea cu aceasta din urmă.

5. După consultarea cu Biroul Internațional, guvernul care invită fixează data definitivă și locul exact ale Congresului. În principiu, cu un an înaintea acestei date guvernul care invită trimite o invitație guvernului fiecărui stat membru al Uniunii. Această invitație poate fi adresată fie direct, fie prin intermediul unui alt guvern, fie prin intermediul directorului general al Biroului Internațional.

6. Când un congres trebuie să fie convocat fără să existe un guvern gazdă, Biroul Internațional, cu acordul Consiliului de administrație și după consultarea cu Guvernul Confederației Elvețiene, va lua măsurile necesare pentru a convoca și a organiza Congresul în țara în care își are sediul Uniunea. În acest caz, Biroul Internațional exercită funcțiile guvernului gazdă.

7. Locul reuniunii unui congres extraordinar este fixat, după o consultare cu Biroul Internațional, de către statele membre care au inițiat acest congres.

8. Dispozițiile prevăzute la paragrafele 2—6 sunt aplicabile prin analogie cu congresele extraordinare.

ARTICOLUL 102

Alcătuirea, funcționarea și reuniunile Consiliului de administrație (Const. 17)

1. Consiliul de administrație se compune din 41 de membri care își exercită funcțiile în timpul perioadei dintre două congrese succesive.

2. Președinția este acordată de drept țării gazdă a Congresului. Dacă această țară nu acceptă, ea devine membru de drept și, datorită acestui fapt, grupul geografic căreia îi aparține dispune de un loc suplimentar pentru care nu sunt aplicabile restricțiile din paragraful 3. În acest caz, Consiliul de administrație alege la președinție unul dintre membrii grupului geografic din care face parte țara gazdă.

3. Ceilalți 40 de membri ai Consiliului de administrație sunt aleși de Congres pe baza unei repartii geografice echitabile. Cel puțin jumătate din numărul membrilor sunt reînnoiți cu ocazia fiecărui congres; nici un stat membru nu poate fi ales succesiv de către 3 congrese.

4. Fiecare membru al Consiliului de administrație își desemnează reprezentantul, care trebuie să fie competent în domeniul poștal.

*) Traducere.

5. Funcțiile de membru al Consiliului de administrație nu sunt plătite. Cheltuielile de funcționare ale acestui consiliu sunt în sarcina Uniunii.

6. Consiliul de administrație are următoarele atribuții:

6.1. să supravegheze toate activitățile Uniunii în intervalul dintre congrese, ținând cont de deciziile Congresului, studiind problemele referitoare la politicile guvernamentale în materie poștală și ținând seama de evoluția reglementărilor internaționale, cum ar fi cele referitoare la comercializarea serviciilor și la concurență;

6.2. să examineze și să aprobe, în cadrul competențelor sale, orice acțiune considerată ca necesară pentru salvarea și întărirea calității serviciului poștal internațional și pentru modernizarea lui;

6.3. să favorizeze, să coordoneze și să supravegheze toate formele de asistență tehnică poștală în cadrul cooperării tehnice, internaționale;

6.4. să examineze și să aprobe bugetul și conturile bianuale ale Uniunii;

6.5. să autorizeze, dacă împrejurările o solicită, depășirea plafonului de cheltuieli conform art. 128 paragrafele 3, 4 și 5;

6.6. să stabilească Regulamentul financiar al Uniunii;

6.7. să stabilească regulile care guvernează Fondul de rezervă;

6.8. să stabilească regulile care guvernează Fondul special;

6.9. să stabilească regulile care guvernează Fondul pentru activități speciale;

6.10. să stabilească regulile care guvernează Fondul voluntar;

6.11. să asigure controlul activității Biroului Internațional;

6.12. să autorizeze, dacă se solicită, alegerea unei clase de contribuție inferioare, conform condițiilor prevăzute la art. 130.6;

6.13. să autorizeze schimbarea grupului geografic, dacă o țară solicită, ținând cont de avizul exprimat de către statele membre ale grupelor geografice în cauză;

6.14. să elaboreze statutul personalului și condițiile de serviciu ale oficialilor aleși;

6.15. să creeze sau să suprimă posturile de muncă din cadrul Biroului Internațional, ținând seama de restricțiile legate de plafonul fixat de cheltuieli;

6.16. să stabilească Regulamentul Fondului social;

6.17. să aprobe rapoartele bienale prezentate de Biroul Internațional asupra activităților Uniunii și a gestiunii financiare și să prezinte, dacă este cazul, comentarii asupra acestor subiecte;

6.18. să decidă contactele ce vor fi stabilite cu administrațiile poștale pentru îndeplinirea funcțiilor sale;

6.19. după consultarea Consiliului de Exploatare Poștală, să decidă asupra contactelor ce vor fi realizate cu organisme care nu sunt observatori de drept, să examineze și să aprobe rapoartele Biroului Internațional asupra relațiilor UPU cu celelalte organisme internaționale, să ia deciziile pe care le consideră necesare asupra gestionării acestor relații și acțiunile ce trebuie întreprinse în legătură cu ele; să desemneze, în timp util, **după consultarea Consiliului de Exploatare Poștală și a secretarului general**, organizațiile internaționale, asociațiile, întreprinderile și persoanele calificate care vor fi invitate să fie reprezentate în cadrul anumitor lucrări ale Congresului și comisiilor acestuia, atunci când este în interesul Uniunii sau al lucrărilor Congresului, precum și să îl însărcineze pe directorul general al Biroului să trimită invitațiile necesare;

6.20. să hotărască, în cazul în care consideră util, principiile de care Consiliul de Exploatare Poștală trebuie

să țină seama când va studia problemele ce au repercusiuni financiare importante (taxe, cheltuieli terminale, cheltuieli de tranzit, taxă de bază pentru transportul aerian al curierului și prezentarea în străinătate a trimiterilor de corespondență), să urmărească îndeaproape studiul acestor probleme, să examineze și să aprobe, pentru a le asigura conformitatea cu principiile sus-citate, propunerile Consiliului de Exploatare Poștală referitoare la aceste subiecte;

6.21. să studieze, la cererea Congresului, a Consiliului de Exploatare Poștală sau a administrațiilor poștale, problemele de ordin administrativ, legislativ și juridic care interesează Uniunea sau serviciul poștal internațional; Consiliului de administrație îi revine decizia, în domeniile sus-menționate, dacă este oportun sau nu să întreprindă studiile solicitate de administrațiile poștale în intervalul dintre congrese;

6.22. să formuleze propuneri care să fie supuse aprobării fie Congresului, fie administrațiilor poștale, conform art. 124;

6.23. să aprobe, în cadrul competențelor sale, recomandările Consiliului de Exploatare Poștală privind adoptarea, dacă este necesar, a unor noi reglementări sau a unei noi proceduri până când Congresul ia o decizie în această problemă;

6.24. să examineze raportul anual pregătit de Consiliul de Exploatare Poștală și propunerile supuse de acesta;

6.25. să supună examinării Consiliului de Exploatare Poștală subiecte de studiu, conform art. 104 paragraful 9.16;

6.26. să desemneze țara gazdă a viitorului congres, în cazul prevăzut de art. 101 paragraful 4;

6.27. să determine, în timp util și după consultarea Consiliului de Exploatare Poștală, numărul de comisii necesare pentru buna conducere a lucrărilor Congresului și să fixeze atribuțiile acestora;

6.28. să desemneze, după consultarea Consiliului de Exploatare Poștală și sub rezerva aprobării Congresului, statele membre susceptibile:

— să își asume vicepreședinția Congresului, precum și președințiile și vicepreședințiile comisiilor, ținând seama pe cât este posibil de repartitia geografică echitabilă a statelor membre;

— să facă parte din comisiile restrânse ale Congresului;

6.29. să examineze și să aprobe proiectul Planului strategic ce va fi prezentat în Congres și elaborat de Consiliul de Exploatare Poștală cu ajutorul Biroului Internațional; să examineze și să aprobe revizuirile anuale ale Planului aprobat de Congres pe baza recomandărilor Consiliului de Exploatare Poștală și să lucreze împreună cu Consiliul de Exploatare Poștală la elaborarea și actualizarea anuală a **Planului**;

6.30. să stabilească cadrul general pentru organizarea **Comitetului consultativ și să aprobe organizarea Comitetului consultativ în conformitate cu prevederile art. 106**;

6.31. să stabilească criteriile de aderare pentru a fi membru în **Comitetul consultativ și să aprobe sau să respingă, după caz, cererile de aderare ca membru în conformitate cu aceste criterii, asigurându-se că aceste decizii vor fi realizate conform unei proceduri rapide, între reuniunile Consiliului de administrație**;

6.32. să desemneze acei membri care vor fi membri ai **Comitetului consultativ**;

6.33. să primească și să discute raporturile și recomandările **Comitetului consultativ și să ia în considerare recomandările acestuia către Congres**.

7. La prima sa reuniune, care va fi convocată de către președintele Congresului, Consiliul de administrație alege dintre membrii săi 4 vicepreședinți și hotărăște Regulamentul interior.

8. La convocarea președintelui său, Consiliul de administrație se reunește, în principiu, o dată pe an la sediul Uniunii.

9. Președintele, vicepreședinții, președinții de comisii ai Consiliului de administrație, precum și președintele Grupului de planificare strategică formează Comitetul de gestiune. Acest comitet pregătește și conduce lucrările fiecărei sesiuni a Consiliului de administrație. Comitetul de gestiune aprobă, în numele Consiliului de administrație, raportul bianual întocmit de Biroul Internațional asupra activităților Uniunii și își asumă orice altă sarcină pe care Consiliul de administrație decide să i-o încredințeze sau a cărei necesitate apare pe parcursul planificării strategice.

10. Reprezentantul fiecăruia dintre membrii Consiliului de administrație care participă la sesiunile acestui organ, cu excepția reuniunilor care au loc în timpul Congresului, are dreptul la rambursarea fie a prețului unui bilet de avion dus-întors clasa economică sau al unui bilet de cale ferată clasa 1, fie la costul călătoriei prin orice alt mijloc, cu condiția ca această valoare să nu depășească prețul biletului de avion dus-întors clasa economică. Același drept este acordat reprezentantului fiecărui membru al comisiilor sale, al grupurilor sale de lucru sau al altor organe ale sale atunci când acestea se reunesc în afara Congresului și sesiunilor Consiliului.

11. Președintele Consiliului de Exploatare Poștală reprezintă acest consiliu la ședințele Consiliului de administrație pe a căror ordine de zi figurează problemele legate de organul pe care îl conduce.

12. Președintele Comitetului consultativ va reprezenta acest comitet la reuniunile Consiliului de administrație, când pe ordinea de zi sunt puncte de interes pentru Comitetul consultativ.

13. Cu scopul de a asigura o legătură eficientă între lucrările celor două organe, Consiliul de Exploatare Poștală poate desemna reprezentanți pentru a asista la reuniunile Consiliului de administrație în calitate de observator.

14. Administrația poștală a țării în care se reunește Consiliul de administrație este invitată să participe la reuniuni în calitate de observator, dacă această țară nu este membră a Consiliului de administrație.

15. Consiliul de administrație poate să invite la reuniunile sale, fără drept de vot, orice organism internațional, orice reprezentant al unei asociații sau întreprinderi ori orice persoană calificată care dorește să se asocieze lucrărilor sale. De asemenea, el poate să invite în aceleași condiții una sau mai multe administrații poștale ale țărilor interesate în problemele prevăzute pe ordinea sa de zi.

16. La cerere, în cadrul sesiunilor plenare și lucrărilor în comisii ale Consiliului de administrație, pot participa ca observatori indicați mai jos, fără drept de vot:

16.1. membrii Consiliului de Exploatare Poștală;

16.2. membrii Comitetului consultativ;

16.3. organizații interguvernamentale interesate de lucrările Consiliului de administrație;

16.4. alte state membre ale Uniunii.

17. Pentru motive logistice, Consiliul de administrație poate limita numărul de participanți ca observatori. Poate, de asemenea, să limiteze dreptul acestora de a lua cuvântul în timpul dezbaterilor.

18. Membrii Consiliului de administrație participă în mod efectiv la activitățile acestuia. Observatorii pot, la cererea lor,

să fie autorizați să colaboreze la studiile întreprinse, respectând condițiile pe care Consiliul poate să le stabilească pentru a asigura randamentul și eficacitatea muncii sale. De asemenea, ele pot fi solicitate pentru a prezida **echipe de proiect** și grupe de lucru, atunci când cunoștințele sau experiența lor justifică acest lucru. Participarea **observatorilor** se va face fără cheltuieli suplimentare pentru Uniune.

19. În situații excepționale, observatorii pot fi excluși de la întreaga sau numai de la o parte din întrunire ori li se poate restricționa dreptul de a primi documente, dacă este necesară asigurarea confidențialității subiectului întrunirii sau a documentului. Această restricție poate fi decisă de la caz la caz de către orice organism sau de către președintele acestuia. Cazurile diferite vor fi raportate Consiliului de administrație și Consiliului de Exploatare Poștală atunci când este vorba de probleme cu un interes deosebit pentru Consiliul de Exploatare Poștală. Dacă va considera necesar, Consiliul de administrație poate reexamina restricțiile, consultându-se cu Consiliul de Exploatare Poștală acolo unde este cazul.

ARTICOLUL 103

Informarea cu privire la activitățile Consiliului de administrație

1. După fiecare sesiune Consiliul de administrație informează statele membre ale Uniunii, uniunile restrânse și membrii Comitetului consultativ asupra activităților lui, trimițându-le o analiză analitică, precum și rezoluțiile și deciziile lui.

2. Consiliul de administrație va face un raport Congresului privind ansamblul activității sale și îl va transmite statelor membre ale Uniunii și membrilor Consiliului consultativ cu cel puțin două luni înainte de deschiderea Congresului.

ARTICOLUL 104

Alcătuirea, funcționarea și reuniunile Consiliului de Exploatare Poștală (Const. 18)

1. Consiliul de Exploatare Poștală se compune din 40 de membri care își exercită funcțiile pe timpul perioadei care separă două congrese succesive.

2. Membrii Consiliului de Exploatarea Poștală sunt aleși de Congres, în funcție de repartitia geografică specifică. 24 de locuri sunt rezervate țărilor în curs de dezvoltare și 16 țărilor dezvoltate. Cel puțin o treime din numărul membrilor este reînnoit cu ocazia fiecărui congres.

3. Fiecare membru al Consiliului de Exploatare Poștală își va desemna reprezentantul, care va avea responsabilitatea de a presta serviciile prevăzute în actele Uniunii.

4. Cheltuielile de funcționare a Consiliului de Exploatare Poștală sunt în sarcina Uniunii. Membrii săi nu primesc nici o remunerație. Cheltuielile de voiaj și de sejur ale reprezentanților administrațiilor poștale care participă la Consiliul de Exploatare Poștală sunt în sarcina acestora. Totuși, reprezentantul fiecăruia dintre țările considerate ca defavorizate conform listelor stabilite de Organizația Națiunilor Unite are dreptul, în afara reuniunilor care au loc în timpul Congresului, la rambursarea fie a prețului unui bilet de avion dus-întors clasa economică sau al unui bilet de cale ferată clasa 1, fie la costul călătoriei prin orice alt mijloc, cu condiția ca această valoare să nu depășească prețul unui bilet de avion dus-întors clasa economică.

5. În prima sa reuniune, care este convocată și deschisă de președintele Congresului, Consiliul de Exploatare Poștală alege dintre membrii săi un președinte,

un vicepreședinte, președinții comisiilor și președintele Grupului de Planificare Strategică.

6. Consiliul de Exploatare Poștală își va stabili regulamentul interior.

7. În principiu, Consiliul de Exploatare Poștală se reunește în fiecare an la sediul Uniunii. Data și locul reuniunii sunt fixate de președinte sau pe baza unui acord cu președintele Consiliului de administrație și cu directorul general al Biroului Internațional.

8. Președintele, vicepreședintele și președinții comisiilor Consiliului de Exploatare Poștală și președintele Grupului de Planificare Strategică formează Comitetul de gestiune. Acest comitet pregătește și conduce lucrările fiecărei sesiuni a Consiliului de Exploatare Poștală și își asumă toate sarcinile pe care acesta din urmă hotărăște să i le încredințeze și a căror necesitate apare în timpul procesului de planificare strategică.

9. Atribuțiile Consiliului de Exploatare Poștală sunt următoarele:

9.1. să conducă studiul celor mai importante probleme de exploatare, comerciale, tehnice, economice și de cooperare tehnică, care prezintă interes pentru administrațiile poștale ale tuturor statelor membre ale Uniunii, în special problemele care au repercusiuni financiare importante (taxe, cheltuieli terminale, cheltuieli de tranzit, taxă de bază pentru transportul aerian al curierului, cote-părți ale coletelor poștale și depunerea în străinătate a trimerilor poștei de scrisori), să elaboreze informații și avize asupra lor și să recomande măsurile ce trebuie luate în privința lor;

9.2. să procedeze la revizuirea regulamentelor Uniunii în următoarele 6 luni după închiderea Congresului, dacă acesta nu hotărăște altfel. În caz de necesitate urgentă, Consiliul de Exploatare Poștală poate să modifice respectivele regulamente și în alte sesiuni; în ambele cazuri Consiliul de Exploatare Poștală rămâne subordonat directivelor Consiliului de administrație în ceea ce privește politicile și principiile fundamentale;

9.3. să coordoneze măsurile practice pentru dezvoltarea și ameliorarea serviciilor poștale internaționale;

9.4. să întreprindă, sub rezerva aprobării Consiliului de administrație în cadrul competențelor acestuia din urmă, orice acțiune considerată necesară pentru salvarea și întărirea calității serviciului poștal internațional și pentru modernizarea lui;

9.5. să formuleze propuneri care vor fi supuse spre aprobare fie Congresului, fie administrațiilor poștale, conform art. 125; aprobarea Consiliului de administrație este solicitată atunci când propunerile se referă la probleme ce țin de competența acestuia din urmă;

9.6. să examineze la cererea administrației poștale a unui stat membru orice propunere pe care această administrație poștală o transmite Biroului Internațional conform art. 124, să pregătească comentariile aferente și să însărcineze Biroul Internațional să le anexeze la respectiva propunere înainte de a fi supusă aprobării administrațiilor poștale ale statelor membre;

9.7. să recomande, dacă este necesar, și, eventual, după aprobarea de către Consiliul de administrație și consultarea administrațiilor poștale, adoptarea reglementărilor sau a unei noi practici, așteptând ca Congresul să decidă în această materie;

9.8. să elaboreze și să prezinte, sub formă de recomandări, administrațiilor poștale norme în materie tehnică, de exploatare și în alte domenii ce țin de competența sa, acolo unde este indispensabilă o practică

uniformă. La fel procedeză, în caz de nevoie, și pentru normele pe care deja le-a stabilit;

9.9. să examineze prin consultare cu Consiliul de administrație și cu aprobarea acestuia proiectul de Plan strategic al Uniunii, elaborat de Biroul Internațional și supus Congresului; în fiecare an să revizuiască planul aprobat de către Congres, cu ajutorul Grupului de Planificare Strategică și al Biroului Internațional, precum și cu aprobarea Consiliului de administrație;

9.10. să aprobe acele părți ale raportului anual asupra activităților Uniunii, stabilit de Biroul Internațional, care interesează responsabilitățile și funcțiile Consiliului de Exploatare Poștală;

9.11. să decidă asupra contactelor ce vor fi stabilite cu administrațiile poștale în vederea îndeplinirii funcțiilor sale;

9.12. să procedeze la studierea problemelor de învățământ și formare profesională care interesează țările noi și țările în curs de dezvoltare;

9.13. să ia măsurile necesare în vederea studierii și difuzării experiențelor și progreselor realizate de anumite țări în domeniul tehnicii, exploatarei, economiei și formării profesionale care interesează serviciile poștale;

9.14. să studieze situația actuală și nevoile serviciilor poștale în țările noi și în țările în curs de dezvoltare și să elaboreze recomandările convenabile asupra căilor și mijloacelor de ameliorare a serviciilor poștale în aceste țări;

9.15. să ia, după înțelegerea cu Consiliul de administrație, măsurile corespunzătoare în domeniul cooperării tehnice cu toate statele membre ale Uniunii, în special cu țările noi și cu țările în curs de dezvoltare;

9.16. să examineze orice probleme care îi sunt supuse de către un membru al Consiliului de Exploatare Poștală, de către Consiliul de administrație sau oricare administrație poștală a unui **stat membru**;

9.17. să primească și să discute rapoartele, precum și recomandările Consiliului consultativ și, în situația în care interesele Consiliului de Exploatare Poștală o cer, să examineze și să comenteze asupra recomandărilor Comitetului consultativ în vederea înaintării către Congres;

9.18. să desemneze membrii care vor face parte din Comitetul consultativ.

10. Pe baza Planului strategic al Uniunii adoptat de Congres și, în particular, a părții aferente strategiilor organelor permanente ale Uniunii, Consiliul de Exploatare Poștală stabilește, în prima sesiune după Congres, un program-proiect de lucru de bază, care va conține un anumit număr de tactici vizând realizarea strategiei. Acest program de bază, care va conține un număr limitat de studii asupra subiectelor de actualitate și interes comun, va fi revizuit în fiecare an în funcție de realități și priorități, precum și de modificările aduse Planului strategic.

11. Pentru a asigura o legătură eficientă între lucrările celor două organe, Consiliul de administrație poate desemna reprezentanți pentru a asista în calitate de observatori la reuniunile Consiliului de Exploatare Poștală.

12. La cerere, următoarele categorii de observatori pot participa la ședințele plenare și la cele ale comisiilor Consiliului de Exploatare Poștală, fără drept de vot:

12.1. membrii Consiliului de administrație;

12.2. membrii Comitetului consultativ;

12.3. organizații interguvernamentale interesate de lucrările Consiliului de Exploatare Poștală;

12.4. alte state membre ale Uniunii.

13. Pentru motive logistice, Consiliul de Exploatare Poștală poate limita numărul de participanți ca observatori. Acesta poate, de asemenea, să limiteze acestora dreptul de a vorbi în timpul dezbaterilor.

14. Membrii Consiliului de Exploatare Poștală participă efectiv la activitățile acestuia. **Observatorilor** li se poate permite, la cererea lor, să colaboreze la studiile întreprinse, respectând condițiile pe care Consiliul poate să le stabilească pentru a asigura randamentul și eficacitatea muncii sale. Ei pot fi solicitați pentru a prezida **echipe de proiect** și grupuri de lucru atunci când cunoștințele sau experiența lor justifică acest lucru. **Participarea observatorilor va avea loc fără a determina costuri suplimentare din partea Uniunii.**

15. **În situații excepționale, observatorii pot fi excluși de la întreaga sau numai de la o parte din întrunire ori li se poate restricționa dreptul de a primi documente dacă este necesar pentru a se asigura confidențialitatea subiectului întrunirii ori a documentului, după caz. Această restricție poate fi decisă, de la caz la caz, de către orice organism sau de președintele acestuia. Aceste situații vor fi raportate Consiliului de administrație și Consiliului de Exploatare Poștală. Dacă va considera necesar, Consiliul de administrație poate reexamina restricțiile, consultându-se cu Consiliul de Exploatare Poștală, acolo unde este cazul.**

16. **Președintele Comitetului consultativ va reprezenta această organizație la întrunirile Consiliului de Exploatare Poștală când pe ordinea de zi se află puncte de interes pentru Comitetul consultativ.**

17. Consiliul de Exploatare Poștală poate invita la reuniunile sale fără drept de vot:

17.1. orice organism internațional sau orice persoană calificată pe care dorește să o asocieze la lucrările sale;

17.2. administrațiile poștale ale statelor membre care nu aparțin Consiliului de Exploatare Poștală;

17.3. orice asociație sau întreprindere pe care dorește să o consulte asupra problemelor cu privire la activitățile sale.

ARTICOLUL 105

Informarea cu privire la activitățile Consiliului de Exploatare Poștală

1. După fiecare sesiune, Consiliul de Exploatare Poștală informează administrațiile poștale ale statelor membre ale Uniunii, uniunile restrânse și membrii Comitetului consultativ asupra activităților sale, adresându-le un raport analitic, precum și rezoluțiile și hotărârile sale.

2. Consiliul de Exploatare Poștală întocmește, pentru Consiliul de administrație, un raport anual asupra activităților sale.

3. Consiliul de Exploatare Poștală stabilește în atenția Congresului un raport asupra ansamblului activității sale și îl transmite administrațiilor poștale ale statelor membre ale Uniunii **și membrilor Comitetului consultativ**, cu cel puțin două luni înainte de deschiderea Congresului.

ARTICOLUL 106

Alcătuirea, funcționarea și reuniunile Comitetului consultativ

1. Scopul Comitetului consultativ va fi de a reprezenta interesele sectorului poștal internațional în sensul larg al cuvântului și de a asigura un cadru general pentru un dialog eficient între părțile interesate. Acesta este alcătuit din organizații nonguvernamentale reprezentând interesele consumatorilor, furnizorilor de servicii de distribuție, organizațiilor lucrătorilor, furnizorilor de bunuri și servicii către sectorul poștal, precum și ale organizațiilor similare și ale companiilor interesate cu privire la serviciile poștale internaționale. Dacă aceste organizații sunt înregistrate, trebuie să fie înregistrate într-un stat membru al Uniunii.

Consiliul de administrație și Consiliul de Exploatare Poștală își vor desemna membrii respectivi în Comitetul consultativ. Pe lângă membrii desemnați de Consiliul de administrație și de Consiliul de Exploatare Poștală, aderarea la Comitetul consultativ este determinată printr-un proces de depunere a cererii și de acceptare a acesteia, stabilit de Consiliul de administrație, ce se va desfășura în conformitate cu art. 102.6.31.

2. Fiecare membru al Comitetului consultativ își va desemna reprezentantul.

3. Costurile de funcționare a Comitetului consultativ sunt repartizate între Uniune și membrii Comitetului conform celor stabilite de Consiliul de administrație.

4. Membrii Comitetului consultativ nu vor primi remunerație sau vreo altă formă de compensare.

5. Comitetul consultativ se va reorganiza după fiecare Congres, urmând cadrul general stabilit de Consiliul de administrație. Președintele Consiliului de administrație va prezida ședințele de organizare ale Comitetului consultativ, care își va alege președintele din cadrul Comitetului.

6. Comitetul consultativ își va stabili organizarea internă și va întocmi regulamentul intern, luând în considerare principiile generale ale Uniunii și cu acordul Consiliului de administrație, după consultarea Consiliului de Exploatare Poștală.

7. Consiliul consultativ se va întâlni de două ori pe an. În principiu, reuniunile vor fi ținute la sediul Uniunii în același timp cu cele ale Consiliului de administrație și, respectiv, ale Consiliului de Exploatare Poștală. Data și locul fiecărei reuniuni vor fi stabilite de președintele Comitetului consultativ, de comun acord cu președintele Consiliului de administrație, respectiv al Consiliului de Exploatare Poștală, precum și cu directorul general al Biroului Internațional.

8. Comitetul consultativ își va stabili propriul program, în limitele cadrului general, cu următoarele funcții:

8.1. să examineze documente și rapoarte ale Consiliului de administrație și ale Consiliului de Exploatare Poștală. În situații excepționale, dreptul de a primi anumite texte și documente poate fi restricționat, dacă acest lucru este necesar pentru păstrarea confidențialității cu privire la subiectul reuniunii sau a documentului. Această restricție poate fi decisă, de la caz la caz, de către orice organism interesat sau de către președintele acestuia. Cazurile diferite vor fi raportate Consiliului de administrație și Consiliului de Exploatare Poștală, dacă există probleme care privesc Consiliul de Exploatare Poștală. Dacă se va considera necesar, Consiliul de administrație va putea modifica ulterior aceste restricții, consultând și Consiliul de Exploatare Poștală, dacă este cazul;

8.2. să elaboreze studii și să dezbată probleme importante pentru membrii Comitetului consultativ;

8.3. să ia în dezbateră probleme care afectează sectorul serviciilor poștale și să emită rapoarte privind aceste aspecte;

8.4. să colaboreze la lucrările Consiliului de administrație și ale Consiliului de Exploatare Poștală, inclusiv prin prezentarea de rapoarte și recomandări, puncte de vedere, la cererea celor două consilii;

8.5. să facă recomandări Congresului, sub rezerva aprobării Consiliului de administrație, și, atunci când este vorba de probleme de interes pentru Consiliul de Exploatare Poștală, sub rezerva examinării și comentariilor Consiliului de Exploatare Poștală.

9. Președintele Consiliului de administrație și președintele Consiliului de Exploatare Poștală vor reprezenta aceste organe la reuniunile Comitetului

consultativ atunci când pe ordinea de zi se află puncte de interes pentru aceste organe.

10. Pentru a asigura o legătură eficientă cu organismele Uniunii, Comitetul consultativ poate desemna reprezentanți pentru a participa la reuniunile Congresului, ale Consiliului de administrație și ale Consiliului de Exploatare Poștală, precum și la cele ale comisiilor acestora, în calitate de observatori fără drept de vot.

11. Membrii Comitetului consultativ, la cerere, pot participa la ședințele plenare și la reuniunile comisiilor Consiliului de administrație și ale Consiliului de Exploatare Poștală, în conformitate cu prevederile art. 102.16 și 104.12. Aceștia pot, de asemenea, participa la lucrările echipelor de proiect și ale grupurilor de lucru în condițiile prevăzute la art. 102.18 și 104.14. Membrii Comitetului consultativ pot participa la Congres ca observatori fără drept de vot.

12. La cerere, pot participa la sesiunile Comitetului consultativ, fără drept de vot, următorii:

12.1. membri ai Consiliului de Exploatare Poștală și ai Consiliului de administrație;

12.2. organizații interguvernamentale interesate de lucrările Comitetului consultativ;

12.3. uniunile restrânse;

12.4. alte state membre ale Uniunii.

13. Pentru motive logistice, Comitetul consultativ poate limita numărul de participanți ca observatori; poate, de asemenea, limita dreptul acestora de a lua cuvântul în timpul dezbaterilor.

14. În situații excepționale, observatorii pot fi excluși de la întreaga sau de la o parte a unei întruniri ori li se poate restricționa accesul la documente, dacă este necesar să se asigure confidențialitatea subiectului întrunirii sau a documentului. Această restricție poate fi decisă, de la caz la caz, de către oricare corp interesat sau de către președintele acestuia. Cazurile diferite vor fi raportate Consiliului de administrație și Consiliului de Exploatare Poștală atunci când este vorba de probleme de interes pentru Consiliul de Exploatare Poștală. Dacă va fi considerat necesar, Consiliul de administrație va putea modifica aceste restricții, consultând Consiliul de Exploatare Poștală acolo unde este cazul.

15. Biroul Internațional, sub coordonarea directorului general, va asigura secretariatul Comitetului consultativ.

ARTICOLUL 107

Informarea asupra activităților Comitetului consultativ

1. După fiecare sesiune, Comitetul consultativ va informa Consiliul de administrație și Consiliul de Exploatare Poștală despre activitățile sale, prin transmiterea către președinții acestor organe, *inter alia*, a unui raport despre reuniunile, recomandările și opiniile Consiliului.

2. Comitetul consultativ va transmite Consiliului de administrație un raport anual de activitate și o copie către Consiliul de Exploatare Poștală. Acest raport va fi inclus în documentația Consiliului de administrație către statele membre ale Uniunii și ale uniunilor restrânse, în conformitate cu art. 103.

3. Comitetul consultativ va întocmi pentru Congres un raport general asupra activității sale și îl va transmite administrațiilor poștale ale statelor membre ale Uniunii cu cel puțin două luni înainte de deschiderea Congresului.

ARTICOLUL 108

Regulamentul interior al congreselor (Const. 14)

1. Pentru organizarea lucrărilor sale și a conducerii deliberărilor sale, Congresul aplică Regulamentul intern al congreselor.

2. Fiecare congres poate modifica acest regulament în condițiile fixate în regulamentul său intern.

ARTICOLUL 109

Limbile de lucru ale Biroului Internațional

Limbile de lucru ale Biroului Internațional sunt franceza și engleza.

ARTICOLUL 110

Limbile utilizate pentru documentație, deliberări și corespondență oficială

1. Pentru documentația Uniunii sunt utilizate limbile franceză, engleză, arabă și spaniolă. Sunt, de asemenea, utilizate limbile germană, chineză, portugheză și rusă, cu condiția ca documentele în aceste ultime limbi să se limiteze la documentația de bază cea mai importantă. Sunt utilizate, de asemenea, și alte limbi, cu condiția ca statele membre care solicită acest lucru să suporte toate costurile aferente.

2. Statul sau statele membre care solicită o limbă, alta decât limba oficială, constituie un grup lingvistic.

3. Documentația este publicată de către Biroul Internațional în limba oficială și în limbile grupurilor lingvistice constituite, fie direct, fie prin intermediul birourilor regionale ale acestor grupuri, conform modalităților convenite cu Biroul Internațional. Publicarea în diferite limbi este realizată conform aceluiași model.

4. Documentația publicată direct de către Biroul Internațional este, în măsura posibilului, distribuită simultan în diferitele limbi solicitate.

5. Corespondența dintre administrațiile poștale și Biroul Internațional și dintre acesta din urmă și terți poate fi schimbată în oricare limbă pentru care Biroul Internațional dispune de un serviciu de traduceri.

6. Cheltuielile de traducere într-o limbă, indiferent care ar fi ea, inclusiv cele care rezultă din aplicarea dispozițiilor paragrafului 5, sunt suportate de grupul lingvistic care a solicitat această limbă. Statele membre utilizatoare ale limbii oficiale virează, cu titlu de traducere a documentelor neoficiale, o contribuție forfetară a cărei valoare pe unitate contributivă este egală celei suportate de statele membre care au recurs la o altă limbă de lucru la Biroul internațional. Toate celelalte cheltuieli aferente furnizării documentelor sunt suportate de Uniune. Plafonul cheltuielilor ce va fi suportat de Uniune pentru producerea documentelor în limbile germană, chineză, portugheză și rusă este fixat printr-o rezoluție a Congresului.

7. Cheltuielile ce urmează a fi suportate de un grup lingvistic sunt repartizate între membrii acestui grup în mod proporțional cu contribuția lor la cheltuielile Uniunii. Aceste cheltuieli pot fi repartizate între membrii grupului lingvistic conform unui instrument de repartizare, cu condiția ca cei interesați să se înțeleagă asupra acestui subiect și să notifice hotărârea lor către Biroul Internațional prin intermediul unui purtător de cuvânt al grupului.

8. Biroul Internațional dă curs oricărei schimbări în alegerea limbii solicitate de către un stat membru, după o perioadă care nu trebuie să depășească 2 ani.

9. Pentru deliberările reuniunilor organelor Uniunii, limbile franceză, engleză, spaniolă și rusă sunt admise,

prin intermediul unui sistem de interpretare — cu sau fără echipament electronic — a cărui alegere este lăsată la aprecierea organizatorilor reuniunii, după consultarea directorului general al Biroul Internațional și a statelor membre interesate.

10. Celelalte limbi sunt în general autorizate pentru deliberările și reuniunile indicate la paragraful 9.

11. Delegațiile care utilizează alte limbi își asigură interpretarea simultană în una dintre limbile menționate la paragraful 9, fie prin sistemul indicat în același paragraf, când modificări de ordin tehnic necesare pot fi aduse, fie prin interpreți particulari.

12. Cheltuielile pentru serviciile de interpretare sunt repartizate între statele membre care utilizează aceeași limbă, proporțional cu contribuția lor la cheltuielile Uniunii. Totuși, cheltuielile de instalare și întreținere a echipamentului tehnic sunt suportate de Uniune.

13. Administrațiile poștale pot să se înțeleagă asupra limbii ce va fi utilizată în corespondența de serviciu în relațiile reciproce. În lipsa unei asemenea înțelegeri, limba utilizată va fi franceza.

CAPITOLUL II

Biroul Internațional

ARTICOLUL 111

Alegerea directorului general și a directorului general adjunct ai Biroului Internațional

1. Directorul general și directorul general adjunct ai Biroului Internațional sunt aleși de Congres pentru perioada care separă două congrese succesive, durata minimă a mandatului lor fiind de 4 ani. Mandatul lor poate fi reînnoit o singură dată. Cu excepția unei decizii contrare a Congresului, data intrării lor în funcție este fixată pentru 1 ianuarie a anului după Congres.

2. Cu cel puțin 7 luni înainte de deschiderea Congresului, directorul general al Biroul Internațional adresează o notă guvernelor statelor membre, invitându-le să prezinte eventualele candidaturi pentru posturile de director general și director general adjunct și să indice în același timp dacă directorul general sau directorul general adjunct în funcție este interesat de o eventuală reînnoire a mandatului inițial. Candidaturile însoțite de un curriculum vitae trebuie să ajungă la Biroul Internațional cu cel puțin două luni înainte de deschiderea Congresului. Candidații trebuie să aparțină statelor membre care îi prezintă. Biroul Internațional elaborează documentația necesară pentru Congres. Alegerea directorului general și a directorului general adjunct are loc cu scrutin secret, prima alegere fiind realizată pentru postul de director general.

3. În caz de eliberare a postului de director general, directorul general adjunct își asumă funcțiile directorului general până la sfârșitul mandatului prevăzut pentru acesta; el este eligibil în acest post și admis din oficiu drept candidat, sub rezerva ca mandatul său inițial ca director general adjunct să nu fi fost deja reînnoit o dată de către Congresul precedent și ca el să își manifeste interesul de a fi considerat drept candidat la postul de director general.

4. În caz de eliberare simultană a posturilor de director general și director general adjunct, Consiliul de administrație alege, pe baza candidaturilor primite, în urma unui concurs, un director general adjunct pentru perioada care urmează până la viitorul Congres. Pentru prezentarea candidaturilor, se aplică prin analogie paragraful 2.

5. În cazul eliberării postului de director general adjunct, Consiliul de administrație îl însărcinează, la propunerea directorului general, pe unul dintre directorii de grad D2 ai Biroul Internațional să își asume, până la viitorul Congres, funcțiile directorului general adjunct.

ARTICOLUL 112

Funcțiile directorului general

1. Directorul general organizează, administrează și conduce Biroul Internațional al cărui reprezentant legal este. El este competent pentru a clasa posturile de gradele G1 la D2 și pentru a numi și promova funcționari în aceste grade. Pentru numirile în gradele P1 la D2, el trebuie să ia în considerație calificările profesionale ale candidaților recomandați de administrațiile poștale din statele membre de a căror naționalitate sunt sau în care își exercită activitatea profesională, ținând seama de o echitabilă repartitie geografică continentală și de limbă. Posturile de director de grad D2 trebuie, în măsura posibilului, să fie ocupate de candidați provenind din regiuni diferite, altele decât cele din care provin directorul general și directorul general adjunct, ținând cont de considerente privind eficiența Biroului Internațional. În cazul posturilor care solicită calificări speciale, directorul general poate să se adreseze în afară. El ține seama, cu ocazia numirii unui nou funcționar, de faptul ca, în principiu, persoanele care ocupă posturile gradelor D2, D1 și P5 trebuie să provină din diferite state membre ale Uniunii. Cu ocazia promovării unui funcționar al Biroului Internațional în gradele D2, D1 și P5, nu este obligatoriu să se aplice același principiu. În plus, cerințele referitoare la o distribuție echitabilă din punct de vedere geografic și lingvistic sunt mai puțin importante decât calificarea în procesul de recrutare. Directorul general informează Consiliul de administrație o dată pe an, în raportul asupra activităților Uniunii, despre numirile și promovările în gradele P4 la D2.

2. Directorul general are următoarele atribuții:

2.1. să asigure funcțiile de depozitar al actelor Uniunii și de intermediar în procedura de aderare și admitere în Uniune, precum și de ieșire din aceasta;

2.2. să notifice deciziile luate de Congres tuturor guvernelor statelor membre;

2.3. să notifice tuturor administrațiilor poștale regulamentele hotărâte sau revizuite de Consiliul de Exploatare Poștală;

2.4. să pregătească proiectul bugetului anual al Uniunii la un nivel cât mai scăzut posibil, compatibil cu nevoile Uniunii, și să îl supună în timp necesar examinării Consiliului de administrație; să comunice bugetul guvernelor statelor membre ale Uniunii după aprobarea acestuia de către Consiliul de administrație și să îl execute;

2.5. să execute activitățile specifice cerute de organele Uniunii și pe cele care îi sunt atribuite prin acte;

2.6. să ia inițiative care să vizeze realizarea obiectivelor fixate de organele Uniunii, în cadrul politicii stabilite și al fondurilor disponibile;

2.7. să supună sugestii și propuneri Consiliului de administrație sau Consiliului de Exploatare Poștală;

2.8. după închiderea Congresului, să înainteze Consiliului de Exploatare Poștală propuneri privind modificările Regulamentului ca urmare a deciziilor Congresului, în conformitate cu Regulile de procedură ale Consiliului de Exploatare Poștală;

2.9. să pregătească, pentru Consiliul de Exploatare Poștală și pe baza directivelor date de către acesta din

urmă, proiectul Planului strategic ce urmează să fie supus Congresului și proiectul de revizuire anuală a planului;

2.10. să asigure reprezentarea Uniunii;

2.11. să servească drept intermediar în relațiile dintre:

– UPU și uniunile restrânse;

– UPU și Organizația Națiunilor Unite;

– UPU și organizațiile internaționale a căror activitate prezintă un interes pentru Uniune;

– UPU și organismele internaționale, asociațiile sau întreprinderile pe care organele Uniunii doresc să le consulte sau să le asocieze la lucrările lor;

2.12. să își asume funcția de secretar general al organelor Uniunii și să supravegheze cu acest titlu, ținând seama de dispozițiile speciale ale prezentului regulament, în special:

– pregătirea și organizarea lucrărilor organelor Uniunii;

– elaborarea, producerea și distribuirea documentelor, rapoartelor și proceselor-verbale;

– funcționarea secretariatului în timpul reuniunilor organelor Uniunii;

2.13. să asiste la ședințele organelor Uniunii și să ia parte la deliberări fără drept de vot, cu posibilitatea de a se face reprezentat.

ARTICOLUL 113

Funcțiile directorului general adjunct

1. Directorul general adjunct îl asistă pe directorul general și este responsabil față de el.

2. În caz de absență sau impediment din partea directorului general, directorul general adjunct exercită puterile acestuia. Același lucru se întâmplă și în cazul eliberării postului de director general prevăzut la art. 111.3.

ARTICOLUL 114

Secretariatul organelor Uniunii (Const. 14, 15, 17, 18)

Secretariatul organelor Uniunii este asigurat de Biroul Internațional sub responsabilitatea directorului general. El adresează toate documentele publicate cu ocazia fiecărei sesiuni administrațiilor poștale membre ale organului Uniunii, administrațiilor poștale ale țărilor care, fără să fie membre ale organului Uniunii, colaborează la studiile întreprinse, uniunilor restrânse, precum și celorlalte administrații poștale ale statelor membre care au solicitat.

ARTICOLUL 115

Lista țărilor membre

Biroul Internațional stabilește și ține la zi lista guvernelor statelor membre ale Uniunii, indicând în ea clasa lor de contribuție, grupul lor geografic și situația lor în raport cu actele Uniunii.

ARTICOLUL 116

(Const. 20; Regulamentul general 124, 125, 126)

Informații. Opinii. Cereri de interpretare și amendare a actelor.

Anchete. Intervenția în lichidarea conturilor

1. Biroul Internațional este tot timpul la dispoziția Consiliului de administrație, a Consiliului de Exploatare Poștală și a administrațiilor poștale pentru a le furniza toate informațiile utile asupra problemelor referitoare la serviciu.

2. El este însărcinat, în special, să reunească, să coordoneze, să publice și să distribuie informații de orice natură, care interesează serviciul poștal internațional, să emită la cererea părților în cauză un aviz asupra problemelor litigioase, să dea curs cererilor de interpretare și de modificare a actelor Uniunii și, în general, să

realizeze studii și lucrări de redactare sau documentare pe care respectivele acte i le atribuie ori care ar fi în interesul Uniunii.

3. El realizează și anchetele care sunt solicitate de administrațiile poștale în vederea cunoașterii opiniei celorlalte administrații poștale asupra unei probleme determinate. Rezultatul unei anchete nu face obiectul unui vot și nu va avea un caracter legal oficial.

4. El poate interveni, cu titlul de oficiu de compensare, în lichidarea conturilor de orice natură referitoare la serviciul poștal.

ARTICOLUL 117

Cooperare tehnică (Const. 1)

Biroul Internațional este însărcinat, în cadrul cooperării tehnice internaționale, să dezvolte asistența tehnică poștală sub toate formele ei.

ARTICOLUL 118

Formulare furnizate de Biroul internațional (Const. 20)

Biroul Internațional este însărcinat să conceapă și să confecționeze cupoanele-răspuns internaționale și să aprovizioneze cu ele, la preț de cost, administrațiile poștale care solicită acest lucru.

ARTICOLUL 119

Actele uniunilor restrânse și acordurile speciale (Const. 8)

1. Două exemplare din actele uniunilor restrânse și din aranjamentele speciale încheiate prin aplicarea art. 8 din Constituție trebuie să fie transmise Biroului Internațional de către oficiile acestor uniuni sau, în lipsă, de către una dintre părțile contractante.

2. Biroul Internațional are grijă ca actele uniunilor restrânse și aranjamentele speciale să nu prevadă condiții mai puțin favorabile pentru public decât cele care sunt prevăzute în actele Uniunii și să informeze administrațiile poștale despre existența uniunilor și a aranjamentelor susmenționate. El semnalează Consiliului de administrație orice neregulă constatată în virtutea prezentei dispoziții.

ARTICOLUL 120

Revista Uniunii

Biroul Internațional redactează, cu ajutorul documentelor care îi sunt puse la dispoziție, o revistă în limbile germană, engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă.

ARTICOLUL 121

(Const. 20; Regulamentul general 102.6.17)

Raportul bianual asupra activităților Uniunii

Biroul Internațional întocmește asupra activităților Uniunii un raport bianual care este comunicat, după aprobarea lui de către Consiliul de administrație, administrațiilor poștale, uniunilor restrânse și Organizației Națiunilor Unite.

CAPITOLUL III

Procedura de introducere și examinare a propunerilor

ARTICOLUL 122

Procedura de prezentare a propunerilor către Congres

1. Sub rezerva excepțiilor prevăzute în paragrafele 2 și 5, procedura următoare reglează introducerea propunerilor

de orice natură ce vor fi supuse Congresului de către administrațiile poștale ale statelor membre:

a) sunt admise propunerile care parvin Biroului Internațional cu cel puțin 6 luni înainte de data fixată pentru Congres;

b) nici o propunere de ordin redacțional nu este admisă în perioada de 6 luni care precedă data fixată pentru Congres;

c) propunerile de fond care parvin Biroului Internațional în intervalul cuprins între 6 și 4 luni înainte de data fixată pentru Congres nu sunt admise decât dacă sunt sprijinite de cel puțin două administrații poștale;

d) propunerile de fond care parvin Biroului Internațional în intervalul cuprins între 4 și 2 luni care precedă data fixată pentru Congres nu sunt admise decât dacă sunt sprijinite de cel puțin 8 administrații poștale; propunerile care îi parvin acestuia ulterior nu sunt admise;

e) declarațiile de sprijin trebuie să parvină Biroului Internațional în același timp cu propunerile la care se referă.

2. Propunerile privind Constituția sau Regulamentul general trebuie să parvină Biroului Internațional cu cel puțin 6 luni înainte de deschiderea Congresului; acelea care îi parvin acestuia ulterior acestei date, dar înainte de deschiderea Congresului, nu pot fi luate în considerație decât dacă Congresul decide astfel cu majoritate de două treimi din numărul țărilor reprezentate în Congres și dacă sunt respectate condițiile prevăzute în paragraful 1.

3. Fiecare propunere nu trebuie să aibă, în principiu, decât un obiectiv și să nu conțină decât modificări referitoare la acest obiectiv.

4. Propunerile de ordin redacțional sunt prevăzute în antet de către administrațiile poștale care le prezintă, cu mențiunea „Propunere de ordin redacțional“, și publicate de Biroul Internațional sub un număr urmat de litera R. Propunerile neprevăzute cu această mențiune, dar care, după părerea Biroului Internațional, nu sunt decât redacționale, sunt publicate cu o mențiune corespunzătoare; Biroul Internațional întocmește pentru Congres o listă a acestor propuneri.

5. Procedura descrisă în paragrafele 1 și 4 nu se aplică nici propunerilor privind Regulamentul interior al congreselor, nici amendamentelor la propunerile deja făcute.

ARTICOLUL 123

Procedura de înaintare a propunerilor către Consiliul de Exploatare Poștală privind pregătirea noilor regulamente, având în vedere deciziile adoptate de Congres

1. Regulamentele Convenției Poștale Universale și Aranjamentul privind serviciile de plată poștale vor fi redactate de Consiliul operațional poștal, în lumina deciziilor adoptate de Congres.

2. Propunerile care rezultă din amendamentele propuse la Convenție sau la Aranjamentul privind serviciile de plată poștale vor fi înaintate Biroului Internațional, împreună cu propunerile către Congres la care acestea fac referire. Aceste propuneri pot fi depuse de o singură administrație poștală a unui singur stat membru fără sprijinul altor administrații poștale din alte state. Asemenea propuneri vor fi distribuite tuturor administrațiilor poștale din statele membre cu nu mai puțin de o lună înainte de Congres.

3. Alte propuneri privind regulamentele, propuneri aflate în studiu în cadrul Consiliului operațional poștal pentru pregătirea regulamentelor în următoarele 6 luni de la terminarea Congresului vor fi înaintate Biroului Internațional cu cel puțin două luni înainte de Congres.

4. Propunerile privind modificarea regulamentelor ca urmare a deciziilor Congresului, care sunt redactate de administrațiile poștale ale statelor membre, vor trebui să ajungă la Biroul Internațional nu mai târziu de două luni înaintea deschiderii lucrărilor Consiliului operațional poștal. Astfel de propuneri vor fi distribuite tuturor statelor membre nu mai târziu de o lună înaintea deschiderii lucrărilor Consiliului operațional poștal.

ARTICOLUL 124

Procedura de prezentare a propunerilor între două congrese (Const. 29; Regulamentul general 116)

1. Pentru a fi luate în considerație, propunerile privind Convenția sau acordurile, introduse de către o administrație poștală între două congrese, trebuie să fie sprijinite de către cel puțin alte două administrații poștale. Aceste propuneri rămân fără urmare atunci când Biroul Internațional nu primește, în același timp, declarațiile de sprijin necesare.

2. Aceste propuneri sunt adresate celorlalte administrații poștale prin intermediul Biroului Internațional.

3. Propunerile privind regulamentele nu au nevoie de sprijin, dar nu sunt luate în considerație de Consiliul de Exploatare Poștală decât dacă acesta le aprobă în urgență necesitate.

ARTICOLUL 125

Examinarea propunerilor între două congrese (Const. 29; Regulamentul general 116, 124)

1. Orice propunere referitoare la Convenție, acorduri și protocoalele lor finale este supusă următoarei proceduri: atunci când o administrație poștală a unui stat membru a transmis o propunere Biroului Internațional, acesta din urmă o va înainta tuturor administrațiilor poștale ale statelor membre pentru analiză. Un termen de două luni este lăsat la dispoziție administrațiilor poștale ale statelor membre pentru examinarea propunerii și, eventual, pentru a transmite Biroului Internațional observațiile lor. Nu sunt admise amendamente. După expirarea acestui termen, Biroul Internațional va înainta tuturor administrațiilor poștale din statele membre toate observațiile primite și va invita fiecare administrație poștală a statului membru să voteze pentru sau împotriva propunerii. Acele administrații poștale ale statelor membre care nu au făcut să parvină votul lor în termen de două luni sunt considerate că se abțin. Termenele sus-menționate încep să curgă de la datele circularelor Biroului Internațional.

2. Propunerile de modificare a regulamentelor sunt tratate de Consiliul de Exploatare Poștală.

3. Dacă propunerea privește un aranjament sau protocolul său final, numai administrațiile poștale ale statelor membre care sunt parte la acest acord pot lua parte la operațiunile descrise în paragraful 1.

ARTICOLUL 126

Notificarea deciziilor adoptate între două congrese

1. Modificările aduse la Convenție, aranjamentele și protocoalele finale la aceste acte sunt consacrate printr-o notificare a directorului general al Biroului Internațional către guvernele statelor membre.

2. Modificările aduse de către Consiliul de Exploatare Poștală regulamentelor și protocoalelor lor finale sunt notificate administrațiilor poștale de către Biroul internațional. Același lucru este valabil pentru interpretările

vizate în art. 36.3.2 din Convenție și dispozițiile corespunzătoare din cadrul acordurilor.

ARTICOLUL 127

Punerea în vigoare a regulamentelor și a celorlalte decizii adoptate între congrese

1. Regulamentele intră în vigoare la aceeași dată și au aceeași durată ca și actele emise de Congres.

2. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 1, deciziile de modificare a actelor Uniunii care sunt adoptate între două congrese nu sunt executorii decât la cel puțin 3 luni după notificarea lor.

CAPITOLUL IV

Finanțe

ARTICOLUL 128

Fixarea și reglarea cheltuielilor Uniunii

1. Sub rezerva paragrafelor 2—6, cheltuielile anuale aferente activităților organelor Uniunii nu trebuie să depășească următoarele sume pentru anii **2005** și următorii: 37.000.000 franci elvețieni pentru anii **2005—2008**. Limita de bază pentru anul 2008 se va aplica și următorilor ani, dacă Congresul din anul 2008 se va amâna.

2. Cheltuielile aferente reuniunilor viitorului congres (deplasarea secretariatului, cheltuieli de transport, cheltuieli de instalare tehnică a interpretării simultane, cheltuieli de reproducere a documentelor în timpul Congresului etc.) nu trebuie să depășească limita de **2.900.000** franci elvețieni.

3. Consiliul de administrație este autorizat să depășească limitele fixate din paragrafele 1 și 2 pentru a ține seama de majorările treptelor de prelucrare, de contribuții cu titlu de pensii sau indemnizații, inclusiv indemnizații de post, admise de Națiunile Unite pentru a fi aplicate personalului lor în funcție la Geneva.

4. Consiliul de administrație este, de asemenea, autorizat să ajusteze în fiecare an valoarea cheltuielilor, altele decât cele referitoare la personal, în funcție de indicele elvețian al prețului de consum.

5. Prin derogare de la paragraful 1, Consiliul de administrație sau, în caz de extremă urgență, directorul general poate autoriza depășirea limitelor fixate pentru a face față reparațiilor importante și neprevăzute ale clădirii Biroului Internațional, fără ca valoarea depășirii să poată trece de 125.000 franci elvețieni pe an.

6. Dacă apar ca insuficiente creditele prevăzute în paragrafele 1 și 2 pentru a asigura buna funcționare a Uniunii, aceste limite nu pot fi depășite decât cu aprobarea majorității statelor membre ale Uniunii. Orice consultație trebuie să comporte o expunere completă a faptelor care justifică o asemenea cerere.

7. Țările care aderă la Uniune sau care sunt admise în calitate de membru al Uniunii, precum și cele care ies din Uniune trebuie să își achite cotizația pentru întregul an în cursul căruia admiterea sau ieșirea lor trebuie efectuată.

8. Statele membre plătesc în avans partea lor contributivă la cheltuielile anuale ale Uniunii, pe baza bugetului stabilit de Consiliul de administrație. Aceste părți contributive trebuie să fie plătite cel mai târziu în prima zi a exercițiului financiar la care se raportează bugetul. Depășit acest termen, sumele datorate sunt producătoare de dobânzi în profitul Uniunii, respectiv 3% pe an în timpul primelor 6 luni și 6% pe an începând cu a șaptea lună.

9. Atât timp cât arieratele la contribuțiile obligatorii, în afara dobânzilor datorate Uniunii de către un stat membru, sunt egale sau superioare sumei contribuțiilor respectivului stat membru pentru două exerciții financiare anterioare, acest stat membru poate ceda irevocabil către Uniune în totalitate sau o parte din creanțele sale asupra altor state membre, conform modalităților fixate de Consiliul de administrație. Condițiile creanțelor se definesc ca urmare a unui acord convenit între statul membru, debitorii/creditori și Uniune.

10. Statele membre care, din motive juridice sau altele, sunt în imposibilitate să efectueze o astfel de cesiune, se angajează să încheie un plan de amortizare a arieratelor lor.

11. În afara unor circumstanțe excepționale, recuperarea arieratelor la contribuțiile obligatorii datorate Uniunii nu pot fi extinse la mai mult de 10 ani.

12. În împrejurări excepționale, Consiliul de administrație poate absolvi un stat membru, total sau numai de o parte din dobânzile datorate, dacă acesta a achitat integral datorile restante.

13. Un stat membru poate, de asemenea, să fie absolvit, în cadrul unui plan de amortizare a conturilor sale întârziate aprobat de către Consiliul de administrație, total sau de o parte din dobânzile acumulate ori invers; absolvirea este totuși subordonată executării complete și punctuale a planului de amortizare într-un termen convenit la maximum 10 ani.

14. Pentru a acoperi insuficiențele de trezorerie ale Uniunii, s-a constituit un fond de rezervă a cărui valoare este fixată de Consiliul de administrație. Acest fond este alimentat în primul rând prin excedente bugetare. El poate servi și pentru echilibrarea bugetului sau reducerea valorii contribuțiilor statelor membre.

15. În ceea ce privește insuficiențele trecătoare ale trezoreriei, Guvernul Confederației Elvețiene face în termen scurt avansurile necesare, conform condițiilor care sunt fixate de comun acord. Acest guvern supraveghează fără remunerație contabilitatea conturilor financiare, precum și contabilitatea Biroului Internațional, în limitele condițiilor fixate de Congres.

ARTICOLUL 129

Sanțiuni automate

1. Orice stat membru, găsindu-se în imposibilitate de a efectua obligația prevăzută la art. 128.9 și care nu acceptă să se supună unui plan de amortizare propus de Biroul Internațional conform art. 128.10 sau nu îl respectă, își pierde în mod automat dreptul la vot în Congres și la reuniunile Consiliului de administrație sau ale Consiliului de Exploatare Poștală și nu mai este eligibil în aceste două consilii.

2. Sanțiunile automate sunt ridicate din oficiu și cu efect imediat ce statul membru în cauză se achită în întregime de arieratele la contribuțiile obligatorii datorate Uniunii, în capital și dobânzi, sau care acceptă să se supună unui plan de amortizare a arieratelor sale.

ARTICOLUL 130

Clasele de contribuție (Const. 21; Regulamentul general 115, 128)

1. Statele membre contribuie la acoperirea cheltuielilor Uniunii conform clasei de contribuție de care aparțin. Aceste clase sunt următoarele:

- clasa de 50 unități
- clasa de 45 unități**
- clasa de 40 unități

clasa de 35 unități

clasa de 30 unități

clasa de 25 unități

clasa de 20 unități

clasa de 15 unități

clasa de 10 unități

clasa de 5 unități

clasa de 3 unități

clasa de 1 unitate

clasa de 0,5 unități, rezervată țărilor mai puțin avansate, enumerate de Organizația Națiunilor Unite, și altor țări desemnate de Consiliul de administrație.

2. În afara claselor de contribuție enumerate la paragraful 1, orice stat membru poate alege să plătească mai mult de 50 de unități.

3. Statele membre sunt înscrise în una dintre clasele de contribuție de mai sus, în momentul admiterii lor sau aderării lor la Uniune, conform procedurii vizate la art. 21.4 din Constituție.

4. Statele membre pot schimba ulterior clasa de contribuție, cu condiția ca această schimbare să fie notificată Biroului Internațional cu cel puțin două luni înainte de deschiderea Congresului. Această notificare, care este adusă la cunoștință Congresului, va avea efect la data intrării în vigoare a dispozițiilor financiare, hotărâtă de Congres. Statele membre care nu și-au făcut cunoscută intenția de a schimba clasa de contribuție în perioada prevăzută sunt menținute în clasa de contribuție la care au aparținut până la acel moment.

5. Statele membre nu pot să solicite să fie declassate mai mult cu o clasă în același timp.

6. Totuși, în împrejurări excepționale, cum ar fi catastrofe naturale care necesită programe de ajutor internațional, Consiliul de administrație poate autoriza declassarea temporară cu o clasă de contribuție o singură dată între două congrese, la cererea unui stat membru, dacă acesta dovedește că nu își mai poate menține contribuția conform clasei alese inițial. În aceleași condiții, Consiliul de administrație poate să autorizeze, de asemenea, declassarea temporară a statului membru care nu aparține categoriei țărilor mai puțin avansate deja incluse în clasa 1, trecându-l în clasa 0,5 unități.

7. În aplicarea paragrafului 6, declassarea temporară poate fi autorizată de Consiliul de administrație pentru o perioadă de maximum 2 ani sau până la viitorul congres, dacă acesta are loc până la sfârșitul acestei perioade. La expirarea perioadei fixate, țara în cauză se reintegrează automat în clasa sa inițială.

8. Prin derogare de la paragrafele 4 și 5, surclasările nu sunt supuse nici unei restricții.

ARTICOLUL 131

Plata documentelor furnizate de Biroul Internațional
(Regulamentul general 118)

Serviciile pe care Biroul Internațional le oferă contra plată administrațiilor poștale trebuie să fie plătite în cel mai scurt timp posibil și cel mai târziu în termen de 6 luni începând din prima zi ce urmează după cea de transmitere a contului de către Birou. Depășit acest termen, sumele datorate sunt producătoare de dobânzi în folosul Uniunii, respectiv 5% pe an, începând din ziua expirării termenului sus-menționat.

CAPITOLUL V

Arbitraje

ARTICOLUL 132

Procedura de arbitraj (Const. 32)

1. În caz de diferend ce trebuie reglat prin arbitraj, fiecare dintre administrațiile poștale în cauză alege o administrație poștală a unui stat membru care nu este direct interesată în litigiu. Când mai multe administrații poștale fac cauza comună, ele sunt considerate, pentru aplicarea acestor dispoziții, ca fiind o singură administrație poștală.

2. În cazul în care una dintre administrațiile poștale în cauză nu dă curs unei propuneri de arbitraj în termen de 6 luni, Biroul Internațional, în situația în care cererea i-a fost adresată, determină la rândul său desemnarea unui arbitru prin administrația poștală sau îi desemnează el însuși unul din oficiu.

3. Părțile în cauză pot să se înțeleagă pentru a desemna un arbitru unic care poate fi Biroul Internațional.

4. Deciziile arbitrilor sunt luate cu majoritate de voturi.

5. În cazul unor păreri împărțite, arbitrii aleg pentru a tranșa diferendul o altă administrație poștală dezinteresată în litigiu. În lipsa unei înțelegeri asupra alegerii, această administrație poștală este desemnată de Biroul Internațional dintre administrațiile poștale nepropuse de către arbitri.

6. Dacă este vorba de un diferend privind unul dintre acorduri, arbitrii nu pot fi desemnați în afara administrațiilor poștale care sunt parte la acest acord.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

ARTICOLUL 133

Condiții de aprobare a propunerilor privind Regulamentul general

Pentru a deveni efective, propunerile supuse Congresului și referitoare la prezentul regulament general trebuie să fie aprobate de majoritatea statelor membre reprezentate la Congres și care **au drept de vot**. Cel puțin două treimi din numărul statelor membre ale Uniunii cu drept de vot trebuie să fie prezente în momentul votului.

ARTICOLUL 134

Propuneri privind acordurile cu Organizația Națiunilor Unite

Condițiile de aprobare vizate la art. 133 se aplică și propunerilor de modificare a acordurilor încheiate între Uniunea Poștală Universală și Organizația Națiunilor Unite, în măsura în care aceste acorduri nu prevăd condițiile de modificare a dispozițiilor pe care le conțin.

ARTICOLUL 135

Punerea în aplicare și durata Regulamentului general

Prezentul regulament general va fi pus în aplicare la 1 ianuarie **2006** și va rămâne în vigoare **pe o perioadă nedeterminată**.

Drept care, plenipotențiarilor guvernelor statelor membre au semnat prezentul regulament general într-un exemplar, care este depus la directorul general al Biroului Internațional. O copie va fi acordată fiecărei părți de către Biroul Internațional.

Întocmit la **București la 5 octombrie 2004**.

ARANJAMENT PRIVIND SERVICIILE DE PLATĂ ALE POȘTEI*)

Subsemnații plenipotențiarilor ai guvernelor statelor membre ale Uniunii, în baza art. 23.4 din Constituția Uniunii Poștale Universale, încheiată la Viena la 10 iulie 1964, de comun acord și sub rezerva art. 26.4 din Constituție, au hotărât următorul aranjament.

CAPITOLUL I

Dispoziții preliminare

ARTICOLUL 1

Obiectul aranjamentului și produsele vizate

1. Prezentul aranjament reglementează ansamblul prestațiilor poștale care vizează transferul de fonduri. Țările contractante convin de comun acord asupra produselor din cadrul prezentului aranjament pe care se înțeleg să le introducă în relațiile lor reciproce.

2. Organismele nepoștale pot participa, prin intermediul administrației poștale, al serviciului de cecuri poștale sau al unui organism care administrează o rețea de transfer de fonduri poștale, la schimburile reglementate prin dispozițiile prezentului aranjament. Acestor organisme le revine obligația de a se stabili cu administrația poștală din țara lor, pentru asigurarea executării complete a tuturor clauzelor aranjamentului și, în cadrul acestei înțelegeri, exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce le revin în calitate de administrație poștală, definite în cadrul prezentului aranjament.

Administrația poștală le servește, este intermediarul lor în relațiile cu administrațiile poștale ale celorlalte țări contractante și cu Biroul Internațional. În cazul în care o administrație poștală nu va furniza serviciile financiare descrise în prezentul aranjament sau în situația în care calitatea serviciului nu corespunde exigențelor clienților, administrațiile poștale pot coopera cu organisme nepoștale din țara respectivă.

3. Statele membre notifică Biroului Internațional, în termen de 6 luni de la încheierea Congresului, numele și adresa organului guvernamental însărcinat cu supravegherea serviciilor financiare poștale, precum și numele și adresa operatorului sau operatorilor desemnat/desemnați în mod oficial să asigure serviciile financiare poștale și să îndeplinească obligațiile ce rezultă din actele Uniunii pe teritoriul lor.

3.1. Statele membre notifică Biroului Internațional, în termen de 6 luni de la încheierea Congresului, datele persoanelor responsabile cu exploatarea serviciilor financiare poștale și cu serviciul cu privire la reclamații.

3.2. Între două congrese, orice schimbare cu privire la organele guvernamentale, la operatorii și persoanele responsabile care au fost numite oficial trebuie să fie notificată Biroului Internațional în cel mai scurt timp posibil.

4. Prezentul aranjament reglementează următoarele produse poștale de plată:

- 4.1. mandatul poștal, inclusiv mandatul de ramburs;
- 4.2. viramentele cont la cont.

5. Administrațiile poștale interesate pot furniza alte prestații reglementate prin acorduri bilaterale sau multilaterale.

CAPITOLUL II

Mandatul poștal

ARTICOLUL 2

Definirea produsului

1. Mandatul poștal simplu

1.1. Clientul care dă ordinul depune fondurile la ghișeul unui oficiu poștal sau ordonă debitarea contului său și solicită plata sumei integrale fără nici o deducere în numerar la beneficiar.

2. Mandatul de vărsământ

2.1. Clientul care dă ordinul depune fondurile la ghișeul unui oficiu poștal și solicită ca ele să fie vărsate integral și fără rețineri în contul beneficiarului gestionat de o administrație poștală sau într-un cont gestionat de alte organisme financiare.

3. Mandatul de ramburs

3.1. Destinatarul unei „trimiteri cu plata la primire“ depune fondurile sau ordonă debitarea contului său și solicită plata integrală a sumei fără nici o reținere către expeditorul „trimiterii cu plata la primire“.

ARTICOLUL 3

Depunerea ordinelor

1. În lipsa unei înțelegeri speciale, valoarea mandatelor poștale este exprimată în moneda țării de destinație.

2. Administrația poștală emitentă fixează taxa de schimb a monedei sale în cea a țării de destinație.

3. Valoarea maximă a mandatelor poștale este fixată bilateral.

4. Administrația poștală emitentă are toată libertatea de a stabili documentele și modalitățile de depunere a mandatelor poștale. Dacă mandatul trebuie să fie transferat prin curier, trebuie să fie utilizate numai formularele prevăzute în cadrul Regulamentului.

ARTICOLUL 4

Taxe

1. Administrația poștală emitentă determină în mod liber taxa ce va fi percepută în momentul emiterii.

2. Mandatele poștale schimbate, prin intermediul unei țări care face parte din prezentul aranjament, între o țară contractantă și o țară necontractantă, pot fi supuse de către o administrație intermediară la o taxă suplimentară, determinată de aceasta din urmă în funcție de costurile generate de operațiunile efectuate, a cărei valoare este convenită între administrațiile poștale respective și este dedusă din valoarea mandatului poștal; această taxă poate totuși să fie percepută de la expeditor și atribuită administrației poștale din țara intermediară dacă administrațiile poștale s-au pus de acord în acest sens.

3. Sunt scutite de toate taxele documentele, titlurile și ordinele de plată referitoare la transferurile de fonduri poștale schimbate între administrațiile poștale pe cale poștală, în condițiile prevăzute la art. RL 110 și 111.

*) Traducere.

ARTICOLUL 5

Obligațiile administrației poștale emitente

1. Administrația poștală emitentă trebuie să se conformeze normelor cu privire la serviciile prevăzute în Regulament pentru a furniza servicii satisfăcătoare clienților.

ARTICOLUL 6

Transmiterea ordinelor

1. Mandatele poștale sunt schimbate prin intermediul rețelelor electronice stabilite de Biroul Internațional al UPU sau de alte organisme.

2. Schimburile electronice se operează pe trimitere adresată direct către oficiul plătitor sau către un birou de schimb. Securitatea și calitatea schimburilor trebuie să fie garantate prin specificațiile tehnice referitoare la rețelele folosite sau printr-un acord bilateral între administrațiile poștale.

3. Administrațiile poștale pot conveni să schimbe mandate poștale cu ajutorul formularelor de hârtie prevăzute de Regulament și expediate în regim prioritar.

4. Administrațiile poștale pot conveni să utilizeze și alte mijloace de schimb.

ARTICOLUL 7

Prelucrarea în țara de destinație

1. Plata mandatelor poștale este efectuată în conformitate cu reglementările țării de destinație.

2. De regulă, întreaga sumă a mandatului poștal trebuie să fie plătită beneficiarului; taxele facultative pot fi percepute dacă acesta solicită servicii speciale suplimentare.

3. Valabilitatea mandatelor poștale electronice trebuie să fie fixată prin acorduri bilaterale.

4. Valabilitatea mandatelor poștale emise pe suport de hârtie se aplică, de regulă, până la sfârșitul primei luni ce urmează după data emiterii.

5. După perioada menționată mai sus, un mandat poștal neachitat trebuie să fie returnat imediat administrației poștale emitente.

ARTICOLUL 8

Remunerarea administrației poștale plătitoare

1. Pentru fiecare mandat poștal achitat, administrația emitentă acordă administrației poștale plătitoare o remunerație a cărei taxă este fixată în Regulament.

2. În loc de taxa forfetară prevăzută în Regulament, administrațiile poștale pot conveni taxe de remunerație diferite.

3. Transferurile de fonduri efectuate cu scutire de taxe nu acordă dreptul la nici o remunerație.

4. Atunci când există un acord între administrațiile poștale interesate, transferurile de fonduri de ajutor scutite de taxe de către administrația poștală emitentă pot fi scutite de remunerație.

ARTICOLUL 9

Obligațiile administrației poștale plătitoare

1. Administrația poștală plătitoare trebuie să îndeplinească normele cu privire la servicii prevăzute în Regulament pentru a furniza servicii satisfăcătoare clienților.

CAPITOLUL III

Viramentul poștal

ARTICOLUL 10

Definiția produsului

1. Titularul unui cont poștal solicită, prin debitarea contului său, înscrierea unei sume în contul creditului beneficiarului ținut de către administrația poștală sau în cadrul unui alt cont, prin intermediul administrației poștale din țara de destinație.

ARTICOLUL 11

Depunerea ordinelor

1. Suma viramentului trebuie să fie exprimată în moneda țării de destinație sau într-o altă monedă, conform acordului convenit între administrațiile poștale emitente și primitoare.

2. Administrația poștală emitentă fixează rata de schimb a monedei sale în moneda în care este exprimată suma din virament.

3. Valoarea viramentelor este nelimitată, cu excepția deciziilor luate de administrațiile poștale interesate.

4. Administrația poștală emitentă are toată libertatea să precizeze documentele și metodele pentru emiterea viramentelor.

ARTICOLUL 12

Taxe

1. Administrația poștală emitentă determină în mod liber taxa ce va fi percepută în momentul emiterii. La această taxă principală ea va adăuga eventualele taxe aferente serviciilor speciale oferite expeditorului.

2. Viramentele efectuate prin intermediul unei țări ce face parte din prezentul aranjament, între o țară contractantă și o țară necontractantă, pot fi supuse de către administrația intermediară la o taxă suplimentară. Valoarea acestei taxe este decisă între administrațiile respective și dedusă din suma totală a viramentului. Cu toate acestea, această taxă poate fi percepută de la expeditor și atribuită administrației țării intermediare, dacă administrațiile interesate s-au pus de acord în acest sens.

3. Documentele, instrumentele și ordinele de plată referitoare la viramentele poștale efectuate între administrațiile poștale pe cale poștală sunt scutite de orice taxă, în condițiile prevăzute la art. RL 110 și 111.

ARTICOLUL 13

Obligațiile administrației poștale emitente

1. Administrația poștală emitentă trebuie să îndeplinească normele cu privire la servicii prevăzute în Regulament pentru a furniza servicii satisfăcătoare clienților.

ARTICOLUL 14

Transmiterea ordinelor

1. Viramentele trebuie să fie efectuate prin intermediul rețelelor electronice stabilite de Biroul Internațional al UPU sau de alte organisme, conform specificațiilor tehnice adoptate de administrațiile interesate.

2. Securitatea și calitatea schimburilor trebuie să fie garantate prin caracteristicile tehnice referitoare la rețelele folosite sau printr-un acord bilateral între administrațiile poștale emitente și plătitoare.

3. Administrațiile poștale pot decide să efectueze viramente prin intermediul formularelor pe suport hârtie prevăzute de Regulament și expediate în regim prioritar.

4. Administrațiile poștale pot conveni să utilizeze și alte mijloace de schimb.

ARTICOLUL 15

Prelucrarea în țara de destinație

1. Viramentele care sosesc trebuie să fie tratate conform reglementărilor în vigoare ale țării de destinație.

2. În general, drepturile exigibile în țara de destinație trebuie să fie plătite de beneficiar; totuși, această taxă poate fi percepută de la expeditor și atribuită administrației poștale a țării de destinație, conform unui acord bilateral.

ARTICOLUL 16

Remunerarea administrației poștale plătitoare

1. Pentru fiecare virament administrația poștală plătitoare poate solicita plata unei taxe de sosire. Această taxă poate să fie sau debitată din contul beneficiarului sau preluată de administrația poștală emitentă, prin debitarea contului său curent poștal de legătură.

2. Viramentele efectuate cu scutire de taxe nu dau naștere nici unei remunerații.

3. În baza unui acord între administrațiile poștale interesate, viramentele de fonduri de ajutor scutite de taxe de către administrația poștală emitentă pot fi scutite de remunerație.

ARTICOLUL 17

Obligațiile administrației poștale plătitoare

1. Administrația poștală plătitoare trebuie să răspundă normelor cu privire la serviciile prevăzute în Regulament pentru a furniza servicii satisfăcătoare clienților.

CAPITOLUL IV

Conturile de legătură, conturile lunare, reclamații, responsabilitate

ARTICOLUL 18

Relațiile financiare dintre administrațiile poștale participante

1. Administrațiile poștale convin între ele asupra mijloacelor tehnice ce vor fi utilizate pentru reglarea creanțelor lor.

2. Conturile de legătură

2.1. **În general, atunci când** administrațiile poștale dispun de o instituție de cecuri poștale, fiecare dintre ele va deschide în numele său, în cadrul administrației corespondente, un cont de legătură, prin intermediul căruia sunt lichidate datoriile și creanțele reciproce ce rezultă din schimburile efectuate pentru serviciul de viramente și de mandate poștale și pentru toate celelalte operațiuni pe care administrațiile poștale vor conveni să le plătească prin acest mijloc.

2.2. Atunci când administrația poștală a țării de destinație nu dispune de un sistem de cecuri poștale, contul curent de legătură poate fi deschis în cadrul altei administrații.

2.3. Administrațiile poștale pot conveni să regleze schimburile lor financiare prin intermediul administrațiilor desemnate printr-un acord multilateral.

2.4. În cazul în care un cont curent de legătură este descoperit, sumele datorate sunt producătoare de dobânzi, la taxa fixată în Regulament.

2.5. Un cont de legătură ce prezintă un sold creditor trebuie să fie producător de dobânzi.

3. Conturi lunare

3.1. În lipsa unui cont de legătură, fiecare administrație poștală plătitoare întocmește pentru fiecare administrație poștală emitentă un cont lunar al sumelor plătite pentru

mandatele poștale. Conturile lunare sunt incluse periodic într-un cont general ce face posibilă determinarea unui sold.

3.2. Reglementarea conturilor poate avea loc, de asemenea, pe baza conturilor lunare, fără compensare.

4. Nu se pot prejudicia prin nici o măsură unilaterală, cum ar fi moratoriu, interdicție de transfer etc., dispozițiile prezentului articol și cele din Regulament, care decurg din aceasta.

ARTICOLUL 19

Reclamații

1. Reclamațiile sunt admise în termen de 6 luni începând cu ziua a doua de la depunerea unui mandat poștal sau de la executarea unui virament.

2. Administrațiile poștale au dreptul de a percepe de la clienții lor o taxă de reclamație pentru mandatele poștale sau viramente.

ARTICOLUL 20

Responsabilitate

1. Principiul și întinderea responsabilității

1.1. Administrația poștală este responsabilă pentru sumele vărsate la ghișeu sau înscrise în debitul contului trăgătorului până în momentul în care mandatul a fost plătit regulamentar sau contul beneficiarului a fost creditat.

1.2. Administrația poștală este responsabilă pentru indicațiile eronate pe care le-a furnizat și care au antrenat fie o neplată, fie erori în executarea transferului de fonduri. Responsabilitatea se întinde asupra erorilor de conversie și asupra erorilor de transmitere.

1.3. Administrația poștală este absolvită de orice responsabilitate:

1.3.1. în caz de întârziere care se poate produce în transmiterea, expedierea sau plata titlurilor și ordinelor;

1.3.2. când, în urma distrugerii documentelor de serviciu ca rezultat al unui caz de forță majoră, ea nu poate dovedi executarea unui transfer de fonduri, cu condiția ca proba responsabilității sale să nu fie administrată în alt fel;

1.3.3. când expeditorul nu a formulat nici o reclamație în termenul prevăzut la art. 19;

1.3.4. când termenul de prescriere a mandatelor în țara de emiteră a expirat.

1.4. În caz de rambursare, indiferent care ar fi cauza, suma rambursată expeditorului nu poate depăși suma pe care a vărsat-o sau care a fost debitată din contul său.

1.5. Administrațiile poștale pot conveni între ele să aplice condiții mai ample de responsabilitate adaptate nevoilor serviciilor lor interne.

1.6. Condițiile pentru aplicarea principiului responsabilității și, în special, problemele determinării responsabilității, plata sumelor datorate, recursurile, termenul de plată și dispozițiile privind rambursarea către administrația care a intervenit sunt cele prevăzute în Regulament.

CAPITOLUL V

Rețele electronice

ARTICOLUL 21

Reguli generale

1. Pentru transmiterea ordinelor de plată pe cale electronică, administrațiile poștale folosesc rețeaua UPU sau orice altă rețea ce permite efectuarea viramentelor în mod fiabil, rapid și sigur.

2. Serviciile financiare electronice ale UPU sunt reglementate între administrațiile poștale, în baza acordurilor bilaterale. Regulile generale de funcționare a serviciilor financiare electronice ale UPU sunt supuse dispozițiilor corespunzătoare ale actelor Uniunii.

CAPITOLUL VI Dispoziții diverse

ARTICOLUL 22

Cerere de deschidere a unui cont curent poștal în străinătate

1. Pentru deschiderea unui cont poștal în străinătate sau a unui alt tip de cont ori când o cerere este făcută pentru a obține un produs financiar în străinătate, organismele poștale ale statelor ce fac parte din acest aranjament decid să furnizeze asistență în utilizarea produselor avute în vedere.

2. Părțile pot conveni în mod bilateral asupra asistenței pe care o pot oferi una alteia în cadrul procedurii detaliate ce trebuie urmată și convin asupra cheltuielilor referitoare la furnizarea unei astfel de asistențe.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

ARTICOLUL 23

Dispoziții finale

1. Convenția este aplicabilă, după caz, prin analogie, pentru tot ceea ce nu este reglementat în mod expres prin prezentul aranjament.

2. Art. 4 din Constituție nu este aplicabil prezentului aranjament.

3. Condiții de aprobare a propunerilor privind prezentul aranjament **și Regulamentul său**

3.1. Pentru a deveni executorii, propunerile supuse Congresului, referitoare la prezentul aranjament, trebuie să fie aprobate de majoritatea țărilor membre prezente și care

votează **având drept de vot** și care fac parte din aranjament. Cel puțin jumătate din aceste țări membre reprezentate în Congres și **care au drept de vot** trebuie să fie prezente în momentul votului.

3.2. Pentru a deveni executorii, propunerile referitoare la **Regulamentul** acestui aranjament trebuie să fie aprobate de majoritatea membrilor Consiliului de Exploatare Poștală care fac parte din aranjament **și care au drept de vot**.

3.3. Pentru a deveni executorii, propunerile introduse între două congrese și referitoare la prezentul aranjament trebuie să reunească:

3.3.1. două treimi din numărul voturilor, cel puțin jumătate din numărul țărilor membre, care fac parte din aranjament și **cu drept de vot, care au participat la vot**, în cazul în care este vorba despre adăugarea de noi dispoziții;

3.3.2. majoritatea voturilor, cel puțin jumătate din numărul țărilor membre, care fac parte din aranjament și cu **drept de vot, care au participat la vot**, dacă este vorba despre modificări la dispozițiile prezentului aranjament;

3.3.3. majoritatea voturilor, dacă este vorba despre interpretarea dispozițiilor prezentului aranjament.

3.4. Fără a aduce prejudicii dispozițiilor prevăzute la paragraful 3.3.1 orice țară membră a cărei legislație națională este încă incompatibilă cu adăugarea propusă are posibilitatea de a face o declarație scrisă directorului general al Biroului Internațional, indicând imposibilitatea acceptării acestei adăugări, în termen de 90 de zile de la data notificării acesteia.

4. Prezentul aranjament va fi aplicat la **1 ianuarie 2006** și va rămâne în vigoare până la punerea în aplicare a actelor viitorului Congres.

Drept care, plenipotențiarilor guvernelor țărilor contractante au semnat prezentul aranjament într-un singur exemplar care va fi depus la directorul general al Biroului Internațional.

O copie va fi predată fiecărei părți de către **Biroul Internațional**.

Întocmit la **București la 5 octombrie 2004**.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind ratificarea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale la București la 5 octombrie 2004

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale la București la 5 octombrie 2004 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 februarie 2006.
Nr. 201.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

DECIZIE

privind aprobarea Codului tehnic al gazelor naturale comprimate pentru vehicule

Având în vedere prevederile art. 8 lit. d) și ale art. 75 alin. (2) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) și (5) din Legea nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Codul tehnic al gazelor naturale comprimate pentru vehicule, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat și Regiei Autonome „Registrul Auto Român”, precum și agenții

economici care desfășoară activități de producere, depozitare, distribuție și furnizare a gazelor naturale comprimate pentru vehicule și persoanele fizice autorizate care desfășoară activități în acest domeniu vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Ștefan Cosmeanu

București, 14 martie 2006.
Nr. 277.

ANEXĂ

CODUL TEHNIC al gazelor naturale comprimate pentru vehicule

1. Scop și obiective. Domeniu de aplicare

1.1. Scop

1.1.1. Codul tehnic al gazelor naturale comprimate pentru vehicule (*GNCV*), denumit în continuare *Cod tehnic al GNCV*, are ca scop promovarea cerințelor tehnice minime specifice gazelor naturale comprimate utilizate drept combustibil pentru vehicule, precum și definirea autorităților statului care, prin legislația în vigoare, au atribuții și competențe în domeniul producerii, stocării, distribuției și furnizării GNCV, al recipientelor de stocare a GNCV, respectiv în domeniul echipamentelor și instalațiilor montate pe vehiculele care utilizează acest tip de combustibil.

1.1.2. Cerințele tehnice minime pentru producerea, stocarea, distribuția, furnizarea și utilizarea GNCV au la bază norme și standarde europene și internaționale.

1.1.3. Cerințele tehnice prevăzute în Codul tehnic al GNCV sunt menite să ofere cadrul de reglementări necesare pentru introducerea pe teritoriul României a vehiculelor care utilizează drept combustibil gazele naturale comprimate, în condiții de siguranță, stabilitate și eficiență economică.

1.1.4. Codul tehnic al GNCV este elaborat de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (*ANRGN*), în colaborare cu Inspectia de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (*ISCIR*) și Regia Autonomă „Registrul Auto Român” (*RAR*).

1.1.5. Anexa nr. 1 conține definirea abrevierilor și a termenilor utilizați în cadrul prezentului cod tehnic, precum și o serie de termeni specifici domeniului GNCV.

1.2. Obiective

Codul tehnic al GNCV are următoarele obiective:

a) stabilirea cerințelor tehnice pentru activitățile de bază legate de infrastructura de producere, stocare, distribuție, furnizare și utilizare a GNCV;

b) stabilirea condițiilor generale de calitate a gazelor naturale pentru utilizarea drept combustibil pentru vehicule;

c) stabilirea cadrului general privind autorizarea și licențierea în domeniul GNCV;

d) precizarea condițiilor generale privind măsurarea cantităților de GNCV;

e) stabilirea cerințelor tehnice pentru introducerea pe piața din România a vehiculelor care utilizează drept combustibil GNCV;

f) transmiterea fluxurilor informaționale de la titularii de autorizații/licențe către autoritățile competente;

g) precizarea modalităților de exercitare a controlului și inspecțiilor în domeniul GNCV.

1.3. Domeniu de aplicare

1.3.1. Prevederile Codului tehnic al GNCV se aplică obligatoriu:

— agenților economici care desfășoară activități de producere, depozitare, distribuție și furnizare a GNCV;

— persoanelor fizice autorizate care desfășoară activități în domeniul GNCV.

1.3.2. Codul tehnic al GNCV face referire și la activitățile conexe, respectiv:

— execuția echipamentelor pentru utilizarea GNCV drept combustibil la vehicule;

— comercializarea echipamentelor de utilizare a GNCV;

— instalarea echipamentelor de utilizare a GNCV;

— întreținerea, repararea și verificarea periodică a echipamentelor de utilizare a GNCV;

— autorizarea și utilizarea vehiculelor care folosesc drept combustibil GNCV.

1.3.3. Codul tehnic al GNCV vine în sprijinul investitorilor români sau străini pentru a le facilita informarea printr-un document unic asupra reglementărilor tehnice aplicabile utilizării GNCV.

1.4. Principalele caracteristici ale GNCV

1.4.1. GNCV se produce prin comprimarea la presiuni cuprinse între 20—25 MPa (200—250 bar) a gazelor naturale preluate din conductele colectoare, de transport sau de distribuție.

1.4.2. Gazele naturale din România au indice Wobbe cuprins între 37,8 și 56,6 MJ/m³.

1.4.3. Cifra octanică corespunzătoare metanului (CH₄) este cuprinsă între 125 și 130.

1.4.4. Presiunea maximă de stocare a GNCV în recipientul-rezervor al vehiculului este de 20 MPa (200 bar).

1.4.5. Densitatea relativă a gazelor naturale din România este cuprinsă între 0,55 și 0,7 kg/m³.

1.4.6. Temperatura de autoaprindere a GNCV este în jur de 540°C.

1.5. Avantajele principale ale utilizării GNCV

1.5.1. Experiența unor state din Comunitatea Europeană (Italia, Franța, Germania) și de pe continentul american (Argentina, S.U.A., Canada) dovedește oportunitatea și avantajele introducerii în România a vehiculelor care utilizează GNCV drept combustibil. În anexa nr. 2 sunt prezentate o serie de caracteristici comparative ale următorilor combustibili: benzină, motorină, gaz petrolier lichifiat, GNCV.

1.5.2. Experiența acumulată în peste 20 de ani de utilizare a acestui tip de combustibil, precum și progresele tehnologice ale producătorilor de echipamente au demonstrat următoarele avantaje importante ale folosirii GNCV comparativ cu folosirea altor tipuri de combustibili:

- rezistență bună la șoc datorită condițiilor impuse recipientelor, rezervoarelor și conductelor;
- realizarea mai ușoară a amestecului de combustie decât la combustibilii tradiționali;
- combustie lentă cu zgomot redus;
- protecție ridicată la aprinderea instalațiilor din vehicule;
- combustibil netoxic;
- compoziție chimică simplă și emisii mai puțin poluante (reducerea emisiei de CO₂ cu aproximativ 25%);
- densitatea mai mică decât a aerului face ușor de depistat scăpările accidentale, evacuarea făcându-se prin sisteme de ventilare naturală;
- grad ridicat de diluție în aer în cazul scăpărilor accidentale de combustibil;
- eliminarea posibilităților de explozie a recipientului-rezervor de GNCV datorită sistemelor de protecție.

1.5.3. Programul elaborat de Comisia Europeană preconizează ca 10% din numărul vehiculelor din Europa să fie alimentate cu GNCV până în anul 2020.

1.5.4. Atingerea acestui scop impune asigurarea infrastructurii necesare pentru alimentarea cu GNCV a vehiculelor pe toate drumurile europene, inclusiv pe cele din România.

2. Stabilirea cerințelor tehnice pentru activitățile de bază legate de infrastructura de producere, stocare, transport, distribuție și utilizare a GNCV

2.1. Anexa nr. 3 cuprinde legislația relevantă, lista standardelor neobligatorii și o parte din bibliografia în domeniul GNCV.

2.2. Infrastructura necesară în vederea producerii, stocării și distribuției GNCV cuprinde următoarele elemente:

- a) conducta de racordare la conductele colectoare/de transport/de distribuție a gazelor naturale, după caz;
- b) postul/stația de reglare-măsurare a gazelor naturale;
- c) unitatea de comprimare a gazelor naturale;
- d) unitatea de stocare a GNCV;
- e) pompa de alimentare cu GNCV a recipientului-rezervor al vehiculului;
- f) bateria de recipiente-butelii pentru transportul GNCV.

2.3. Instalațiile destinate producerii, stocării și distribuției GNCV se realizează numai cu echipamente noi.

2.4. Racordarea la conductele de gaze naturale se realizează conform reglementărilor în vigoare, atât din punctul de vedere al accesului la sisteme, cât și din punctul de vedere al proiectării și execuției obiectivelor necesare în sectorul gazelor naturale.

2.5. Postul/stația de reglare-măsurare a gazelor naturale se proiectează și se execută în conformitate cu reglementările specifice.

2.6. Unitatea de comprimare a gazelor naturale cuprinde, în funcție de capacitate, unul sau mai multe compresoare, conducte sub presiune de aspirație și refulare, sisteme de automatizare-protecție și vase de expansiune.

2.7. Unitatea de stocare are rolul de a stoca GNCV la o presiune de 25 MPa (250 bar), în vederea asigurării umplerii rapide a recipientelor-rezervor ale vehiculelor.

2.8. Stocarea este asigurată în:

a) recipiente, executate și certificate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 584/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a echipamentelor sub presiune, cu modificările și completările ulterioare;

b) recipiente-butelii metalice transportabile, cadre și baterii de recipiente-butelii metalice transportabile, executate și certificate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 941/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și utilizare repetată a echipamentelor sub presiune, cu modificările și completările ulterioare.

2.9. Atribuțiile și competențele privind regimul de autorizare, inspecție tehnică periodică în exploatare și repararea recipientelor, recipientelor-butelii metalice transportabile, cadrelor și bateriilor de recipiente-butelii metalice transportabile, precum și a instalațiilor aferente producerii, stocării și distribuției GNCV (cu excepția instalației de alimentare cu gaze naturale, inclusiv instalația de filtrare și măsurare a acestora, compresorul și pompele de alimentare a vehiculelor) revin ISCIR care elaborează norme tehnice specifice pentru această categorie de echipamente sub presiune.

2.10. În vederea optimizării alimentării vehiculelor și pentru limitarea numărului de cicluri oprire-pornire, recipientele-butelii de stocare a GNCV se conectează prin conducte sub presiune adecvate și robinete comandate printr-un sistem de automatizare supravvegheat prin calculator.

2.11. Stațiile de distribuție a GNCV pot fi:

— stație de distribuție-mamă — cu conectare directă la conductele colectoare, de transport și/sau de distribuție; schema de principiu a unei astfel de stații de alimentare cu GNCV este prezentată în anexa nr. 4;

— stație de distribuție-fiică — fără conectare la conductele colectoare, de transport și/sau de distribuție gaze naturale.

2.12. Stația de distribuție-fiică livrează GNCV din recipientele-butelii de stocare a GNCV preluate de la stațiile de distribuție-mamă. Transportul rutier al recipientelor-butelii de stocare GNCV se face în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 48/1999 privind transportul rutier al mărfurilor periculoase, aprobată cu modificări prin Legea nr. 122/2002.

2.13. Stațiile de distribuție a GNCV sunt dotate cu sisteme de măsurare adecvate, racorduri flexibile prevăzute cu robinet normal-închis și cuplaj de conectare la recipientul-rezervor de GNCV al vehiculului.

2.14. Normele și procedurile privind montarea/instalarea/asamblarea echipamentelor sub presiune pentru echiparea instalațiilor destinate producerii, stocării și distribuției GNCV intră în atribuțiile și competențele ISCIR.

2.15. Normele tehnice pentru proiectarea și execuția infrastructurii aferente stațiilor de distribuție a GNCV sunt elaborate luându-se în considerare prevederile legislației europene specifice și sunt avizate de instituțiile abilitate

conform legislației în vigoare (Ministerul Administrației și Internelor — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență etc.).

3. Condiții generale de calitate a gazelor naturale comprimate utilizate drept combustibil pentru vehicule

3.1. La intrarea în stația de comprimare aferentă stației de distribuție a GNCV gazele naturale preluate din conductele colectoare/de transport/de distribuție gaze naturale se recomandă să îndeplinească condițiile de calitate din standardul SR EN ISO 15403 „Gaz natural — Descrierea calității gazelor naturale pentru utilizare drept combustibil sub formă de gaz natural comprimat pentru vehicule”.

4. Cerințe privind protecția mediului

4.1. La proiectarea, execuția și exploatarea obiectivelor aferente producerii, stocării și distribuției GNCV se respectă prevederile legislației interne și europene specifice GNCV privind protecția mediului.

5. Autorizarea și licențierea în domeniul GNCV

5.1. Regimul juridic al autorizării obiectivelor și al licențierii agenților economici care desfășoară activități comerciale de producere, stocare, distribuție și furnizare a GNCV

5.1.1. Înființarea de noi obiective aferente producerii, stocării și distribuției GNCV, funcționarea și modificarea unor capacități existente se realizează de către agenți economici după obținerea autorizațiilor precizate de reglementările în domeniu, emise de ANRGN.

5.1.2. Solicitanții de autorizații sunt persoane juridice române sau străine, cu sediul în România.

5.1.3. Autorizațiile conțin, după caz, prevederi referitoare la:

- drepturile conferite prin autorizație;
- condiționări, limitări și restricții privind continuitatea și nivelurile de funcționare a obiectivelor autorizate;
- interdicții și sarcini privind securitatea persoanelor, protecția proprietății și a mediului înconjurător, afectarea unor activități de interes public;
- delimitarea zonei de protecție și de siguranță;
- conținutul servituții conform prevederilor legale în vigoare;
- date tehnice privind obiectivul autorizat.

5.1.4. În vederea desfășurării de activități comerciale de producere, stocare, distribuție și furnizare a GNCV agenții economici sunt licențiați de către ANRGN.

5.1.5. Titularii de licențe au obligația să desfășoare activități comerciale conform drepturilor conferite prin licență în condiții de siguranță, eficiență economică și de protecția mediului.

5.1.6. Licențele acordate de ANRGN agenților economici precizează condițiile de valabilitate specifice fiecărui tip de licență.

5.1.7. Condițiile de valabilitate a licenței conțin, după caz, următoarele prevederi principale:

- drepturile conferite titularului de licență;
- interdicții și sarcini privind securitatea persoanelor, protecția proprietății și a mediului înconjurător, afectarea unor activități de interes public;
- asigurarea egalității de tratament a participanților la piața GNCV;
- prezervarea unui mediu concurențial normal prin evitarea dezechilibrelor pe piața GNCV și a practicilor anticoncurențiale;
- obligativitatea pentru titularii de licențe de a respecta standardele de performanță referitoare la calitatea serviciilor de furnizare a GNCV către consumatori și de a prezenta rapoarte anuale privind îndeplinirea cerințelor specificate în standardele de performanță;
- obligativitatea pentru titularii de licențe de a furniza informații autorităților competente.

5.1.8. ANRGN, în colaborare cu factorii cu atribuții în domeniul GNCV (RAR, ISCIR, Ministerul Administrației și Internelor — Comandamentul pentru Situații de Urgență

etc.) elaborează Regulamentul privind acordarea autorizațiilor de înființare, funcționare și modificare a obiectivelor pentru producerea, stocarea și distribuția GNCV și a licențelor pentru desfășurarea de activități comerciale de producere, stocare, distribuție și furnizare a GNCV.

5.2. Autorizarea și verificarea personalului care desfășoară activități în domeniul GNCV

5.2.1. Persoanele fizice care proiectează, execută și exploatează obiectivele din domeniul producerii, stocării și distribuției GNCV sunt autorizate de ANRGN, în limita competențelor conferite prin lege.

5.2.2. Autorizarea se realizează în baza prevederilor unui regulament care este elaborat de ANRGN.

5.2.3. Autorizarea personalului se face pe bază de examen.

5.2.4. Participanții la examen fac dovada îndeplinirii unor condiții referitoare la studii și practică în domeniul proiectării, execuției și exploatarei în sectorul gazelor naturale.

5.2.5. Candidatul declarat admis în urma examenului susținut primește calitatea de instalator autorizat GNCV, atestată prin legitimație.

5.2.6. ISCIR elaborează reglementări referitoare la autorizarea personalului care desfășoară activități de proiectare, execuție, întreținere, reparare și verificare periodică a recipientelor-butelii de GNCV.

5.2.7. RAR elaborează reglementări referitoare la autorizarea personalului care desfășoară activități de proiectare, execuție, întreținere, reparare și verificare periodică a instalațiilor și echipamentelor de pe vehiculele care utilizează GNCV drept combustibil.

6. Măsurarea GNCV

6.1. Măsurarea cantităților de GNCV se face în conformitate cu reglementările europene în domeniu.

6.2. Cantitățile de GNCV se exprimă în unități de masă [kg] și/sau, după caz, în unități de energie.

6.3. Sistemul de măsurare utilizat în stația de distribuție este prevăzut cu dispozitive de indicare a prețului unitar și a sumei totale de plată.

6.4. Aparatele și sistemele de măsurare îndeplinesc condițiile impuse de legislația metrologică în vigoare, pentru a fi utilizate în tranzacții comerciale.

7. Vehicule care utilizează combustibil GNCV

7.1. Categoriile de vehicule care utilizează GNCV sunt:

- a) vehicule noi echipate de producător cu echipamentul necesar pentru utilizarea GNCV drept combustibil;
- b) vehicule adaptate prin instalarea de echipamente noi pentru utilizarea GNCV drept combustibil.

7.2. Vehiculele din categoria prevăzută la pct. 7.1 lit. a) sunt omologate în conformitate cu Regulamentul nr. 110 CEE—ONU, partea a II-a.

7.3. Vehiculele din categoria prevăzută la pct. 7.1 lit. b) sunt echipate cu instalații de alimentare cu GNCV omologate în conformitate cu Regulamentul nr. 115 CEE—ONU sau certificate de RAR. Instalațiile certificate sunt compuse din dispozitive omologate în conformitate cu Regulamentul nr. 110 CEE—ONU, partea I.

7.4. Normele și procedurile privind producerea, importul, vânzarea, instalarea, întreținerea, repararea, verificarea periodică și utilizarea echipamentelor pentru vehiculele care utilizează drept combustibil GNCV intră în atribuțiile și competențele RAR.

8. Controlul în domeniul GNCV

8.1. Autoritățile competente pentru control în domeniul GNCV sunt, conform competențelor și atribuțiilor specifice: ANRGN, ISCIR și RAR.

8.2. Controlul efectuat de ANRGN se exercită conform prevederilor unui regulament specific domeniului GNCV.

8.3. ISCIR și RAR elaborează reglementări specifice pentru controlul activităților din domeniul GNCV care intră în competența și atribuțiile fiecărei autorități.

9. Schimbul și transmiterea de informații

9.1. Informarea ANRGN

9.1.1. Agenții economici din domeniul producerii, stocării, distribuției și furnizării GNCV au obligația să pună la dispoziția ANRGN informațiile necesare pentru desfășurarea în bune condiții a activității acesteia.

9.1.2. Titularii sau solicitanții de autorizații și/sau licențe, după caz, sunt obligați să transmită la ANRGN informații conform prevederilor reglementărilor în vigoare.

9.1.3. ANRGN poate solicita orice informații, înregistrări și documente ale titularilor de autorizații și/sau licențe, cu respectarea regimului legal al acestora, pe care le consideră legate în vreun fel de afacerile și activitățile acestora în domeniul producerii, stocării, distribuției și furnizării GNCV, pentru asigurarea îndeplinirii condițiilor de valabilitate a autorizațiilor și/sau licențelor.

9.1.4. ANRGN utilizează aceste informații numai în scopul pentru care sunt furnizate, obligându-se să asigure confidențialitatea acestora.

9.1.5. Furnizarea de către agenții economici de informații incorecte, incomplete sau eronate, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerată infracțiune, constituie contravenție și se sancționează conform prevederilor legislației în vigoare.

9.1.6. Orice comunicare, accept, confirmare sau altă informație cerută se face în scris și se transmite prin fax sau e-mail, cu condiția ca, după caz, originalul să se depună prin curier sau servicii poștale la adresa ANRGN

ori a titularului sau solicitantului de autorizație și/sau licență.

9.2. Informarea RAR și ISCIR

ISCIR și RAR elaborează reglementări proprii privind transmiterea de către agenții economici a informațiilor referitoare la activitățile de proiectare, execuție, întreținere, reparare și verificare periodică a echipamentelor sub presiune pentru echiparea instalațiilor destinate producerii, stocării și distribuției GNCV, respectiv pentru echipamentele instalate pe vehiculele care utilizează drept combustibil GNCV.

10. Dispoziții tranzitorii și finale

10.1. Titularii autorizațiilor/licențelor din domeniul GNCV, precum și persoanele fizice autorizate de ANRGN își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile prezentului cod tehnic și ale reglementărilor specifice.

10.2. Titularii de autorizații/licențe din domeniul gazelor naturale și agenții economici interesați pot propune norme tehnice, în vederea aprobării de către ANRGN.

10.3. Prezentul cod tehnic intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

10.4. Prezentul cod tehnic va fi revizuit, actualizat și modificat de către ANRGN în colaborare cu ISCIR și RAR, după consultarea prealabilă a agenților economici din domeniul GNCV, periodic sau ori de câte ori intervine un eveniment legislativ relevant.

10.5. Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul cod tehnic.

*ANEXA Nr. 1
la Codul tehnic al GNCV*

TERMINOLOGIE ȘI ABREVIERI

1. Terminologie utilizată în domeniul GNCV:

presiune de rupere — presiunea care duce la avarii și la pierderi ulterioare de fluid prin învelis;

dispozitiv de declanșare la deplasare bruscă — dispozitiv montat pe distribuitorul de GNCV care închide debitul în cazul deplasării bruște a vehiculului;

dispersie în cascadă — reprezintă permiterea utilizării eficiente a instalației de înmagazinare de gaz prin împărțirea sa în porțiuni care operează la diferite niveluri de presiune;

instalație de comprimare — instalație care comprimă gazele naturale, constând din unul sau mai multe compresoare cu conductele și echipamentele aferente;

compresor — utilaj care crește presiunea gazelor de la un nivel scăzut la un nivel superior de presiune;

recipient-butelie — recipient sub presiune folosit pentru stocarea și transportul GNCV;

presiunea maximă admisibilă de lucru — presiunea maximă la care echipamentul este proiectat să funcționeze în condiții de siguranță;

distribuitor — instalație prin intermediul căreia vehiculul este alimentat cu GNCV;

instalație de uscare — sistem prin care este eliminat conținutul de apă din gazele naturale înaintea unității de comprimare;

stație de distribuție — locație în care GNCV este distribuit în recipientul-rezervor al vehiculului;

conducte flexibile de combustibil — furtunuri prin care este distribuit GNCV;

amestecător gaz/aer — dispozitiv prin care GNCV este introdus în admisia motorului (carburator sau injector);

zonă de risc — zona în care există probabilitatea ca un anumit efect negativ să se producă într-o anumită perioadă de timp și/sau în anumite circumstanțe;

limita inferioară de explozie — concentrația de gaze sau vapori inflamabili în aer sub care atmosfera gazoasă nu este explozivă;

stocare transportabilă — baterie de recipiente-butelii sau recipient sub presiune montat permanent pe un vehicul special de transport rutier, folosit pentru transportul GNCV către alte stații de distribuție a GNCV;

stație de distribuție-fiică — stație de distribuție neracordată la o conductă de furnizare a gazelor naturale la care GNCV este livrat prin transport rutier de la o stație de distribuție-mamă racordată la o conductă de furnizare a gazelor naturale;

distribuție „on site” — alternativă de distribuție prin care mai multe vehicule sunt alimentate simultan pentru mai mult timp;

recipient tampon — recipient care recuperează gazul din compresor, care servește și pentru amortizarea variațiilor de presiune din aspirația compresorului;

distanța de siguranță — distanța minimă stabilită între ansamblul stației de distribuție și structurile vecine în vederea reducerii riscului producerii de evenimente.

2. Abrevieri

1.	ANRGN	Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale
2.	ISCIR	Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat
3.	RAR	Regia Autonomă „Registrul Auto Român”
4.	GNCV	Gaze naturale comprimate pentru vehicule

ANEXA Nr. 2)*
la Codul tehnic al GNCV

Caracteristici comparative ale principalilor combustibili

Combustibil	Benzină	Motorină	GPL	GNCV
Caracteristici				
Stare de agregare	Lichidă	Lichidă	Lichidă/gazoasă	Gazoasă
Densitate față de aer [%]	4	Variabilă >4	1,55	0,55
Pragul de auto-aprindere (% în amestec cu aerul)	1,2 ÷ 7,6%	-	1,9 ÷ 9%	5 ÷ 15%
Temperatura de auto-aprindere [°C]	280	235	420 ÷ 480	540
Presiunea în rezervor [bar]	1	1	4 ÷ 5	200
Cifra octanică	95/98	-	92/96	25/130
Puterea calorifică inferioară [kWh/kg]	11,7	11,4	12,8	12,5 ÷ 13,8

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

LEGISLAȚIE RELEVANTĂ ÎN DOMENIUL GNCV

1. Legislație românească

Nr. crt.	Act normativ	Denumire
1.	H.G. 584/2004	Stabilirea condițiilor de introducere pe piață a echipamentelor sub presiune (preluare Directiva 97/23/EC)
2.	H.G. 95/2003	Controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase (preluare Directiva 96/82/CE)
3.	O.G. 48/1999 aprobată prin Legea 122/2002	Transportul rutier al mărfurilor periculoase (preluare Directiva 94/55/CE)
4.	H.G. 941/2003	Privind stabilirea condițiilor de introducere pe piața și utilizare repetată a echipamentelor sub presiune transportabile
5.	O.G. 80/2000, modificată și completată de O.G. 34/2005, aprobată prin Legea 375/2005	Certificarea sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere, precum și condițiile de comercializare și utilizare a acestora
6.	Ordinul MTCT nr. 2135/2005	Aprobarea Reglementărilor privind omologarea și certificarea produselor și materialelor de exploatare utilizate la vehiculele rutiere, precum și condițiile de introducere pe piață a acestora - RNTR 4

2. Reglementări internaționale

Nr. crt.	Act normativ	Denumirea
1.	Regulamentul nr. 110 CEE-ONU	Prevederi uniforme privind aprobarea: I. Componentelor specifice ale vehiculelor cu motor care utilizează gaze naturale comprimate (GNC) pentru sistemul de propulsie. II. Vehiculelor în legătură cu instalarea componentelor specifice ale unui tip aprobat pentru utilizarea gazelor naturale comprimate (GNC) în sistemul de propulsie
2.	Regulamentul nr. 115 CEE-ONU	Prevederi uniforme privind aprobarea: I. Sistemele specifice pentru adaptarea în vederea utilizării GPL (gaze petroliere lichefiate) care se instalează în vehiculele cu motor pentru utilizarea GPL în sistemul de propulsie II. Sistemele specifice pentru adaptarea în vederea utilizării GNC (gaze naturale comprimate) care se instalează în vehiculele cu motor pentru utilizarea GNC în sistemul de propulsie

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

3. *Lista standardelor neobligatorii aplicabile în domeniul GNCV***Românești**

Nr. crt.	Tip standard și număr	Denumire
1.	SR EN ISO 11114-1:2003/AC:2003	Butelii transportabile pentru gaz. Compatibilitate între gazul conținut și materialul buteliilor și robinetelor. Partea 1: Materiale metalice
2.	SR EN ISO 11114-2:2003/AC:2003	Butelii transportabile pentru gaz. Compatibilitate între gazul conținut și materialul buteliilor și robinetelor. Partea 2: Materiale nemetalice
3.	SR EN ISO 11114-3:2003/AC:2003	Butelii transportabile pentru gaz. Compatibilitate între gazul conținut și materialul buteliilor și robinetelor. Partea 3: Încercare de auto-aprindere în atmosferă de oxigen
4.	SR ISO 11439:2003	Butelii pentru gaz. Butelii de înalta presiune pentru depozitarea gazelor naturale utilizate drept combustibil la bordul autovehiculelor
5.	SR EN ISO 11116-1:2003	Butelii pentru gaz. Filet conic 17E pentru racordarea robinetelor la buteliile de gaz. Partea 1: Specificații
6.	SR EN ISO 11116-2:2003	Butelii pentru gaz. Filet conic 17E pentru racordarea robinetelor la buteliile de gaz. Partea 2: Calibre pentru inspecție
7.	SR EN ISO 15403:2005	Gaz natural. Desemnarea calității gazului natural pentru utilizarea drept carburant comprimat pentru vehicule
8.	SR EN 60079-10:2004	Aparatura electrica pentru atmosfere explozive gazoase. Partea 10: Clasificarea ariilor periculoase

Internaționale

Nr. crt.	Tip standard și număr	Denumire
1.	ISO 11114-4:2005	Butelii transportabile pentru gaz - Compatibilitate între gazul conținut și materialul buteliilor și robinetelor - Partea 4: Metode de încercare pentru selectarea materialelor rezistente la instabilitatea hidrogenului
2.	ISO 11117:1998	Butelii pentru gaz – Cap de protecție a robinetelor și dispozitive de protecție a robinetelor pentru buteliile pentru gaz industriale și medicale – Proiectare, construcție și încercare
3.	ISO 11119-1:2002	Butelii pentru gaz din materiale compozite – Specificații și metode de încercare -- Partea 1: Butelii pentru gaz din materiale compozite cu cercuri de rezistență pe circumferință
4.	ISO 11119-2:2002	Butelii pentru gaz din materiale compozite – Specificații și metode de încercare -- Partea 2: Butelii pentru gaz din materiale compozite ranforsate în întregime cu fibre, cu pereți metalici despărțitori pentru uniformizarea încărcăturii
5.	ISO 11119-3:2002	Butelii pentru gaz din materiale compozite – Specificații și metode de încercare -- Partea 3: Butelii pentru gaz din materiale compozite ranforsate în întregime cu fibre, fără pereți metalici sau nemetalici despărțitori pentru uniformizarea încărcăturii
6.	ISO 11191:1997	Butelii pentru gaz – Supape conice E25 pentru conectarea robinetelor la butelii – Controlul presiunii

7.	ISO 11622:2005	Butelii pentru gaz – Condiții pentru umplerea buteliilor pentru gaz
8.	ISO 13338:1995	Determinarea agresivității gazului sau amestecului de gaze asupra pereților recipientului
9.	ISO 14469-1:2004	Vehicule rutiere – Conducta de conectare pentru realimentarea cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 1: conducta de conectare de 20 MPa (200 bar)
10.	ISO 14469-2	Vehicule rutiere – Conducta de realimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) mărimea 2
11.	ISO 14469-3	Vehicule rutiere – Conducta de realimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) la presiunea de 250 bar
12.	ISO 15500-1	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 1: Cerințe generale și definiții
13.	ISO 15500-2	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 2: Performanțe și metode generale de testare
14.	ISO 15500-3	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 3: Robinet de control
15.	ISO 15500-4	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 4: Robinet manual
16.	ISO 15500-5	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 5: Robinet cilindric manual
17.	ISO 15500-6	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 6: Robinet automat
18.	ISO 15500-7	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 7: Injector de gaze
19.	ISO 15500-8	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 8: Indicator de presiune
20.	ISO 15500-9	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 9: Reglor de presiune
21.	ISO 15500-10	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 10: Reglor al debitului de gaze
22.	ISO 15500-11	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 11: Amestecător gaz/aer
23.	ISO 15500-12	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 12: Robinet pentru evacuare cu presiune
24.	ISO 15500-13	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 13: Dispozitiv pentru evacuare cu presiune
25.	ISO 15500-14	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 14: Robinet pentru debitul în exces
26.	ISO 15500-15	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 15: Compartiment etanș pentru gaze și conducte de ventilare
27.	ISO 15500-16	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 16: Conducte rigide de combustibil
28.	ISO 15500-17	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 17: Conducte flexibile de combustibil
29.	ISO 15500-18	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 18: Filtru
30.	ISO 15500-19	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 19: Racorduri
31.	ISO 15500-20	Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 20: Conducta rigidă de combustibil fabricată

		din alte materiale decât oțelul inoxidabil
32.	ISO 15501-1:2001	Vehicule rutiere - Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 1: Cerințe de securitate
33.	ISO 15501-2:2001	Vehicule rutiere - Elemente componente ale sistemului de alimentare cu gaze naturale comprimate (GNC) -- Partea 2: Metode de încercare
34.	ISO/DIS 19078	Butelii pentru gaz - Controlul instalațiilor aferente buteliilor și recalificarea buteliilor de mare presiune pentru depozitarea gazelor naturale utilizate drept combustibil la bordul autovehiculelor
35.	ISO /DIS 11439:2000	Butelii pentru gaz. Butelii de înaltă presiune pentru depozitarea gazelor naturale utilizate drept combustibil la bordul autovehiculelor

4. Bibliografie

Nr. crt.	Reglementare	Denumire
1.	prEN 13638	Proiect de standard european pentru stațiile de alimentare cu GNCV
2.	prEN 13945	Proiect de standard european pentru dispozitivele de realimentare cu GNCV
3.	Organizația Mondială de Metrologie Legală-CT 8	Reglementare privind măsurarea combustibililor gazoși pentru vehicule (proiectul al III-lea)
4.	NFPA 30	Codul lichidelor inflamabile și combustibile
5.	NFPA 52	Codul sistemelor de gaze naturale comprimate pentru vehicule
6.	NFPA 54	Codul național al gazelor naturale
7.	NFPA 55	Depozitarea, utilizarea și manipularea gazelor comprimate și a fluidelor criogenice în containere mobile sau fixe, recipiente-butelii și recipiente sub presiune
8.	NFPA 69	Sisteme pentru prevenirea exploziilor
9.	NFPA 77	Electricitatea statică
10.	NFPA 88A	Structuri de parcare
11.	NFPA 99C	Sisteme de gaz și de vacuum
12.	NFPA 274	Metode de evaluare a performanțelor caracteristicilor la foc ale izolației conductelor
13.	NFPA 306	Controlul pericolului gazelor asupra recipientelor
14.	NFPA 329	Intervenția în cazul scurgerilor de lichide și gaze inflamabile și combustibile
15.	NFPA 385	Recipiente-rezervoare pentru lichide inflamabile și combustibile instalate pe vehicule
16.	NFPA 497	Clasificarea lichidelor, gazelor sau vaporilor inflamabili și amplasarea (clasificarea) instalațiilor electrice în zonele proceselor chimice
17.	NFPA 551	Ghid pentru evaluarea riscului de incendiu
18.	NFPA 921	Ghid de investigare a incendiilor și exploziilor
19.	CGA C-6.4-1998	Metode de controlul vizual extern a recipientelor care conțin gaze naturale utilizate drept combustibil pentru vehicule și instalațiile aferente
20.	FMVSS 304	Integritatea recipientelor care conțin gaze naturale comprimate utilizate drept combustibil pentru vehicule
21.	FMVSS 303	Integritatea sistemului aferent alimentării vehiculelor care utilizează drept combustibil GNCV
22.	ANSI NGV1-1994	Dispozitive de conectare în vederea alimentării vehiculelor cu gaze

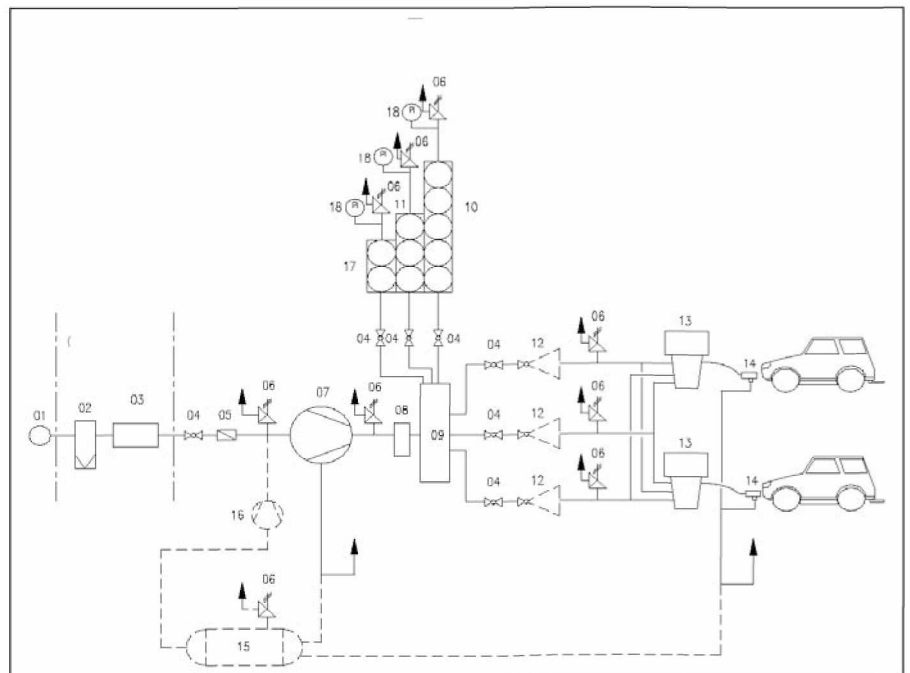
	(cu completările din 1997 și 1998)	naturale comprimate utilizate drept combustibil
23.	ANSI NGV2-2000	Cerințe esențiale pentru recipientele care conțin gaze naturale comprimate utilizate drept combustibil pentru vehicule
24.	ANSI NGV4.1/ CSA 12.5 -1999	Sistemele de distribuție a GNCV
25.	ANSI NGV4.2/CSA 12.52 -1999	Conducte pentru sistemele de distribuție a GNCV
26.	ANSI NGV4.4/CSA 12.54 -1999	Dispozitive de declanșare la deplasare bruscă aferente sistemelor și conductelor de distribuție a gazelor naturale
27.	ANSI NGV4.6/CSA 12.56 -1999	Robinete acționate manual aferente sistemelor de distribuție a GNCV
28.	J 1616	Recomandari practice privind utilizarea gazelor naturale comprimate drept combustibil pentru vehicule

ANEXA Nr. 4*)

la Codul tehnic al GNCV

Schema de principiu a unei stații de distribuție a GNCV

1	Conductă de gaze naturale
2	Instalație de uscare
3	Contor
4	Robinet de izolare
5	Supapă de sens unic
6	Supapă de siguranță
7	Compresor
8	Separator de lichid
9	Sistem de control
10/11/17	Recipiente - butelii de stocare
12	Robinet de control al presiunii
13	Distribuitor
14	Pistol de umplere
15	Vas tampon
16	Compresor
18	Manometru indicator

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 114531